

ingediend op **1986** (2023-2024) – Nr. 1
30 januari 2023 (2023-2024)

Ontwerp van decreet

over de weginfrastructuur en het wegenbeleid
en de waterinfrastructuur en het waterbeleid

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 9 juni 2023	47
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens	71
Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen.....	105
Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit	117
Voorontwerp van decreet van 13 oktober 2023	125
Advies van de Raad van State	151
Ontwerp van decreet.....	181

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van decreet verzamelt verschillende wijzigingen aan de huidige regelgeving over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid.

I. ALGEMENE TOELICHTING**A. Situering**

In dit ontwerp van decreet worden diverse wijzigingen aangebracht aan de bestaande regelgeving over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid.

Al die bepalingen worden hieronder toegelicht.

B. Inhoud

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

De decreten en wetten die worden gewijzigd betreffen gewestaangelegenheden.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Het ontwerp van decreet wijzigt artikel 38, §1, eerste lid, 5°, van de wet van 16 maart 1998 betreffende de politie over het wegverkeer (hierna: Wegverkeerswet). Met deze wijziging wordt een lacune in de Wegverkeerswet aangepakt.

Vandaag is het zo dat wanneer men als bestuurder en/of als persoon die een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, een overtreding heeft begaan van de regels inzake scholing en onderricht, de politierechter hen geen verval van het recht tot sturen kan opleggen. Met deze wijziging wordt de facultatieve mogelijkheid ingeschreven voor politierechters om bestuurders en/of hun begeleiders een verval van het recht tot sturen op te leggen als ze een overtreding hebben begaan van de bepalingen door de Koning vastgesteld krachtens artikel 23, §1, 2° en 4°, van de Wegverkeerswet.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Er worden wijzigingen aangebracht in artikel 1 en artikel 4bis van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, hierna de wet op de technische eisen genoemd.

De wijzigingen aan artikel 1 van de wet op de technische eisen situeren zich hoofdzakelijk op twee vlakken. Enerzijds wordt de decretale basis voor retributies uitgebreid en anderzijds wordt de paragraaf met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens herwerkt.

Wat de uitbreiding van de decretale basis voor retributies betreft, bevat het huidige artikel 1 van de wet op de technische eisen een aantal algemeen geformuleerde

bepalingen die de Vlaamse Regering de bevoegdheid geven om te bepalen in welke gevallen retributies kunnen worden geheven.

In verschillende adviezen heeft de Raad van State opgeworpen dat deze bepalingen strijdig zijn met artikel 173 van de Grondwet en dat de gevallen waarin retributies zijn verschuldigd en door wie deze verschuldigd zijn, in de decretale bepaling zelf moeten worden geregeld opdat zij voldoende rechtsgrond zouden bieden (zie bijvoorbeeld advies nr. 72.298/3 van 3 november 2022).

Om tegemoet te komen aan de bovenstaande kritiek van de Raad van State wordt een nieuwe paragraaf 4ter ingevoegd in artikel 1 van de wet op de technische eisen waarin de gevallen worden omschreven waarin retributies kunnen worden geheven en door wie zij verschuldigd zijn. Ook wordt een delegatie voorzien aan de Vlaamse Regering om het tarief en de betalingswijze van de retributies, net als de procedure bij niet-betaling, te bepalen.

Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens geldt dat alleen een inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven kan plaatsvinden krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de 'essentiële elementen' voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.

Hoewel de Raad van State in het verleden al heeft geoordeeld dat deze essentiële elementen op afdoende wijze worden geregeld in artikel 1, §7, van de wet op de technische eisen (zie advies nr. 71.906/1/V van 26 augustus 2022, randnummer 5.2.2), wordt op dit punt formeler toegezien dan voorheen en wordt ook een striktere interpretatie gevolgd.

Het Grondwettelijk Hof en de Raad van State zijn nu van oordeel dat, ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' van een verwerking van persoonsgegevens uitmaken, die in de wet zelf moeten worden vastgesteld:

- 1° de categorie van verwerkte gegevens;
- 2° de categorie van betrokken personen;
- 3° de met de verwerking nagestreefde doelstelling;
- 4° de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en
- 5° de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

Het verdient bijgevolg aanbeveling om de bovenstaande punten verder te verfijnen op het niveau van decreet.

Ten slotte wordt ook nog een in onbruik geraakte bepaling in artikel 1, §4bis, opgeheven.

De vervanging van artikel 4bis, §2, van de wet op de technische eisen beoogt overtreders bijkomend te motiveren om in bepaalde gevallen over te gaan tot regularisatie van de overtreding die wordt vastgesteld. Daartoe kan de Vlaamse Regering voor bepaalde overtredingen bepalen dat het verval van strafvordering slechts intreedt wanneer de overtreder de onmiddellijke inning betaald heeft en hij tot regularisatie is overgegaan. Het gaat hier over twee cumulatieve voorwaarden. In bijvoorbeeld het geval van rijden zonder een geldig keuringsbewijs, betekent dit dat de overtreder het voertuig moet laten keuren. Dezelfde werkwijze kan bijvoorbeeld ook toegepast worden bij grote of gevaarlijke gebreken op het vlak van technische eisen, waarbij het gebrek eerst moet worden hersteld.

Bij gebrek aan een tijdige regularisatie kan het Openbaar Ministerie alsnog strafvordering instellen en de betrokkene voor de rechtbank brengen om een strengere straf te laten uitspreken. Zoals ook in de vorige versie van de tekst het geval was, kan het Openbaar Ministerie, ook wanneer er wel betaald en geregulariseerd werd, indien gewenst alsnog overgaan tot het instellen van de strafvordering (binnen een maand te rekenen vanaf de dag waarop aan beide voorwaarden is voldaan).

De Vlaamse Regering kan bepalen voor welke inbreuken een regularisatie vereist is als voorwaarde voor het strafverval, evenals binnen welke termijn dit moet gebeuren. Ook bepaalt de Vlaamse Regering de voorwaarden en nadere regels over de regularisatie van de inbreuk.

Er moet worden benadrukt dat ook in de gevallen waarin de strafvordering wel vervalt door betaling van de onmiddellijke inning, de overtreder altijd de verplichting heeft de inbreuk te regulariseren alvorens zich met het voertuig opnieuw op de openbare weg te begeven. Een nieuwe vaststelling leidt in voorkomend geval immers tot een nieuwe inbreuk.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads

Het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads (hierna: Loodsdecreet) bepaalt in artikel 7 dat de Vlaamse Regering de gebieden bepaalt waarbinnen de vaartuigen verplicht zijn om een loods aan boord te nemen. De Vlaamse Regering duidt de categorieën van vaartuigen en de gezagvoerders aan die van deze verplichting zijn vrijgesteld. Daarbij moet de Vlaamse Regering onder meer een algemene vrijstelling verlenen aan gezagvoerders die binnen een bepaalde termijn een bepaald aantal keren eenzelfde traject afleggen.

Deze regeling werd uitgewerkt door middel van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de verscherpte loodsplicht voor vaartuigen in de Belgische territoriale zee en vaarwateren onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

In dat besluit wordt bepaald dat de algemene verklaring van vrijstelling aan de gezagvoerder van een vaartuig wordt uitgereikt als die slaagt voor een bekwaamheidsproef. De minister die de loodsdienst onder zijn of haar bevoegdheid heeft, bepaalt onder andere:

- de voorwaarden waaraan de gezagvoerder, namelijk de kapitein of de bevoegde officier die de navigatie leidt, die kandidaat-verklaringhouder is, moet voldoen om aan de bekwaamheidsproef te mogen deelnemen;
- de procedure voor de aanvraag van de algemene verklaring van vrijstelling;
- de procedure voor de verdere afhandeling van de aanvraag van de algemene verklaring van vrijstelling;
- de regels voor de herkansing;
- de verplichtingen van de verklaringhouder, alsook de controle op de naleving ervan.

Met het ministerieel besluit van 23 augustus 2002 betreffende de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand werd de procedure tot het verkrijgen van een algemene verklaring van vrijstelling uitgeschreven. Daarbij werden ook een vergoeding en betalingsmodaliteiten bepaald voor de deelname aan de bekwaamheidsproef. Het ministerieel besluit werd opgesteld overeenkomstig het advies nr. 27.966 van de Raad van State van 24 november 1998.

Het voornoemde ministerieel besluit werd opgeheven en vervangen door het ministerieel besluit van 20 juni 2005 betreffende de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand. Dit nieuwe besluit voorzagt dezelfde bepaling over de vergoeding en betalingsmodaliteiten voor de deelname aan de bekwaamheidsproef. Het ministerieel besluit van 20 juni 2005 werd opgesteld overeenkomstig het advies nr. 38.312 van de Raad van State van 3 mei 2005.

Naar aanleiding van een recent ontwerp van ministerieel besluit over de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand, werd het advies van de Raad van State ingewonnen. Het advies nr. 69.675 van 20 juli 2021 doet nu vragen rijzen bij de decretale grondslag van de voorziene vergoeding voor de deelname aan de bekwaamheidsproef.

De voorliggende wijzigingen strekken ertoe de rechtszekerheid te waarborgen door de bewuste bepaling uit het ministerieel besluit van 20 juni 2005 voor de relevante periode en zonder inhoudelijke wijzigingen decretaal te consolideren. Door de bepaling uit het besluit op te nemen in het Loodsdecreet, wordt niet alleen tegemoetgekomen aan de vormvereisten, maar worden ook de goede werking en continuïteit van de openbare dienst verzekerd.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

Het verkeersbord C23, zonder onderbord, bevat een toegangsverbod voor bestuurders van motorvoertuigen en slepen ontworpen en gebouwd voor het vervoer van goederen, ongeacht de massa van deze voertuigen. De federale overheid is bevoegd om de regels te bepalen inzake dit algemene toegangsverbod.

Wanneer een onderbord is toegevoegd bij verkeersbord C23, geldt het verbod alleen wanneer de maximaal toegelaten massa van de voertuigen hoger is dan de aangeduide massa. De gewesten zijn bevoegd voor de massa's van voertuigen.

Deze bevoegdheidsverdeling brengt met zich mee dat elke overheid sancties moet bepalen wegens niet-naleving van de bepalingen die tot haar respectievelijke bevoegdheid behoren.

Het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer deelt de overtredingen in volgens graad. Overtredingen van de derde graad zijn de overtredingen die de veiligheid van personen rechtstreeks in gevaar brengen en de overtredingen die bestaan uit het negeren van een bevel van een bevoegd persoon.

Met de wet van 2 april 2021 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, wat de niet-inachtneming van verkeersbord C23 betreft, classificeert de federale overheid de overtreding van verkeersbord C23 als een overtreding van de derde graad (artikel 3, 39/2°, van het koninklijk besluit).

Aangezien het niet-naleven van de maximaal toegelaten massa de veiligheid van personen rechtstreeks in gevaar brengt, moet ook de overtreding van het onderbord bij het verkeersbord C23, dat de maximaal toegelaten massa vermeldt, worden aangeduid als een overtreding van de derde graad. Om die reden wordt het koninklijk besluit van 30 september 2005 in die zin aangevuld.

Het nieuwe punt 39°/3 in artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 bepaalt dat het niet in acht nemen van de maximaal toegelaten massa, vermeld op het onderbord bij verkeersbord C23, geclassificeerd wordt als een overtreding van de derde graad.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

De wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum (hierna: Scheepvaartbegeleidingsdecreet) is ingegeven door (toenemende) internationale verplichtingen in het kader van het verstrekken van verkeersbegeleidingsdiensten.

In december 2021 werd door de International Maritime Organization (IMO) resolutie A.1158(32) goedgekeurd, houdende richtlijnen voor verkeersbegeleidingssystemen (VBS) voor de scheepvaart.

Deze nieuwe resolutie, die de IMO-resolutie A.857(20) van 27 november 1997 vervangt, vermeldt verschillende engagementen voor verkeersbegeleiding, en bepaalt onder meer dat VBS-opleidingen moeten worden goedgekeurd en dat personeel dat belast is met de taken in het kader van begeleiding van de scheepvaart (VBS-personeel), wordt gecertificeerd.

Nog volgens deze resolutie mag VBS-personeel alleen als competent worden beschouwd als het naar behoren is opgeleid en gekwalificeerd is voor de betrokken VBS-taken. Dit omvat:

- het succesvol afronden van een door een hiertoe bevoegde autoriteit goedgekeurde generieke VBS-opleiding;
- het succesvol afronden van een praktijkopleiding in het verkeersbegeleidingscentrum waar het personeelslid werkzaam is;
- het ondergaan van periodieke beoordelingen en revalidatietrainingen om ervoor te zorgen dat de bekwaamheid behouden blijft;
- het in het bezit zijn van de juiste certificering.

De verbonden overheden worden aangemoedigd om bij het uitwerken van regelgeving rekening te houden met standaarden en aanverwante aanbevelingen, richtsnoeren en modelcursussen van de International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities (IALA).

Naar aanleiding van advies nr. 72.401/3 van de Raad van State van 23 november 2022 werd vastgesteld dat in het Scheepvaartbegeleidingsdecreet onvoldoende decretale grondslagen aanwezig waren om de door IMO gestelde eisen en de door IALA vastgestelde standaarden en aanverwante aanbevelingen, richtsnoeren en modelcursussen uit te werken op het niveau van de Vlaamse Regering.

De nu ontworpen wijzigingen strekken tot incorporatie van een gedegen decretale grondslag, die alle aspecten die het opleidings- en kwalificatieproces volgens de bestaande internationale standaarden omvat en aandacht heeft voor het gepaste niveau van regelgeving. Ook een decretale rechtsgrond voor gegevensverwerking in dit verband wordt met deze wijziging voorzien.

Artikel 2, §1, 6°, van het Scheepvaartbegeleidingsdecreet definieert “bevoegde instantie” als de dienst of diensten van het Vlaamse Gewest die belast wordt of worden met de taken die worden omschreven in het decreet.

In de memorie van toelichting bij het decreet wordt verduidelijkt dat in een eerder ontwerp van de tekst in die definitie uitdrukkelijk werd verwezen naar de taken uit artikel 4 van het decreet. Ook werd vastgesteld dat op grond van het decreet ook taken werden toegewezen aan “de bevoegde instantie” die niet specifiek als het begeleiden van de scheepvaart worden gedefinieerd. Bijgevolg werd toen beslist om de verwijzing naar artikel 4 weg te laten en in brede zin te verwijzen naar de “taken omschreven in het decreet”.

Het ontwerp van decreet trekt dit door en gaat uit van de aanduiding door de Vlaamse Regering van een bevoegde instantie die zal instaan voor taken die verband houden met:

- de accreditatie van opleidingscentra;
- de goedkeuring van VBS-opleidingen;
- de vernieuwing, schorsing en intrekking van een accreditatie, goedkeuring van een VBS-opleiding of certificatie;
- het controleren van elders behaalde certificaten of kwalificaties.

Het is evenwel alleen de Vlaamse Regering zelf (en niet de bevoegde instantie) die alle nadere regels met betrekking tot de procedures of voorwaarden voor accreditatie, goedkeuringen, vernieuwingen, schorsingen en intrekkingen en controles kan uitwerken.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport

Bij decreet van 9 oktober 2020 werd een tweede lid toegevoegd aan artikel 17, §2, van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport, met als doel de Vlaamse Regering toe te laten om voor specifieke inbreuken een afwijkende administratieve geldboete te bepalen. Het te bepalen bedrag van de administratieve geldboete is hoger dan de minimumgeldboete, zonder evenwel de maximumgeldboete te overschrijden. Het door de Vlaamse Regering bepaalde bedrag wordt verhoogd met de opdecimen om te komen tot de eigenlijke administratieve geldboete.

In de praktijk is echter gebleken dat de formulering van het nieuwe tweede lid tot verschillende interpretaties kon leiden. Om die reden wordt de tekst geherformuleerd zonder evenwel inhoudelijk iets te wijzigen.

Op de vraag van de Raad van State over welke interpretatiemoeilijkheden het gaat, werd geantwoord als volgt: “In het kader van betwistingen van de administratieve geldboete wordt soms verkeerdelijk voorgehouden dat het bedrag dat door de Vlaamse Regering bepaald is niet verhoogd zou moeten worden met opdecimen. Dit is een verkeerde interpretatie van artikel 17, §2, tweede lid.

Artikel 9 verduidelijkt de huidige draagwijdte van artikel 17, §2, tweede lid, van het decreet Bijzonder Wegtransport.

Uit artikel 17, §2, van het decreet blijkt dat het tarief van de administratieve geldboete gelijk is aan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering, voor specifieke inbreuken, het tarief van de administratieve geldboete bepalen op een bedrag dat hoger ligt dan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen, zonder evenwel de maximumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen, te overschrijden.

De woorden 'in afwijking' slaan enkel op het bepalen van het tarief van de administratieve geldboete en niet op de volledige zin van artikel 17, §2, eerste lid. In de gevallen waarin de Vlaamse Regering een afwijkend bedrag bepaald heeft, is het tarief van de administratieve geldboete dus niet gelijk aan 'de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen', maar wel degelijk aan het door de Vlaamse Regering bepaalde bedrag, verhoogd met de opdecimen.

De bedragen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 januari 2021 over de handhaving bij de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport, zijn zoals hierboven aangehaald dus bedragen exclusief opdecimen. Er anders over oordelen zou betekenen dat verschillende door de Vlaamse Regering bepaalde bedragen buiten de in artikel 17, §2, tweede lid, van het decreet Bijzonder Wegtransport bepaalde vork zou vallen. Verschillende bedragen vallen lager uit dan de minimum geldboete verhoogd met de opdecimen.

In het advies 68.520/3 (dd. 13 januari 2021) van de Raad van State bij dit besluit van de Vlaamse Regering werden er geen opmerkingen in deze zin gemaakt bij de vermelde bedragen waardoor de bovenstaande interpretatie ook door de Raad van State lijkt gevolgd te worden."

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

Met het voorontwerp van decreet worden een aantal wijzigingen aangebracht aan het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B (hierna: decreet Terugkommoment).

Deze wijzigingen kaderen in eerste instantie in de toepassing van een nieuwe handavingsaanpak.

Handhaving is in de eerste plaats een beleidsinstrument om de implementatie van het vooropgestelde beleid te realiseren. Als instrument moet het dus in de eerste plaats aangepast zijn aan de specifieke materie die gehandhaafd wordt.

Met het voorontwerp van decreet wordt het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 (hierna: KVH) geïmplementeerd en worden de mogelijkheden van het KVH, met inbegrip van afdelingen 2, 4, 5, 10 en 12 van hoofdstuk 10 van toepassing verklaard.

Het KVH voorziet in een tool- of instrumentenbox aan procedureregels die gebruikt kunnen worden bij de uitwerking van het handavingsbeleid en procedures binnen elk van de beleidsdomeinen. Zo is er binnen Vlaanderen een stroomlijning van handavingsregels. Het KVH regelt niet alleen de bestuurlijke maar ook de gerechtelijke handhaving, uiteraard binnen de grenzen van de Vlaamse bevoegdheden.

De instrumenten uit het KVH maken het mogelijk om gericht en krachtadiger op te treden tegen enerzijds eenieder die het terugkommoment niet (tijdig) volgt en anderzijds de instellingen en de lesgevers die het terugkommoment of onderdelen van het terugkommoment aanbieden of geven in strijd met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Naast de maatregelen in het licht van het KVH wordt ook in de mogelijkheid voorzien voor het Departement Mobiliteit en Openbare Werken om, als een loutere beslissing van administratieve aard, de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, geheel of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten,

met inbegrip van de moraliteits- en betrouwbaarheidsvereiste die voorzien wordt in het decreet Terugkommoment.

Tot slot wordt ook de bepaling in het decreet Terugkommoment met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens verder verfijnd zodat de essentiële elementen van de verwerkingen in het decreet zelf worden vastgesteld. Het gaat meer specifiek over de volgende elementen:

- 1° de categorieën van verwerkte gegevens;
- 2° de categorieën van betrokken personen;
- 3° de met de verwerking nagestreefde doelstellingen;
- 4° de categorieën van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens;
- 5° de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

In het kader van de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen door de havenkapiteinsdienst worden enkele wijzigingen aangebracht aan de bestaande regelgeving, om deze verder uit te werken en te verduidelijken. Zo wordt er verduidelijkt welke detectiemiddelen kunnen worden aangewend voor de vaststelling van inbreuken en wordt in het bijzonder een regeling voor de vaststelling van inbreuken door middel van beeldmateriaal uitgewerkt. Omdat die handhaving ook de verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt, worden ook bepalingen uitgewerkt die deze verwerking in overeenstemming brengt met de relevante normen over de bescherming van persoonsgegevens.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022

Wijziging van artikel 80 van het Scheepvaartdecreet

Artikel 79 van het Scheepvaartdecreet bevat bepalingen over scheepvaartrechten en andere retributies. Artikel 80 somt de categorieën van vaartuigen op die zijn vrijgesteld van de betaling van scheepvaartrechten en andere retributies als vermeld in artikel 79.

Bijboten die worden gebruikt voor het aan en van boord brengen van personen en goederen, en bij redding, berging en werkzaamheden moeten worden vrijgesteld van scheepvaartrechten en andere retributies aangezien het niet verantwoordbaar of wenselijk is om te eisen dat een bijboot die op die manier wordt ingezet, eerst bijvoorbeeld een waterwegenvergunning moet verkrijgen, alvorens dit schip kan worden ingezet bij de geplande actie of werkzaamheden.

Woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of concessie om een ligplaats in te nemen wanneer zij zich op hun ligplaats bevinden of wanneer zij gesleept worden naar een andere locatie, betalen al een vergoeding. Het is niet billijk om tweemaal een vergoeding te vragen voor hetzelfde feit, namelijk plaats innemen op een bepaald wateroppervlak. Bijgevolg is voor dit traject geen waterwegenvergunning verschuldigd. De scheepvaartrechten voor de sleep blijven van toepassing.

Wijziging van artikel 133 van het Scheepvaartdecreet

Artikel 39 stelt dat al wie water capteert ofwel melding moet maken van een watervang ofwel een vergunning voor een watervang moet verkrijgen. Illegale watercaptatie, waarbij men zonder melding of vergunning water capteert, wordt momenteel niet bestraft in het Scheepvaartdecreet. Het is nochtans noodzakelijk dat dit gesanctioneerd kan worden.

Artikel 41 stelt dat bij uitzonderlijk lage waterstanden of bij slechte waterkwaliteit de waterwegbeheerder of het havenbedrijf een tijdelijk verbod of beperking van watercaptatie kan opleggen. Het niet naleven van een tijdelijk verbod of een tijdelijke beperking wordt momenteel niet bestraft in het Scheepvaartdecreet.

Er wordt bijgevolg aan artikel 133 van het Scheepvaartdecreet een punt 3°/1 toegevoegd dat bestuurlijke sanctionering van een overtreding van artikel 39 van het Scheepvaartdecreet, zijnde illegale watercaptatie, mogelijk maakt.

Daarnaast wordt aan hetzelfde artikel een punt 3°/2 toegevoegd dat een miskenning van een tijdelijk captatieverbod of een tijdelijke captatiebeperking als vermeld in artikel 41 van het Scheepvaartdecreet mogelijk maakt.

Wijziging van artikel 198 van het Scheepvaartdecreet

Artikel 198 voorzag in een inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2024 voor verscheidene bepalingen met betrekking tot watercaptatie en het voorzien van een nieuwe tariefstructuur via een besluit van de Vlaamse Regering. Aangezien het uitvoeringsbesluit dat in deze nieuwe tariefstructuur moet voorzien nog niet definitief goedgekeurd is, wordt met het voorliggende artikel 32 de inwerkingtredingsdatum voor de geïmplementeerde bepalingen uitgesteld tot 1 januari 2025, waardoor de bestaande tariefstructuur behouden blijft en er geen juridisch vacuüm ontstaat.

Hoofdstuk 11. Slotbepalingen

De slotbepalingen hebben betrekking op verschillende van de bovenstaande hoofdstukken en worden nader toegelicht bij de artikelsgewijze bespreking.

C. Totstandkomingsprocedure

1. Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA)

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken vroeg de MORA op 12 juni 2023 om advies over het voorontwerp van decreet over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid.

De MORA verleende zijn advies op 6 juli 2023.

Het advies van de MORA gaat in op de onderstaande vijf hoofdstukken van het voorontwerp van decreet.

1. Hoofdstuk 5: Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

De raad volgt de logica dat, aangezien het niet-naleven van het verkeersbord C23 als een overtreding van de derde graad wordt aangeduid, ook de overtreding van het onderbord bij het verkeersbord C23, dat de maximaal toegelaten massa vermeldt, wordt aangeduid als een overtreding van de derde graad.

Los van deze aanpassingen in het verzameldecreet wil de raad de aandacht vestigen op de mogelijke ongewenste effecten van het onderbord dat in de praktijk vaak de toegang verbiedt voor voertuigen met een massa van meer dan 3,5 ton.

Meer in het bijzonder wijst de raad op de gevolgen van de transitie van de bestelwagens naar zero-emissievoertuigen. Wanneer de verbrandingsmotor in de bestelwagens wordt vervangen door batterijen, neemt het totaalgewicht van deze voertuigen toe waardoor ze logischerwijs in beladen toestand 3,5 ton overschrijden.

Op wegen met een verbod voor voertuigen van meer dan 3,5 ton worden deze elektrische voertuigen met batterij bijgevolg uitgesloten, terwijl bestelwagens met verbrandingsmotor wel nog toegelaten zijn omdat ze meestal de 3,5 ton niet overschrijden.

De MORA vraagt aan de Vlaamse Regering om de uitdagingen en noden op het vlak van verkeersregelgeving, die met de energetische transformatie zullen gepaard gaan, grondig in kaart te brengen, en in samenwerking met de betrokken sectoren hiervoor gepaste oplossingen uit te werken.

Afhankelijk van de verdere ontwikkelingen op technisch vlak zullen bijsturingen in de toekomst worden overwogen.

2. Hoofdstuk 6: Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

Aangezien de voorgestelde wijzigingen een mogelijke impact hebben op de havens, adviseert de MORA om over de uitwerking van de voorgestelde wijzigingen aan het Scheepvaartbegeleidingsdecreet, zo spoedig mogelijk het overleg met de havens te voeren.

In het kader van het ontwerpbesluit over de accreditatie van VBS-opleidingscentra en de goedkeuring van VBS-opleidingen werd vooraf overleg gepleegd met de haven van Antwerpen-Brugge en de toenmalige havenkapitein van North Sea Port (NSP).

Maar omdat de Raad van State van oordeel was dat de rechtsgrond in het Scheepvaartbegeleidingsdecreet niet volstond om dit te regelen in een uitvoeringsbesluit, werd in het verzameldecreet hiervoor een decretale grondslag voorzien.

In die zin zijn de havens dus wel degelijk op de hoogte van de geplande regelgeving.

Wel is het zo dat tegelijk bij de aanpassing van het decreet ook rekening werd gehouden met de verplichtingen opgenomen in de nieuwe IMO-resolutie A.1158(32) van 15 december 2021 'Guidelines for Vessel Traffic Services'. Omdat hieraan op korte termijn moet zijn voldaan, werd ook hiertoe al een decretale grondslag voorzien. In de mate dat de opmerking van de MORA louter betrekking heeft op dat aspect, kan ze als terecht beschouwd worden, en zal overleg met de havens worden georganiseerd alvorens verplichtingen in deze context worden uitgewerkt in regelgeving.

3. Hoofdstuk 9: Wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

De raad merkt op dat er momenteel een initiatief op federaal niveau loopt om het Scheepvaartwetboek aan te passen, met de bedoeling om de camera's van de havenkapiteinsdienst mee op te nemen in het Scheepvaartwetboek (als lex specialis op de Camerawet van 21 maart 2007), onder het onderdeel maritieme beveiliging. Om overlappingen te vermijden en met het oog op regelgevende consistentie, stelt de raad voor om in artikel 26, 2°, van hoofdstuk 9 van het verzameldecreet, de verwijzing naar de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's te schrappen.

Met deze aanbeveling kan worden ingestemd. Het ontwerp van decreet wordt in die zin aangepast.

4. Hoofdstuk 10: Wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022

De MORA vraagt of het begrip droogte eerst juridisch sluitend gemaakt moet worden, zodat er geen ruimte is voor interpretatie. De raad verwijst hiervoor naar het draaiboek 'Droogte' en lopende studies van VRAG 2.0 (Vlaams reactief afwegingskader voor prioritair watergebruik tijdens waterschaarste).

Deze suggestie wordt niet gevolgd. Artikel 41 van het Scheepvaartdecreet bepaalt nu al dat bij uitzonderlijk lage waterstanden, waarbij captatie van water gevaar kan opleveren voor de scheepvaart of voor de waterwegen of de havens, of bij slechte waterkwaliteit het havenbedrijf of de waterwegbeheerder een tijdelijk verbod of een tijdelijke beperking van captatie kan opleggen. De zinsnede "uitzonderlijk lage waterstanden, waarbij captatie van water gevaar kan opleveren voor de scheepvaart of voor de waterwegen of de havens, of bij slechte waterkwaliteit" is voldoende duidelijk en begrijpelijk. Het ontworpen artikel 133, eerste lid, 3°/1 en 3°/2, voorziet slechts in de sanctionering van wat in het Scheepvaartdecreet al bepaald is. Bovendien is het beleidsmatig nooit de intentie geweest om het draaiboek 'Droogte' juridisch te verankeren. Hetzelfde geldt voor het afwegingskader prioritair watergebruik. Dit zou immers impliceren dat er geen ruimte meer is om af te wijken en snel te kunnen ingrijpen in uitzonderlijke of niet-voorzienbare situaties.

Naar aanleiding hiervan uit de MORA ook een bedenking bij de bestaande tekst van het Scheepvaartdecreet. Het Scheepvaartdecreet kondigt met ingang van 1 januari 2024 namelijk een nieuwe tariefstructuur aan voor het capteren van water, waardoor de huidige tariefstructuur vervalt. De methodologie en de modaliteiten hiervoor moeten via een uitvoeringsbesluit door de Vlaamse Regering worden bepaald. Het uitvoeringsbesluit is echter nog niet principieel goedgekeurd.

De raad vreest dat hierdoor een juridisch vacuüm zal ontstaan en stelt daarom voor om het voorliggende verzameldecreet aan te passen zodat de huidige tariefstructuur kan blijven gelden zolang het nieuwe uitvoeringsbesluit nog niet is goedgekeurd. De raad doet ook een concreet wijzigingsvoorstel.

Met deze opmerking kan ingestemd worden. Hoewel het concrete wijzigingsvoorstel van de MORA juridisch niet juist lijkt te zijn, wordt een ontworpen bepaling aan het decreet toegevoegd, waardoor de huidige tariefstructuur behouden zal blijven tot 1 januari 2025.

Daarnaast grijpt de MORA de ontworpen bepalingen tot wijziging van het Scheepvaartdecreet aan om te stellen dat er momenteel onduidelijkheid zou bestaan over de bestuurlijke handhaving in het kader van het Scheepvaartdecreet, bijvoorbeeld over de toepassing van artikel 112. Dat artikel stelt dat personeelsleden van bevoegde autoriteiten, waterwegbeheerders, havenbedrijven of het loodswezen worden aangewezen als toezichthouder, agent van gerechtelijke politie of bestuurlijk opsporingsagent wanneer zij voldoen aan de door de Vlaamse Regering bepaalde opleidings- en ervaringsvereisten en andere voorwaarden. De raad is al op de hoogte dat inmiddels een ontwerp van uitvoeringsbesluit werd geagendeerd op de Vlaamse Regering voor een eerste principiële goedkeuring op 30 juni 2023. Om een regelgevend vacuüm te voorkomen dringt de raad aan op een snelle behandeling van het dossier. Als dat niet mogelijk blijkt vraagt de raad om ook daarvoor overgangsbepalingen te onderzoeken. Dit is evenwel niet langer aan de orde. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit werd inmiddels definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 31 augustus 2023.

5. Hoofdstuk 11: Aanpassing van de financieringsregeling voor het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW) en het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB)

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State van 21 december 2023 werd hoofdstuk 11 weggelaten uit het ontwerp van decreet. De bespreking van het advies van de MORA over dit onderdeel wordt bijgevolg niet langer opgenomen.

2. Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA)

De GBA heeft op de zitting van 18 juli 2023 beslist om voor het voorgelegde ontwerp van decreet te verwijzen naar het standaardadvies nr. 65/2023 van 24 maart 2023 betreffende de redactie van normatieve teksten. Per mail werd hiervan op 20 juli 2023 kennisgenomen.

Het standaardadvies wijst op de belangrijkste eisen waaraan elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt, moet voldoen. Op basis van het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie wordt navolging gegeven aan dit standaardadvies.

3. Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC)

De VTC heeft op 13 juni 2023 advies verleend over voorliggend voorontwerp van decreet.

De VTC is van oordeel dat er voldoende waarborgen geboden kunnen worden wat de bescherming van persoonsgegevens betreft, op voorwaarde dat een aantal elementen bijkomend worden geïmplementeerd.

1. De rechtvaardigingsgrond toevoegen aan het ontwerp of de memorie voor wat de wet van 21 juni 1985 en het decreet van 9 maart 2018 betreft en de taak van algemeen belang verduidelijken voor wat het decreet van 3 mei 2019 betreft

Deze zaken werden conform het advies toegevoegd aan de artikelsgewijze bespreking van deze memorie van toelichting.

2. Voor wat de wet van 21 juni 1985 betreft, de verwerkingsverantwoordelijke opnemen in het ontwerp

Omdat verschillende instanties deze rol (zullen) vervullen en deze instantie in het kader van toekomstige regelgeving nog niet gekend is, is gekozen voor een delegatie aan de Vlaamse Regering om de verwerkingsverantwoordelijke aan te duiden. Dit wordt zo behouden.

3. Een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling uitvoeren

De VTC haalt aan dat de decreetgever, de Vlaamse Regering en de verwerkingsverantwoordelijken moeten nagaan of het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling (GEB – artikel 35 van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG)) voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is.

Voor iedere nieuwe toepassing waarbij de verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk is wordt vooraleer deze in gebruik wordt genomen, nagegaan of dit noodzakelijk is. Als dit het geval is, zal dit worden uitgevoerd en op basis van de resultaten van de gegevensbeschermingseffectenbeoordeling zullen al dan niet bijkomende beschermingsmaatregelen worden genomen.

4. Voor wat het decreet van 9 maart 2018 betreft, de categorieën gegevens beter afbakenen

De VTC verwijst hierbij naar de memorie van toelichting waarin een beknopte toelichting over de opgesomde categorieën van artikel 21, §1, staat. De betrokkene is, niettegenstaande deze beknopte toelichting, op basis van de limitatieve opsomming in artikel 21, §1, van het ontwerp van decreet voldoende op de hoogte van welke categorieën van persoonsgegevens er zullen worden verwerkt in het kader van de doelstellingen, vermeld in artikel 21, §2, eerste lid, van het ontwerp van decreet.

5. Voor wat het decreet van 3 mei 2019 betreft, opnemen in het ontwerp dat de camerabeelden alleen voor de doeleinden in het ontwerp vermeld gebruikt kunnen worden

Deze verduidelijking werd toegevoegd.

6. Voor wat de wet van 21 juni 1985 betreft, de bewaartermijn verantwoorden in de memorie van toelichting

Deze verantwoording is aan de artikelsgewijze bespreking van de memorie van toelichting toegevoegd.

7. Voor wat het decreet van 16 juni 2006 en het decreet van 9 maart 2018 betreft, de bewaartermijnen opnemen in het ontwerp van decreet of minstens criteria opnemen die toelaten om de bewaartermijnen te bepalen en voor het laatste decreet ook de bewaartermijn aanpassen

Beide decreten worden in die zin aangepast.

8. Voor wat het decreet van 3 mei 2019 betreft, de bewaartermijn verantwoorden in de memorie van toelichting

Deze verantwoording is toegevoegd.

9. De nodige maatregelen nemen voor de juistheid van de gegevens

In haar advies geeft de VTC de aanbeveling om bepalingen in het ontwerp van decreet op te nemen met betrekking tot de juistheid van de te verwerken gegevens.

Overeenkomstig artikel III.70, §1, 1°, van het Bestuursdecreet worden de persoonsgegevens verwerkt overeenkomstig de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens, wat ook inhoudt dat de persoonsgegevens verwerkt worden overeenkomstig artikel 5, lid 1, d), van de AVG.

Deze verplichting is al duidelijk opgenomen in de artikelen van de AVG en het Bestuursdecreet en het is daarom niet aangewezen om dit nogmaals op te nemen in het ontwerp van decreet.

10. De transparantiemaatregelen uitwerken

De verwerkingsverantwoordelijke zal overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 en volgende van de AVG de betreffende informatie via privacyverklaring en informatieclausules aan de betrokkene bezorgen. Deze verplichting is al duidelijk opgenomen in de artikelen van de AVG en het is daarom niet aangewezen om dit nogmaals op te nemen in het ontwerp van decreet.

Regelgeving is daarenboven niet het meest geschikte middel om op begrijpbare, transparante en duidelijke wijze de betrokkene op de hoogte te brengen van zijn rechten.

4. Advies van de Raad van State

Op 21 december 2023 verleende de Raad van State advies nr. 74.672/3.

Het advies formuleert twee opmerkingen over de bevoegdheid.

Ten eerste wordt gevraagd om in de memorie van toelichting een verantwoording op te nemen waaruit blijkt dat een beroep kan worden gedaan op de impliciete bevoegdheden, vermeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (BWHI) bij het van toepassing verklaren van artikel 8, §2, eerste lid, 5° en 7°, en artikel 42 van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving (en de ermee samenhangende opheffing van artikel 601ter, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek). De gevraagde argumentatie wordt opgenomen in de artikelsgewijze bespreking van de respectievelijke artikelen.

Daarnaast oordeelt de Raad dat artikel 33 en 36, derde lid, van het voorontwerp van decreet geen doorgang kunnen vinden. Die artikelen strekken ertoe voor grote projecten en programma's in de zin van artikel 2, 5° en 6°, van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma's de bijdragen te plafonneren die moeten worden betaald aan, enerzijds, het OCW en, anderzijds, het WTCB. Er werd voor de voorgestelde wijzigingen een beroep gedaan op de impliciete bevoegdheden, vermeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, maar de Raad acht de voorwaarden hiervoor niet vervuld, in het bijzonder de voorwaarde dat de federale aangelegenheid zich moet lenen tot een gedifferentieerde regeling. Gelet op dit standpunt van de Raad, werden de betrokken artikelen uit het ontwerp van decreet gehaald.

Ter zake kan voor de volledigheid worden meegegeven dat er momenteel een fusie van het OCW en het WTCB wordt overwogen, waarbij een mogelijkheid wordt gecreëerd om opnieuw te onderhandelen over de bijdrageregeling.

Het advies formuleert vervolgens verschillende algemene opmerkingen en opmerkingen over de tekst, waarvan een aantal aanleiding geeft tot aanpassing van het ontwerp van decreet of de memorie van toelichting. De aanpassingen naar aanleiding van het advies van de Raad worden telkenmale expliciet vermeld in de algemene toelichting of de artikelsgewijze bespreking.

Op de opmerkingen van de Raad van State die geen aanleiding geven tot aanpassing van het voorontwerp of waarop niet wordt ingegaan, kan als volgt worden gerepliceerd.

Randnummer 7.2

De Raad verwijst naar zijn advies 72.624/3 van 28 februari 2023 waarin de afdeling Wetgeving een aantal bevoegdheidsrechtelijke opmerkingen heeft gemaakt bij het voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het kaderdecreet Vlaamse Handhaving en stelt dat in zoverre geen rekening werd gehouden met die opmerkingen bij de verdere totstandkoming van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving en de bepalingen waarop ze betrekking hebben van toepassing worden verklaard op de handhaving van het decreet van 9 maart 2018, die opmerkingen onverminderd blijven gelden.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van kaderdecreet Vlaamse Handhaving wordt uitvoerig ingegaan op het advies 72.624/3 van 28 februari 2023 van de Raad van State, afdeling Wetgeving. Voor wat de bevoegdheidsrechtelijke opmerkingen die vervat zaten in de randnummers 4 tot en met 14 van het advies betreft, kan dus verwezen worden naar de voormelde memorie van toelichting, waarin wordt verduidelijkt welke opmerkingen werden verwerkt en aan welke opmerkingen geen gevolg werd gegeven.

Randnummer 7.3

Randnummer 7.3 luidt: "In zoverre, inzonderheid, uit het van toepassing verklaren van artikel 8, § 2, eerste lid, 5° en 7°, van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving voortvloeit dat de personeelsleden van het operationele kader van de politiediensten die deze politiediensten daarvoor aanwijzen en de door de Vlaamse Regering aangewezen bijzondere veldwachters kunnen worden aangesteld als toezichthouder en worden belast met de bestuurlijke opsporing, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het voormelde advies 72.624/3 opgemerkt dat voor die bepalingen een beroep moet worden gedaan op de impliciete bevoegdheden vermeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en dat bij het van toepassing verklaren ervan zou moeten worden aangetoond dat aan de voorwaarden daartoe is voldaan. Thans bevat de memorie van toelichting van het voor advies voorgelegde voorontwerp alvast geen dergelijke verantwoording."

In zijn advies bij het KVH had de Raad een aantal keer voorbehoud gemaakt bij voormelde decreetbepalingen. In zijn advies bij het huidige ontwerp herhaalt de Raad dat voorbehoud, door letterlijk te citeren uit zijn advies over het KVH. Daarbij negeert de Raad het feit dat de decreetgever bij de behandeling van het KVH aan deze opmerkingen geen gevolg heeft gegeven met de volgende motivering¹: "Zowel in federale als regionale regelgeving wordt de opsporing van bijzondere misdrijven en inbreuken veelal georganiseerd als een stelsel waarin bijzondere opsporingsambtenaren en politie samen bevoegd zijn en mekaar aanvullen. Tegenover de gespecialiseerde kennis van de bijzondere opsporingsambtenaren, staat het fijnmazig netwerk en de algemene handhavingsexpertise van de reguliere politie, waardoor een evenwichtige mix ontstaat van diverse expertises en effectieven op het terrein, nodig voor een doelmatige handhaving. De bijzondere regelgeving voorziet doorgaans in een bijzondere set van toezicht – en opsporingsbevoegdheden, die vaak ook aan de reguliere politie worden verleend, en zowel bij strafrechtelijke als bestuurlijke opsporing kunnen worden gebruikt. Het toekennen van deze bijzondere bevoegdheden doet verder geen afbreuk aan de bevoegdheden, die zowel de bijzondere opsporingsambtenaren als de politie ontleen aan hun hoedanigheden van agent of officier van gerechtelijke politie."

Bij wijze van voorbeeld kan worden verwezen naar de Stedenbouwwet, zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1970. Volgens artikel 66 van de Stedenbouwwet beschikten zowel 'de ambtenaren van gerechtelijke politie' als 'de ambtenaren en beampten belast over het beheer van de wegen' over een 'toegangsrecht tot de bouwplaats en de gebouwen om alle nodige opsporingen en vaststellingen te verrichten', met de mogelijkheid tot (bestuurlijke) visitatie na machtiging van de politierechter. Deze bevoegdheid kon zowel worden gebruikt in functie van (bestuurlijk) toezicht als (strafrechtelijke) opsporing, en naast de bevoegdheden, ontleend aan de hoedanigheden van agent of officier van gerechtelijke politie. Bovendien beschikten zowel de politie als de bijzondere opsporingsambtenaren conform artikel 68 Stedenbouwwet 1970 over de bevoegdheid om bij de vaststelling van illegale handelingen in voortzetting een bestuurlijk stakingsbevel te geven.

¹ *Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1724/1, 17-20.

Deze bijzondere bevoegdheden, onverkort inzetbaar voor toezicht en strafrechtelijke en bestuurlijke opsporing, zijn op heden nog steeds in de VCRO opgenomen.

Dit handhavingsmodel sluit aan bij art. 14 Wet Politieambt, dat de politie belast met het bestuurlijk toezicht op de naleving van zowel federale als regionale regelgeving, zonder onderscheid, en art. 15 van dezelfde wet, dat de politie belast met de opsporing van federale en regionale misdrijven, opnieuw zonder onderscheid.

De wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, heeft hierin geen verandering gebracht. De deelstaten zijn weliswaar niet aangeduid als politieoverheid, waardoor zij geen gezag over de politie kunnen uitoefenen, maar de opdracht van de politie m.b.t. de handhaving van deelstatelijke regelgeving bleef dezelfde. Dit is ook zonder meer noodzakelijk voor de uitoefening van de bevoegdheden van de deelstaten, die de schendingen van hun regelgeving strafbaar kunnen stellen en over een volle bevoegdheid beschikken m.b.t. de bestuurlijke handhaving ervan. De deelstaat moet er daarbij op vertrouwen dat de politieoverheden de politie vanuit de loyaliteit tussen de onderscheiden overheden binnen het federale bestel voldoende tijd laat besteden aan de handhaving van regionale regelgeving.

Dit ontwerp regelt de handhaving van Vlaamse regelgeving, die overwegend te catalogeren is als (van het gemene recht te onderscheiden) bijzondere regelgeving. Dat het bijzondere bevoegdheden toekent aan bijzondere opsporingsambtenaren, naast de bevoegdheden die deze ambtenaren ontleen aan hun hoedanigheden van agent of officier van gerechtelijke politie, ligt voor de hand, te meer omdat laatst genoemde bevoegdheden niet kunnen worden ingezet voor bestuurlijk toezicht en bestuurlijke opsporing. Evenmin mag het verbazen dat het in de mogelijkheid voorziet om de politie dezelfde bevoegdheden toe te kennen.

Tegelijkertijd hoedt het ontwerp zich ervoor om een gezagsverhouding te installeren tussen de politie en de Vlaamse deelstaat. Via het optionele artikel 97 kan de politie weliswaar van rechtswege met de hoedanigheid van toezichthouder (en de daarbij horende bijzondere bevoegdheden) worden bekleed, maar zij kan op basis van het ontwerp nooit gedwongen worden die bevoegdheden ook effectief uit te oefenen. Op grond van art. 8 §2, 1^{ste} lid, 7^o kunnen de politiediensten personeelsleden als toezichthouder aanwijzen, maar zij zijn daartoe niet verplicht en kunnen deze aanwijzing ook op elk ogenblik ongedaan maken.

Het advies van de Raad van State noemt het 'hoogst twijfelachtig dat voor de ontworpen regeling een beroep kan worden gedaan op de impliciete bevoegdheden', maar gaat uit van de verkeerde premissen. Hoewel het advies elders onderkent dat de politie 'bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie overeenkomstig de wet van 5 augustus 1992 mee in(staat) voor de handhaving van Vlaamse regelgeving', hekelt het tegelijkertijd dat het ontwerp tot gevolg heeft dat de politiediensten worden belast met 'het toezicht, zijnde een handeling die erop gericht is om de naleving van Vlaamse regelgeving te controleren', wat als opdracht nochtans reeds in artikel 14 Wet Politieambt besloten ligt. Het advies verliest verder uit het oog dat de handhaving van bijzondere regelgeving vaak gebeurt met (aanvullende) bevoegdheden, die niet alleen aan bijzondere opsporingsambtenaren maar ook aan de politie worden verleend. Dat de politie behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, staat los van dit gegeven, precies omwille van de algemene toezicht- en opsporingsopdracht van de politie, voor alle Vlaamse regelgeving, die op zijn beurt verbonden is aan het gegeven dat Vlaanderen vooralsnog niet bevoegd is een eigen politiedienst op te richten.

Zelfs een uitgebreid korps van bijzondere opsporingsambtenaren kan de rol van de politie niet zomaar vervangen. Beide zijn complementair aan elkaar, en noodzakelijk voor een doelmatige handhaving van bijzondere regelgeving, ongeacht of die van federale dan wel deelstatelijke oorsprong is.

In een materie die het federale niveau en de politie in het bijzonder traditioneel nauw aan het hart ligt, met name het wegverkeer, heeft de federale Staat zelf het initiatief genomen om de politie bevoegd te maken voor de bestuurlijke opsporing van geregionaliseerde inbreuken, via een aanvulling van artikel 15 Wet Politieambt. Hoewel de bestuurlijke opsporing van geregionaliseerde inbreuken per definitie tot de bevoegdheid van de regio's behoort, is deze opdracht ingevoerd bij wet, en niet bij samenwerkingsakkoord. Omgekeerd moet het dan ook mogelijk zijn voor de regio's om, minstens op grond van de impliciete bevoegdheden, de politie eenzelfde bevoegdheid te verlenen wanneer dat zij dat noodzakelijk acht, uiteraard zonder zich het gezag over de politie toe te eigenen. Het oordeel of de betrokkenheid van de politie wenselijk is, komt daarbij toe aan de deelstaat, en impliceert meteen de noodzakelijkheid van de regeling, precies omdat de deelstaat niet bevoegd is een algemene politiedienst op te richten. Omdat de politie (binnen de marges van hoger genoemde loyaliteit) vrij is deze bevoegdheden al dan niet uit te oefenen, is de impact marginaal, zeker wanneer zou blijken dat de Vlaamse regeling voor de instap in het KVV reeds dergelijke bevoegdheid aan de politie toekende.

Daarbij valt niet in te zien waarom de deelstaat de politie in haar opdracht m.b.t. de handhaving van Vlaamse regelgeving, niet financieel zou kunnen ondersteunen, wel te verstaan zonder dat de deelstaat daartoe verplicht is en zonder dat voormelde loyaliteit daarvan afhankelijk kan worden gesteld. De wet van 7 december 1998 voorziet ten andere zelf in de mogelijkheid van 'vrijwillige bijdragen' of 'dotaties om niet' vanwege (onder andere) de gemeenschappen en de gewesten. (art. 34 bis en art. 115 §1, 1°). De lezing van de Raad van State als zou art. 8 §3, 2^{de} lid van het ontwerp 'de subsidiëring van de aanstelling van personeelsleden van het operationeel kader' inhouden, is bovendien foutief. Art. 8 §3, 2^{de} lid beoogt enkel de mogelijkheid te creëren om de personeelsleden van de §2, eerste lid bedoelde overheden als toezichthouder aan te stellen, wat iets helemaal anders is dan de aanstelling als personeelslid. Om hierover geen onduidelijkheid te laten bestaan, wordt de zinsnede 'aanstelling van toezichthouders' in art. 8 §3, 2^{de} lid veranderd naar 'aanstelling als toezichthouder'."

Concreet houdt dit in dat:

- 1° voor de vantoepassingstelling van artikel 8, 5°, KVV, dat behoort tot het standaardpakket van het KVV en de politie alleen de mogelijkheid geeft om bevoegde toezichthouders onder de leden van het operationeel kader aan te duiden, zonder daartoe verplicht te zijn, geen bijkomende motivering in het licht van de impliciete bevoegdheden vereist is naar aanleiding van een concrete implementatie. Hetzelfde geldt voor de vantoepassingstelling van artikel 8, 7°, KVV, dat noodzakelijk de toestemming vereist van de betrokken bijzondere veldwachters;
- 2° voor de vantoepassingstelling van artikel 97, dat behoort tot het optionele onderdeel van het KVV en waardoor het operationeel kader van de politie van rechtswege wordt aangeduid als toezichthouder, wel een aanvullende motivering wordt vereist, betrokken op de specifieke kenmerken van de inhoudelijke regelgeving. Het huidige ontwerp van decreet voorziet echter niet in het van toepassing stellen van artikel 97.

Randnummer 7.4

De opmerking uit randnummer 7.3 geldt volgens de Raad ook voor het van toepassing verklaren van artikel 42 van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving, dat in een beroep voorziet bij het Handhavingscollege (en de ermee samenhangende opheffing van artikel 601ter, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek bij artikel 35 van het voorontwerp van decreet).

Het KVH van 14 juli 2023 vormt een algemeen handhavingskader waaronder potentieel alle aangelegenheden kunnen worden gebracht waarvoor het Vlaamse Gewest én de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zijn.

Met het voorliggende ontwerp van decreet over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid worden de bepalingen van het KVH die (bijkomende) rechtsmacht aan het Handhavingscollege toekennen (met name artikel 42, 46, 55, 68 en 74) van toepassing verklaard op het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B en de uitvoeringsbesluiten ervan. De formele toekenning van rechtsmacht aan het Handhavingscollege vond al plaats via de voormelde bepalingen van het KVH.

De afdeling Wetgeving is van oordeel dat voor het van toepassing verklaren van artikel 42 van het KVH, dat in een beroep voorziet bij het Handhavingscollege, in het voorliggende ontwerp van decreet een verantwoording in het licht van de vereisten van artikel 10 BWHI moet worden opgenomen.

Er moet in eerste instantie worden benadrukt dat het voorliggende ontwerp van decreet juridisch gezien geen rechtsmacht toekent aan het Handhavingscollege zodat de verantwoording uit het KVH in dit verband in principe volstaat. Vandaar dat integraal kan worden verwezen naar de uitgebreide argumentatie over de toepassing van het mechanisme van de impliciete bevoegdheden uit artikel 10 van de BWHI in de memorie van toelichting bij het KVH.

Voor zover, in ondergeschikte orde, wordt meegegaan in de benadering van de afdeling Wetgeving breidt dit ontwerp de jurisdictionele contentieux van het Handhavingscollege materieel uit met de handhavingsbeslissingen van het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Op basis van artikel 161 van de Grondwet kan geen bestuursrechtcollege worden ingesteld dan krachtens een wet. De federale wetgever is dan ook in beginsel bevoegd om administratieve rechtscolleges op te richten en om de bevoegdheden en rechtspleging van deze rechtscolleges te bepalen. Dit neemt evenwel niet weg dat de deelstaten die bevoegdheid kunnen betreden maar slechts voor zover voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 10 van de BWHI. Ook wanneer de Vlaamse decreetgever bijkomende rechtsmacht voor de beslechting van specifieke rechtsgeschillen wil overdragen of toekennen aan een al bestaand deelstatelijk bestuursrechtcollege, moet aan deze vereisten zijn voldaan om de principiële federale bevoegdheid uit te oefenen.

Vandaar dat ook bij de concrete implementatie van de bepalingen van het KVH die betrekking hebben op de rechtsmacht van het Handhavingscollege, voor het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan, moet worden nagegaan of aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 10 van de BWHI die in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof zijn ontwikkeld, is voldaan. De Vlaamse decreetgever kan een bijkomende contentieux toekennen aan het Handhavingscollege voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de bevoegdheidsoverdracht of de uitoefening van bevoegdheden door een andere deelstaat moet noodzakelijk zijn om de eigen bevoegdheden uit te oefenen;

- 2° de overgedragen aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling; en
- 3° de weerslag van de overdracht op de aangelegenheid die aan de federale overheid is toevertrouwd, mag slechts marginaal of beperkt zijn.

In de volgende passages zal, in repliek op het advies van de Raad van State, voor het voorliggende ontwerp van decreet worden toegelicht op grond van welke redenen in concreto voldaan is aan deze voorwaarden.

Noodzakelijkheid

Het voorliggende ontwerp van decreet leidt ertoe dat de jurisdictionele geschillen over de objectieve rechtmatigheid van alle maatregelen en beslissingen van de Vlaamse overheid die kaderen binnen de bestuurlijke handhaving in de materie van het terugkommoment voortaan zullen toekomen aan het Handhavingscollege. De regeling van deze aangelegenheid door het Vlaamse Gewest voldoet om onderstaande redenen aan de noodzakelijkheidsvereiste opgenomen in artikel 10 van de BWHI.

- a. In het kader van het voorliggende ontwerp van decreet is de uitbreiding van de rechtsmacht van het Handhavingscollege met alle handhavingsbeslissingen die kaderen binnen inbreuken of misdrijven op het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan, noodzakelijk om de betrokken materiële bevoegdheden van het Vlaamse Gewest naar behoren uit te oefenen.

Al de verschillende sancties en maatregelen inzake bestuurlijke handhaving delen immers dezelfde feitelijke grondslag, met name de schuldige bijdrage van de overtreder aan een misdrijf of inbreuk op het decreet Terugkommoment of de uitvoeringsbesluiten ervan. In de ruimere context van het KVVH zullen sanctionering en herstel daarnaast steeds vaker in één enkele formele administratieve beslissing voorkomen, als het product van een geïntegreerde bestuurlijke sanctie- en herstelprocedure in de zin van artikel 57 van het KVVH. Via de uitbreiding van de rechtsmacht van het Handhavingscollege wordt vermeden dat de jurisdictionele controle op de geïntegreerde (of minstens verwante) beslissingen inzake bestuurlijke handhaving in het kader van het KVVH zich zou uitstrekken over meerdere (bestuurs)rechtscolleges. Overeenkomstig het verticaliteitsbeginsel heeft de Vlaamse decreetgever via het KVVH immers voorzien in uniforme bestuurlijke handhavingprocedures die potentieel van toepassing kunnen worden verklaard op alle regelgeving in aangelegenheden waarvoor het Vlaamse Gewest (en de Vlaamse Gemeenschap) bevoegd is. De opsplitsing van het jurisdictionele onderdeel zou dan ook ingaan tegen de geest van het KVVH dat door dit ontwerp van decreet van toepassing wordt verklaard in de materie van het terugkommoment. Vandaar dat de betrokken toekenning van rechtsmacht noodzakelijk is voor de uitoefening van de (instrumentele) bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om eigenhandig te voorzien in efficiënte en coherente handhavingprocedures met het oog op de naleving van de eigen decreet- en regelgeving.

- b. Daarnaast wordt ten aanzien van het nut en de noodzaak van de bevoegdheidsoverdracht waarin dit ontwerp van decreet voorziet, benadrukt dat de geschillen over de objectieve rechtmatigheid van de maatregelen en beslissingen van de overheid die kaderen binnen de bestuurlijke handhaving een zekere eigenheid bezitten die de noodzaak van de formele toekenning van rechtsmacht aan het Handhavingscollege in het KVVH zelf kan verantwoorden.

De eigenheid en het specifiek karakter van het handhavingsrecht staat een sectoroverschrijdende overdracht aan een Vlaams bestuursrechtcollege, namelijk het Handhavingscollege, niet in de weg. Dit geldt eens te meer nu alle mechanismen van handhaving van Vlaamse decreet- en regelgeving bij

de implementatie van het KVH op parallelle en instrumentele wijze van toepassing (kunnen) worden verklaard op uiteenlopende beleidsdomeinen die behoren tot de materiële bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Het is immers de uitdrukkelijke wil van de decreetgever om de handhaving van Vlaamse regelgeving zo veel mogelijk te stroomlijnen en te verzekeren langs bestuurlijke weg, namelijk onder meer via bestuurlijke maatregelen en bestuurlijke geldboeten. In het verlengde hiervan is het dan ook noodzakelijk om de jurisdictionele procedures ook te laten aansluiten op en af te stemmen met de gemoderniseerde (en grotendeels geharmoniseerde) administratieve handhavingsfase waarin het KVH voorziet en die autonoom kan worden georganiseerd door de verschillende deelstaten. Bestuurlijke handhaving is tenslotte nauw verweven met de materiële of inhoudelijke (bestuursrechtelijke) bevoegdheid die de deelstaten kunnen uitoefenen. Een nadrukkelijke koppeling met de materiële bevoegdheid van de deelstaat blijft derhalve onverkort aanwezig in het voorliggende geval.

- c. De concentratie van de betrokken bestuurlijke contentieux bij één gespecialiseerd administratief rechtscollege zal verder ook de kwaliteit, uniformiteit, duidelijkheid, snelheid en efficiëntie van de rechtsbescherming tegen bestuurlijke handhavingsbeslissingen in het kader van het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan aanzienlijk verbeteren.

Op deze manier wordt immers niet alleen bijgedragen aan een grotere eenvoud van de procedures voor de rechtzoekende maar ook aan een efficiënte en uniforme rechtsvorming in het handhavingsrecht in Vlaamse materies met het Handhavingscollege als centraal jurisdictioneel orgaan. Afgezien van de redenen die de noodzakelijkheid van de bevoegdheidsoverdracht kunnen verantwoorden, wordt hiermee de huidige verkaveling van de rechtsmacht ook verminderd. Het beëindigen van de versnippering van de rechtsmacht inzake de bestuurlijke handhaving tussen het Handhavingscollege, de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State en de burgerlijke rechter is een gunstig gevolg van de betrokken regeling en draagt in die zin bij aan meer procedurele rechtszekerheid binnen het handhavingsrecht. Door de rechtsbescherming inzake handhaving van diverse Vlaamse regelgeving in de schoot van het Handhavingscollege te centraliseren, zullen tegenstrijdigheden en materiële rechtsonzekerheden overigens zo veel mogelijk worden beperkt.

Daarnaast beantwoordt de toekenning van de betrokken rechtsmacht aan het Handhavingscollege aan de nood aan (verdere) specialisatie van de bestuursrechters binnen het handhavingsrecht. De uitbreiding van de jurisdictionele geschillen waarover het Handhavingscollege zich zal kunnen uitspreken laat toe dat deze rechterlijke procedure met de nodige inhoudelijke expertise, efficiëntie en snelheid zullen kunnen worden afgehandeld door bestuursrechters die op dagelijkse basis rechtspreken in handhavingsgeschillen en beschikken over een grondige kennis van het (Vlaamse) handhavingsrecht.

Voorts komt de voorliggende toekenning van de rechtsmacht aan het Handhavingscollege tegemoet aan de nood aan een snellere en meer efficiënte rechtsbescherming in handhavingszaken. Burgers zullen door de kortere doorlooptijd van de behandeling van de vernietigingsberoepen bij het Handhavingscollege binnen een beperkte tijdspanne rechtszekerheid verkrijgen via een rechterlijk eindoordeel in hun handhavingsdossier. De behandeling van bepaalde beroepen inzake bestuurlijke herstel- of beveiligingsbeslissingen vereist hoe dan ook een adequate en snelle rechtstoegang. Met betrekking tot dergelijke beroepen voorziet het voorliggende decreet in de introductie van een schorsingsprocedure (al dan niet bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN)) die het mogelijk maakt om binnen een (zeer) korte tijdspanne een prima facie oordeel te verkrijgen over de objectieve rechtmatigheid van

bepaalde maatregelen genomen op grond van de procedures voorzien in het KVH. Een van de beweegredenen van de beleidsmakers om in te zetten op bestuurlijke handavingsprocedures is overigens de snellere en meer efficiënte afhandeling van een sanctiedossier in vergelijking met gerechtelijke handhaving. In het verlengde hiervan draagt dit ontwerp van decreet bij aan de effectieve realisatie van deze doelstelling van efficiënte bestuurlijke handhaving en vervolging aangezien ook de jurisdictionele geschillen binnen het bestuurlijke spoor in een beduidend kortere tijdspanne zullen worden afgehandeld.

Uit alle voorgaande elementen blijkt dat de voormelde motieven niet alleen de wenselijkheid maar ook de noodzaak van de betrokken overdracht van de jurisdictionele handavingscontentieux die het voorwerp uitmaakt van het voorliggende ontwerp van decreet reflecteren.

De overgedragen aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling

Daarnaast leent de oprichting van specifieke administratieve rechtscolleges – en bijgevolg ook de uitbreiding van de rechtsmacht ervan – zich tot differentiatie aangezien er op zowel deelstatelijk als federaal niveau al uitzonderingen bestaan op de algemene bevoegdheid van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State als administratief rechtscollege (zie bijvoorbeeld de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). De afdeling Bestuursrechtspraak spreekt zich immers alleen uit over beroepen tot nietigverklaring van akten en reglementen voor zover er geen beroepsmogelijkheid is voorzien bij een ander (administratief) rechtscollege (zie artikel 14, §1, wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973). Bovendien beschikt het Handavingscollege momenteel al over rechtsmacht voor rechterlijke beroepen in volle rechtsmacht gericht tegen boetebeslissingen en voordeelontnemingen opgelegd in het kader van de handhaving van Vlaamse regelgeving zoals het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 (OED) en het decreet betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid van 15 juli 2016 (DIHB). De verdere uitbreiding van deze rechtsmacht van het Handavingscollege vormt om de bovenstaande redenen dan ook een aangelegenheid die zich leent tot een gedifferentieerde regeling.

De weerslag op de geregelde federale aangelegenheid is beperkt of marginaal

Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet in de concrete implementatie van het KVH voor het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan. Overeenkomstig deze implementatie volgt op basis van het KVH dan ook de toekenning van de inhoudelijk zeer afgebakende en beperkte contentieux inzake de rechterlijke beroepen gericht tegen bestuurlijke handavingsbeslissingen in deze aangelegenheid aan het Handavingscollege. Deze bevoegdheidsoverdracht heeft zowel vanuit kwalitatief als vanuit kwantitatief oogpunt slechts een marginale of beperkte weerslag op de federale justitiële ordening.

Vanuit kwalitatief oogpunt is de weerslag van de betrokken overdracht van rechtsmacht vooreerst beperkt. De bestaande contentieux met betrekking tot schorsingen en opheffingen van erkenningen als instelling die het terugkommoment organiseert of als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, blijft immers onverkort behoren tot de bevoegdheid van de Raad van State. De rechtsmacht van het Handavingscollege blijft in dezen beperkt tot beroepen tegen bestuurlijke sanctiebeslissingen, en bestuurlijke herstel- of beveiligingsbeslissingen en herstelschikkingen, als nieuwe contentieux, verbonden aan de instap in het KVH. Er wordt geen rechtsmacht voor reglementaire handelingen overgedragen. Daarnaast blijft de afdeling Bestuursrechtspraak ten volle bevoegd als cassatierechter ten aanzien van alle rechterlijke uitspraken van het Handavingscollege. Het behoud van de cassatiebevoegdheid wordt ook door het Grondwettelijk Hof immers als een belangrijk (en noodzakelijk) gegeven beschouwd bij de beoordeling van de marginale weerslag, op de federale bevoegdheden.

Uit de specificiteit en de eigenheid van de inhoudelijk erg afgebakende handhavingscontentieux kan ook worden afgeleid dat de weerslag op de bevoegdheden van de federale overheid vanuit kwalitatief oogpunt beperkt blijft. Zo mag de toepassing van de impliciete bevoegdheden "er zeker niet toe (...) leiden dat de Gemeenschappen of de Gewesten een algemeen systeem van administratieve rechtscolleges opbouwen, of zelfs een algemeen administratief rechtscollege". Hiervan is geen sprake ten gevolge van de toekenning van rechtsmacht aan het Handhavingscollege in het voorliggende ontwerp van decreet – en bij uitbreiding van het KVH – aangezien de handhavingscontentieux dermate specifiek en nauw verweven is met de materiële regelgeving van het Vlaamse Gewest dat er bezwaarlijk sprake kan zijn van een 'algemeen systeem van bestuursrechtscolleges'. Het Handhavingscollege legt zich daarentegen specifiek toe op beslissingen van bestuurlijke handhaving in het kader van welbepaalde Vlaamse regelgeving.

Ook kwantitatief blijft de impact van de overdracht van de nieuwe contentieux in het kader van het terugkommoment, verbonden aan de instap in het KVH, aan het Handhavingscollege naar verwachting uiterst beperkt, zeker wanneer het geringe aantal beroepen bij de politierechtbank (in totaal slechts veertien beroepsprocedures sinds de inwerkingtreding van de reglementering inzake het terugkommoment) tegen opgelegde bestuurlijke geldboetes als graadmeter wordt genomen. De weerslag op de bevoegdheden blijft dus ook vanuit kwantitatief oogpunt beperkt, gelet op het geringe aantal potentiële zaken die bijkomend aan het Handhavingscollege zullen worden opgedragen.

Bijgevolg is de Vlaamse decreetgever op basis van artikel 10 van de BWHI bevoegd om met voorliggend ontwerp van decreet dat voorziet in de concrete implementatie van artikel 42, 46, 55, 68 en 74 van het KVH voor het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan de voormelde bijkomende rechtsmacht inzake handhavingsgeschillen toe te kennen aan het Handhavingscollege.

Randnummer 9.3.5

De Raad van State merkt met betrekking tot het ontworpen artikel 11/1, §2, laatste lid, van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B op dat in zoverre de woorden "de nadere doeleinden van de verwerking" betrekking hebben op nieuwe doeleinden die bij BVR zouden kunnen worden ingevoerd, het legaliteitsbeginsel hieraan in de weg staat. Het is volgens de Raad alleen mogelijk om doeleinden die bij decreet zijn vastgesteld, nader te preciseren.

Het ontworpen artikel 11/1 van het decreet van 9 maart 2018 bepaalt de essentiële elementen (doeleinden, categorieën van gegevens, verwerkingsverantwoordelijke, betrokkenen en bewaartermijnen) van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de reglementering betreffende het terugkommoment. Het ontworpen artikel 11/1, §2, laatste lid, heeft niet als bedoeling om de Vlaamse Regering toe te laten om naast de doeleinden, vermeld in het eerste lid van die bepaling, nog andere, nieuwe doeleinden van de verwerking in te voeren. De delegatie aan de Vlaamse Regering is beperkt tot een nadere regeling van de doeleinden, bepaald in het eerste lid van die bepaling.

Randnummer 9.3.6

De Raad van State merkt met betrekking tot het ontworpen artikel 11/1, §5, van het decreet van 9 maart 2018 op dat in het decreet eerst gewag moet worden gemaakt van de maximale bewaartermijn en dat de bepaling waarin de nadere regels hierover aan de Vlaamse Regering worden gedelegeerd, daarna moet volgen.

Het ontworpen artikel 11/1, §5, van het decreet van 9 maart 2018 heeft als bedoeling om de Vlaamse Regering toe te laten om de bewaartermijn van de gegevens vast te leggen, dit binnen de klijtlijnen van de maximale bewaartermijnen die in het decreet worden bepaald. De delegatie aan de Vlaamse Regering is met andere woorden beperkt door deze maximale termijnen, bepaald in het decreet. Het is dan ook logischer om eerst de bevoegdheid tot het vaststellen van de maximale bewaartermijn van de gegevens te delegeren aan de Vlaamse Regering en vervolgens de klijtlijnen van de maximale bewaartermijnen te bepalen waarbinnen de Vlaamse Regering deze bevoegdheid kan uitoefenen.

Randnummer 9.3.9

In randnummer 9.3.9 merkt de Raad van State wat betreft het ontworpen artikel 18/3, tweede lid, van het decreet van 3 mei 2019 op dat de mogelijkheid om de verplichtingen en rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG, niet toe te passen, moet worden beperkt tot de gevallen waarin dat noodzakelijk is voor het goede verloop van het onderzoek.

Omdat een inspectiedienst, in casu de havenkapiteinsdienst, niet op voorhand weet wat nadelig kan zijn, en dus niet altijd bij aanvang kan inschatten of het voor het goede verloop van het verdere onderzoek noodzakelijk is dat de rechten niet worden toegepast aangezien een onderzoek altijd gebaat is bij discretie, net omdat dit essentieel is voor de goede werking van inspectie, is de bepaling als volgt geformuleerd: "op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast".

De inperking op de rechten van de betrokkene zal gebeuren conform het advies dat de VTC heeft gegeven over een identieke bepaling (advies VTC nr. 2019/16 van 3 juli 2019) waarnaar ook wordt verwezen in het advies van de VTC over het voorliggende ontwerp van decreet.

Randnummer 12

Met de opmerking van de Raad over hoofdstuk 6 (wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum) dat de Europese Commissie overeenkomstig artikel 39, lid 5, tweede alinea, van de Dienstenrichtlijn moet worden geïnformeerd over de in het voorontwerp van decreet vervatte regeling van erkende lesgevers en van opleidingsvertrekkers, evenals over de redenen daarvoor, wordt niet ingestemd.

De Dienstenrichtlijn bepaalt in artikel 2 dat zij (onder meer) niet van toepassing is op de "diensten op het gebied van vervoer".

Bij arrest van 15 oktober 2015 (zaak nr. C-168/14) oordeelde het Europees Hof van Justitie dat voornoemde uitsluiting ook van toepassing is op de technische controle van voertuigen, die een dienst is "die met betrekking tot vervoer ondersteunend is".

Het Europees Hof van Justitie wijst erop dat het gaat om een noodzakelijk vereiste voor het verrichten van de hoofdactiviteit, namelijk het vervoer, zoals volgt uit het streven naar verkeersveiligheid dat ten grondslag ligt aan de technische controle van voertuigen.

Ook de kwalificatie van het personeel van verkeersbegeleidingsdiensten, waarbij bovendien de verkeersbegeleiding een niet-economische dienst van algemeen belang is, beoogt de verkeersveiligheid, hier van het scheepvaartverkeer, te waarborgen. Deze uitlegging vindt steun in artikel 9.3 van richtlijn 2002/59/EG betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart: "De lidstaten zorgen ervoor dat de kuststations die toezien op de inachtneming van de verkeersbegeleidingsdiensten en de scheepsrouterings-systemen, beschikken over voldoende en naar behoren gekwalificeerd personeel en over passende communicatie- en scheepsmonitoringsmiddelen, en volgens de toepasselijke IMO-richtsnoeren te werk gaan."

Om deze redenen wordt besloten dat de regeling van erkende lesgevers en van opleidingsvertrekkers behoort tot de uitgesloten "diensten in de vervoerssector", en zodoende niet ressorteert onder de Dienstenrichtlijn.

5. Ministerraad

Bij de tweede principiële goedkeuring op 13 oktober 2023 werd de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken door de Vlaamse Regering gelast over het voorontwerp van decreet het eensluidend advies van de ministerraad in te winnen overeenkomstig artikel 11, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (punt 3° in het voorstel van beslissing – VR 2023 1310 DOC.1308/1). Met haar brief van 16 oktober 2023 heeft de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken dit advies aangevraagd.

In zijn advies concludeert de Raad van State echter dat in casu het eensluidend advies van de ministerraad niet vereist is (randnummer 3 van het advies).

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Het ontwerp van decreet regelt gewestaangelegenheden.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Artikel 2

De opsomming in artikel 38, §1, eerste lid, 5°, van de Wegverkeerswet wordt aangevuld met een verwijzing naar artikel 30, §2, 1°, van de Wegverkeerswet, waarin het volgende wordt bepaald: "§2. (...) met geldboete van 50 (euro) tot 500 (euro), (...), wordt gestraft hij die:

- 1° een overtreding heeft begaan van de bepalingen door de Koning vastgesteld krachtens artikel 23, § 1, 2° en 4°, hetzij als bestuurder, hetzij als persoon die een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing;"

Door deze aanvulling wordt het voor de rechter mogelijk om bij een overtreding van "de bepalingen door de Koning vastgesteld krachtens artikel 23, §1, 2° en 4°," van de Wegverkeerswet een verval van het recht tot sturen uit te spreken.

Het vaststellen van strafsancties is in beginsel een instrumentele bevoegdheid die gekoppeld is aan de hoofdbevoegdheid van, naar gelang het geval, de federale overheid of de gewesten. De bevoegdheid om sancties te bepalen en op te leggen, ressorteert als een accessorium onder de bevoegdheid om de gedraging strafbaar te stellen.

De federale wetgever is in beginsel bevoegd om strafsancties te bepalen voor inbreuken op federale wetten die uitgevaardigd worden in het kader van de uitoefening van federale bevoegdheden. De federale overheid is aldus niet bevoegd om een gedraging strafbaar te stellen die tot de bevoegdheid van de gewesten behoort. Omgekeerd zijn de gewesten onbevoegd om sancties vast te stellen op de naleving van federale wetgeving of om federale strafsancties te bevestigen. Dit volgt uit het verticaliteitsbeginsel volgens hetwelk een overheid in beginsel zowel over de wetgevende bevoegdheid, de uitvoerende bevoegdheid, de toezichts- en handhavingsbevoegdheid als de financieringsbevoegdheid beschikt om de eigen bevoegdheid te regelen.

Sinds de zesde staatshervorming zijn de gewesten op grond van artikel 6, §1, XII, 6°, van het BWHI bevoegd voor de "reglementering inzake de scholing en examens betreffende de kennis en de vaardigheid die nodig zijn voor het besturen van voertuigen van elke categorie, met inbegrip van de organisatie en erkenningsvoorwaarden van rijsscholen en examen centra en met inbegrip van het toezicht op de rijgeschiktheid van de bestuurders en de kandidaat-bestuurders die lijden aan een vermindering van hun functionele vaardigheden, met uitzondering van de federale bevoegdheid inzake het bepalen van de kennis en de vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van voertuigen, met dien verstande dat de inwoners van een gewest vrij zijn om een rijsschool te kiezen die, of examen af te leggen in een centrum dat in een ander gewest is gelegen en met dien verstande dat een in een bepaald gewest erkende rijsschool eveneens in de andere gewesten werkzaam mag zijn".

In de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, wordt deze bevoegdheidsoverdracht als volgt toegelicht (*Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1): "Het voorlopig rijbewijs, het rijbewijs met punten en de regels inzake verval blijven tot de federale bevoegdheid behoren. Wat betreft artikel 23, § 1, 2° en 4°, van de gecoördineerde wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, heeft de aan de gewesten over te dragen bevoegdheid betrekking op datgene wat deze bepalingen opdragen aan de Koning.

Deze bepalingen stellen als voorwaarde voor het Belgisch rijbewijs:

- 2° geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten praktisch examen betreffende de kennis en vaardigheid die nodig zijn voor het besturen van voertuigen van elke categorie, waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd. De Koning bepaalt de nadere regelen inzake scholing; (...)
- 4° geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten examen over de kennis van de wetten en reglementen, het gedrag ter voorkoming van ongevallen, de voornaamste begrippen van mechaniek, alsook de eerste hulp bij ongevallen, betreffende het gebruik van de voertuigen van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd; de Koning bepaalt de nadere regelen inzake het onderricht."

Aangezien de gewesten sinds de zesde staatshervorming bevoegd zijn voor de "door de Koning" vast te stellen regels ter uitvoering van artikel 23, §1, 2° en 4°, van de Wegverkeerswet, komt het aan de gewesten toe om overtredingen op deze regels, vermeld in artikel 30, §2, 1°, van de Wegverkeerswet, strafbaar te stellen.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Artikel 3, 1°

Het derde lid van artikel 1, §4bis, van de wet van 21 juni 1985 bepaalt het bedrag voor de kosten van de verificatie, het opstellen van het attest ter validering en de archivering op 50 euro, welk bedrag door de minister kan worden aangepast.

Dit lid is in onbruik geraakt en wordt opgeheven.

Artikel 3, 2°

Er wordt in artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 een nieuwe paragraaf 4ter ingevoegd.

Het eerste lid omschrijft de gevallen waarvoor retributies kunnen worden geheven. De meeste van de opgesomde gevallen spreken voor zich en behoeven geen verdere toelichting.

Wat de kosten van technische controle of technische keuring betreft, werd voor beide omschrijvingen gekozen aangezien de gehanteerde terminologie verschilt naargelang het over de technische controle van voertuigen, respectievelijk de technische keuring van motorvoertuigen gaat.

De afwijkingen waarvan sprake in punt 5° betreffen geen afwijkingen op de technische eisen van voertuigen in het kader van een individuele goedkeuring van voertuigen, maar afwijkingen in het kader van het vervoer van gevaarlijke goederen, met uitsluiting van het nucleair vervoer, het vervoer van explosieven en het vervoer van dierlijke stoffen die een gevaar vormen voor de bevolking.

In het tweede lid wordt een delegatie voorzien aan de Vlaamse Regering om het tarief en de betalingswijze van de retributies, evenals de procedure bij niet-betaling te bepalen.

Het derde tot en met vijfde lid bepalen door wie de retributies uit het eerste lid verschuldigd kunnen zijn. Op vraag van de Raad van State werd het derde lid van het voorontwerp van decreet opgesplitst in meerdere leden zodat wordt verduidelijkt wie in welk geval uit het eerste lid de retributie is verschuldigd.

Artikel 3, 3°

Paragraaf 7 wordt integraal vervangen.

Het nieuwe eerste lid bevat een oplistings van de persoonsgegevens die met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in of ter uitvoering van de wet op de technische eisen en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden verwerkt. Hierin worden dus ook de doelstellingen voor de verwerking vastgesteld, met name de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in de wet zelf of zijn uitvoeringsbesluiten. De meeste van de opgesomde gevallen spreken voor zich en behoeven geen verdere toelichting.

Onder punt 2° “de gegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring” vallen niet alleen de gegevens met betrekking tot de technische controle of technische keuring, maar ook de gegevens in het kader van de homologatie of goedkeuring van voertuigen, het markttoezicht en de overeenstemming van de productie.

Het tweede lid expliciteert dat, indien noodzakelijk, rijksregistergegevens kunnen worden verzameld en verwerkt.

In het derde lid is ook een rechtsgrond opgenomen om medische gegevens te verwerken. De verwerking van dergelijke gegevens kan noodzakelijk zijn bij de beoordeling van een individuele goedkeuring van een voertuig aangepast voor iemand met een beperking. In navolging van het advies van de Raad van State wordt nu in de tekst expliciet verwezen naar medische gegevens, zodat het duidelijk is over welke gevoelige gegevens het gaat.

In het vierde lid wordt aan de Vlaamse Regering een delegatie gegeven om de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van de gegevens aan te duiden. Om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, wordt verduidelijkt dat de verwerkingsverantwoordelijke altijd een bevoegde overheid of instantie die belast is met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan is.

In het vijfde lid wordt deze aan te duiden verwerkingsverantwoordelijke gemachtigd om gegevens uit te wisselen met de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties belast met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet op de technische eisen en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Zoals hierboven vermeld, bevat het eerste lid de doelstellingen van de verwerking.

Het zesde lid geeft de Vlaamse Regering de machtiging om binnen dit kader de nadere doeleinden voor de verwerking van de persoonsgegevens vast te stellen.

In het laatste lid wordt ten slotte de maximale bewaartermijn voor de verschillende categorieën van persoonsgegevens geregeld.

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen mogen niet langer bewaard worden dan vijf jaar na het verstrijken van de geldigheid van voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen.

Andere persoonsgegevens die geen betrekking hebben op voormelde aspecten of de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring, kunnen tijdens de levenscyclus van het voertuig bewaard worden.

Deze termijnen laten een correcte controle en handhaving toe op het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De gegevens met betrekking tot een dossier inzake handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan twintig jaar na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking.

Hierbij werd rekening gehouden met de maximale termijn waarbinnen de feiten naar aanleiding waarvan de persoonsgegevens zijn verwerkt, nog dienstig kunnen zijn voor het opleggen van straffen, bestuurlijke sancties, publieke herstelmaatregelen,

beveiligingsmaatregelen of beslissingen van burgerlijke of administratieve aard of nog het voorwerp uitmaken of kunnen uitmaken van een administratief of juridictioneel beroep.

Ook werd rekening gehouden met de periode waarbinnen de persoonsgegevens nog relevant kunnen zijn voor toekomstige handelingen in het kader van toezicht, opsporing, vervolging, sanctionering, beveiliging of herstel (bijvoorbeeld het toepassen van recidive).

De maximale bewaartermijn van twintig jaar doet uiteraard geen afbreuk aan het principe dat de persoonsgegevens eerder gewist zullen worden als zou blijken dat ze niet langer nuttig zijn voor het doel waarvoor ze verwerkt werden.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State in randnummer 9.3.3 van het advies, werd in het laatste lid een delegatie aan de Vlaamse Regering toegevoegd die de Vlaamse Regering toelaat om de bewaartermijn nader te bepalen. De Vlaamse Regering kan bewaartermijnen bepalen binnen de maximumtermijnen die het decreet vastlegt. Als de Vlaamse Regering geen nadere bewaartermijnen bepaalt, gelden de termijnen uit het decreet.

De rechtvaardigingsgrond voor het verwerken van persoonsgegevens betreft taken van algemeen belang of openbaar gezag.

Artikel 4

Dit artikel vervangt artikel 4bis, §2, van de wet op de technische eisen. Voortaan zal het strafverval niet alleen optreden bij betaling van een bepaalde som, maar kan, voor bepaalde door de Vlaamse Regering aangeduide inbreuken worden voorzien dat het strafverval slechts intreedt nadat de overtreder de inbreuk heeft geregulariseerd. Deze bepaling doet geen afbreuk aan het recht van het Openbaar Ministerie om alsnog, binnen een termijn van een maand nadat beide voorwaarden vervuld zijn, de overtreder kennis te geven van de beslissing om strafvordering in te stellen.

De Vlaamse Regering wijst in uitvoering van dit artikel de inbreuken aan waarbij het strafverval intreedt na betaling van de onmiddellijke inning en regularisatie van de inbreuk. Ook bepaalt de Vlaamse Regering de termijn waarbinnen tot regularisatie overgegaan moet worden alsook de nadere regels over deze regularisatie. Hierbij moet bijvoorbeeld gedacht worden aan het te leveren bewijs van regularisatie, de wijze van communicatie enzovoort.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads

Artikel 5

De relevante bepaling van het ministerieel besluit van 23 augustus 2002 betreffende de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand, wordt bijna letterlijk overgenomen in de nieuwe paragraaf 2ter.

De tekst van de ingevoegde paragraaf komt dan ook zo goed als overeen met de respectievelijke bepalingen van de vroegere, voor een bepaalde periode geldende, besluiten.

Gelet op het voornemen om de bepaling met betrekking tot de vergoeding en betalingsmodaliteiten voor de deelname aan de bekwaamheidsproef te actualiseren

in een nieuwe versie van een ministerieel besluit over de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand, wordt met het invoegen van een paragraaf 2quater de rechtsonzekerheid weggenomen, door te bepalen dat de Vlaamse Regering de verdere modaliteiten zal vaststellen en verder zal delegeren voor uitvoering aan de bevoegde Vlaamse minister.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

Artikel 6

Er wordt een nieuw punt 39°/3 ingevoegd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 dat bepaalt dat het niet in acht nemen van de maximaal toegelaten massa, vermeld op het onderbord bij verkeersbord C23, geassocieerd wordt als een overtreding van de derde graad.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

Artikel 7

Deze bepaling voorziet een delegatie aan de Vlaamse Regering om het decreet verder uit te voeren in de mate dat de maatregelen getroffen worden om de in artikel 3 van het Scheepvaartbegeleidingsdecreet vermelde verdragen, alsook eventuele internationaal vastgestelde standaarden in dezelfde materie toe te passen in Vlaanderen.

Deze delegatie laat toe altijd verkeersbegeleidingsdiensten te kunnen verstrekken overeenkomstig de internationaal vastgestelde regels. Er kan op gewezen worden dat de op internationaal niveau vastgelegde verplichtingen soms (aanvankelijk) vrij algemeen worden bedongen, maar nadien in specifieke standaarden of richtsnoeren worden uitgewerkt.

Zo kan bij wijze van voorbeeld worden verwezen naar de in artikel 9 van de IMO-resolutie 1158(32) opgenomen bepaling: "IALA publishes standards and associated recommendations, guidelines and model courses specifically related to the establishment an operation of VTS to contribute to achieving worldwide harmonization of VTS.

Contracting Governments are encouraged to take into account IALA standards and associated recommendations, guidelines and model courses."

De ontworpen bepaling laat toe dat met betrekking tot de materies die door het decreet worden geregeld, de Vlaamse Regering kan zorgen voor aanpassing van de Vlaamse regelgeving aan deze internationaal gestelde eisen en standaarden (onder andere IALA-standaarden).

Artikel 8

Artikel 4, §4, van het Scheepvaartbegeleidingsdecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering de nadere regels bepaalt betreffende de opleiding en de kwalificatie van de met het begeleiden van de scheepvaart belaste personeelsleden.

In het nieuw ontworpen artikel 4ter bevat de eerste paragraaf enkele definities die bijdragen tot een vlotte lezing van de overige teksten. Deze terminologie is nagenoeg integraal afkomstig uit de toepasselijke IALA documenten en bijzonder contextspecifiek.

De tweede paragraaf verduidelijkt dat de opleiding en kwalificatie moeten voldoen aan de toepasselijke internationale standaarden. Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat het opleidingskader voor verkeersbegeleidingspersoneel niet alleen de goedkeuring van de opleidingen zelf kan omvatten, maar ook de regeling van opleidingscentra, met inbegrip van de mogelijkheid om deze centra te verplichten om over een accreditatie te beschikken.

Het eerste lid van de tweede paragraaf voorziet dat de Vlaamse Regering een bevoegde instantie kan aanduiden die zal instaan voor de uitvoering van de taken die door de Vlaamse Regering binnen dit kader vastgesteld zullen worden, terwijl het tweede lid vermeldt welke specifieke elementen verder door de Vlaamse Regering kunnen worden vastgesteld.

Het is niet de bedoeling om met de ontworpen bepalingen, of de uitvoeringsbesluiten ervan, een erkenningsmechanisme op te zetten. Zodra een accreditatie- en goedkeuringsproces is voltooid, moet de bevoegde autoriteit bij toepassing van IALA-richtsnoer G1014 kopieën van het accreditatiecertificaat en het rapport over het auditproces verstrekken aan de IALA World-Wide Academy. De gegevens van het VBS-opleidingscentrum worden dan toegevoegd aan de IALA-website.

Als personen in het buitenland (of in een ander gewest) een VBS-opleiding hebben gevolgd, zal het volstaan om na te gaan of deze opleiding werd gevolgd in een conform IALA-standaarden geaccrediteerde opleidingsinstelling (die dus als gevolg daarvan werd opgenomen op de IALA-website).

Overeenkomstig het advies van de Raad van State wordt niet langer een delegatie aan de administrateur-generaal van het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust opgenomen voor het aanvaarden van elders behaalde certificaten door personeelsleden van de bevoegde dienst voor de begeleiding van de scheepvaart, of van de havenkapiteinsdienst.

De navolgende paragrafen incorporeren een rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor het opzetten van een opleidings- en kwalificatiekader. In het ontwerp van decreet wordt uitdrukkelijk de rechtvaardigingsgrond 'taak van algemeen belang', waar het dossierbeheer betreft, vermeld.

De essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens als vermeld in artikel 6 AVG worden in het decreet zelf vastgelegd, zoals hierna wordt uiteengezet.

Verder wordt de met de verwerking nagestreefde doelstelling verduidelijkt en worden de categorieën van verwerkte gegevens omschreven.

De categorieën van persoonsgegevens worden in drie grote onderdelen ingedeeld.

Onder identificatiegegevens kunnen bijvoorbeeld worden begrepen:

- de identificatiegegevens van de contactpersonen bij het opleidingscentrum dat de aanvraag tot accreditatie of de aanvraag tot goedkeuring van een VBS-opleiding heeft ingediend;
- de identificatiegegevens van de contactpersonen bij de verstrekker van verkeersbegeleiding (bijvoorbeeld van de persoon die de aanvraag tot goedkeuring van de VBS-opleiding die door de verstrekker zelf mag worden gegeven, heeft ingediend of van de persoon die betrokken is bij de opleiding van een verkeersbegeleidingspersoneelslid);

- de persoonsgegevens die in auditrapporten zouden opgenomen worden;
- de identificatiegegevens van het verkeersbegeleidingspersoneelslid.

Onder opleidings- en kwalificatiegegevens kunnen bijvoorbeeld begrepen worden:

- de gevolgde VBS-opleidingen;
- de gegevens over de beoordeling van het verkeersbegeleidingspersoneelslid door de beoordelaars;
- het al dan niet geslaagd zijn voor de hele VBS-opleiding;
- de verkregen kwalificatie.

De contactgegevens kunnen al dan niet gelinkt zijn aan de hierboven vermelde categorieën.

Het is aan de Vlaamse Regering om deze categorieën in voorkomend geval nader te omschrijven op grond van de door haar vastgestelde regelgeving.

De ontworpen vierde paragraaf bepaalt welke personen in welke omstandigheden toegang hebben tot de verwerkte gegevens. Er werd voor geopteerd om deze categorieën expliciet te omschrijven, maar aan de Vlaamse Regering wordt de mogelijkheid gelaten om de toegankelijkheid nader te regelen op basis van de noodwendigheden van de regelgeving.

In ieder geval moet ermee rekening gehouden worden dat, bij toepassing van IALA richtsnoer G1014, zodra een accreditatie- en goedkeuringsproces is voltooid, de bevoegde autoriteit kopieën van het accreditatiecertificaat en het rapport over het auditproces aan de IALA World-Wide Academy moet bezorgen. Dat auditoren en de bevoegde personeelsleden van IALA ook toegang kunnen krijgen tot bepaalde persoonsgegevens, is voorzien in het ontwerp van decreet.

De ontworpen vijfde paragraaf legt de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens vast.

Voor wat de gegevens die door een opleidingscentrum mogen worden bewaard betreft, werd geopteerd voor een bewaartermijn die overeenstemt met een normale loopbaanduur, aangezien het noodzakelijk wordt geacht dat de behaalde diploma's/certificaten (en de daaraan gekoppelde persoonsgegevens) gedurende deze loopbaan consulteerbaar blijven.

De overige bewaartermijnen zullen bepaald worden door de Vlaamse Regering, evenwel altijd rekening houdend met artikel 5.1, e), AVG, volgens welke bepaling persoonsgegevens niet langer bewaard mogen worden dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Alleszins is voorzien dat de door de Vlaamse Regering bepaalde bewaartermijn maximaal tien jaar mag duren.

De ontworpen zesde paragraaf ten slotte duidt aan wie optreedt als verwerkingsverantwoordelijke en als verwerker.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport

Artikel 9

Dit artikel vervangt artikel 17, §2, tweede lid, van het decreet Bijzonder Wegtransport en vormt een herformulering van de eerdere bewoordingen om eventuele interpretatie discussies uit te sluiten. Inhoudelijk verandert er niets.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

Artikel 10

Zoals verder uiteengezet in de toelichting bij artikel 17 van het voorontwerp van decreet, wordt het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 uitdrukkelijk van toepassing verklaard op de handhaving van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B en zijn uitvoeringsbesluiten. Aangezien de begrippen toezichthouder en beboetingsinstantie al in het KVH ingevuld worden, kunnen de definities van de begrippen toezichthouder en handhavingsinstantie in het decreet Terugkommoment weggelaten worden.

Er wordt daarnaast een definitie van het begrip bestuur toegevoegd aangezien deze term verschillende keren gebruikt wordt in de nieuwe artikelen van het decreet Terugkommoment. Op die manier wordt vermeden dat door de herhaling ervan de tekst van het decreet al te zwaar en minder vlot leesbaar zou worden. Deze definitie vergt zelf geen verdere commentaar.

Artikel 11

Met dit artikel worden wijzigingen aangebracht aan artikel 6 van het decreet Terugkommoment.

In eerste instantie wordt in het eerste lid het woord "intrekking" vervangen door het woord "opheffing".

Daarnaast wordt een nieuw tweede lid toegevoegd. Het tweede lid van artikel 6 van het decreet Terugkommoment regelt de erkenning van de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven. Om de kwaliteit van het terugkommoment te waarborgen en de controle erop mogelijk te maken, moeten de lesgevers over een erkenning beschikken.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de regels voor de toekenning, weigering, verlenging, schorsing en opheffing van de erkenning van de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven, te bepalen.

Artikel 12

Dit artikel vervangt het opschrift van hoofdstuk 4/1 naar "De toekenning en het behoud van de erkenning".

Artikel 13

Artikel 7/1 wordt vervangen.

De erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, geven toegang tot een activiteit die georganiseerd wordt in het kader van het algemeen belang.

In die optiek worden voormelde erkenningen pas toegekend voor zover de aanvrager beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment en de aanvrager ook voldoet aan de overige voorwaarden, vermeld in het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Het aanwezig zijn in hoofde van de aanvrager van de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van de geambieerde activiteit en het voldoen aan de overige voorwaarden, vermeld in het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan, zijn daarnaast ook ingeschreven als voorwaarden voor het behoud van de voormelde erkenningen.

Bij de beoordeling van de moraliteit en betrouwbaarheid kan er rekening gehouden worden met antecedenten, zo ook onder meer op het vlak van bijvoorbeeld eerdere erkenningen die geschorst of opgeheven werden. De elementen die aanleiding hebben gegeven tot de opheffing van deze eerdere erkenning kunnen in dat verband een reden vormen om de nieuwe erkenning te weigeren. Dit zal geval per geval beoordeeld worden in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak (en rekening houdende met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel enzovoort).

De Vlaamse Regering wordt ook gemachtigd om een aantal specifieke gevallen te bepalen waarbij in elk geval niet voldaan is aan de moraliteits- en betrouwbaarheidsvereiste en de toekenning van voormelde erkenningen dus geweigerd moet worden. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om bepaalde strafrechtelijke inbreuken, een verval van het recht tot sturen enzovoort. De specifieke gevallen die in het uitvoeringsbesluit vermeld zullen worden, vormen een niet-limitatieve lijst van voorbeelden waarin de moraliteit en betrouwbaarheid geacht wordt in ieder geval niet aanwezig te zijn.

Artikel 14

Artikel 7/2 wordt vervangen.

Het Departement Mobiliteit en Openbare Werken zorgt ervoor dat bepaalde informatie over de uitgereikte erkenningen online openbaar wordt gemaakt via een website. Op die manier is deze informatie in alle transparantie beschikbaar voor het publiek, onder meer met het oog op het voorkomen van fraude.

Het gaat meer specifiek om informatie met betrekking tot de erkenning van de instellingen die het terugkommoment organiseren evenals met betrekking tot de erkenning van de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven.

Er wordt bepaald welke gegevens gelinkt aan voormelde instellingen of lesgevers precies openbaar worden gemaakt.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de voorwaarden en nadere regels met betrekking tot het openbaar maken van voormelde informatie te bepalen. Zo kan de Vlaamse Regering bijvoorbeeld regels bepalen over de frequentie van het openbaar maken, de vormgeving enzovoort.

Artikel 15

Er wordt een nieuw artikel 7/3 toegevoegd.

Paragraaf 1 en 2

Zoals verder uiteengezet in de toelichting bij artikel 17 van het voorontwerp van decreet, wordt het KVH uitdrukkelijk van toepassing verklaard op de handhaving van het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Conform artikel 9, §5, van het KVH moeten de toezichthouders vaststellingen overmaken aan de overheid die de erkenning heeft verleend. Hun verslagen van vaststelling moeten bovendien digitaal worden opgesteld en worden opgenomen in het

Vlaams Handhavingsplatform, waar ze in real time kunnen worden geraadpleegd door de betrokken overheid.

Vaststellingen in het kader van toezicht en beslissingen door beboetings- en herstelinstanties kunnen dus de trigger vormen om erkenningen te schorsen of op te heffen, op basis van de vaststelling dat aan (een) bepaalde (essentiële) voorwaarde(n) voor het behoud van de erkenning niet langer voldaan is.

Dat betekent met andere woorden dat als er vastgesteld wordt dat de houder van de erkenning niet (langer) beschikt over de vereiste moraliteit en betrouwbaarheid of er niet (langer) voldaan is aan de overige voorwaarden van het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, dit aanleiding kan geven tot handhavingsmaatregelen (in het kader van de toepassing van het KVH) en/of een (gehele of gedeeltelijke) schorsing of opheffing van de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft.

De schorsing en de opheffing zijn in die optiek niet te beschouwen als handhavingsmaatregelen (in het kader van de toepassing van het KVH), maar als loutere beslissingen van administratieve aard.

Het Departement Mobiliteit en Openbare Werken kan de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, geheel of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, met inbegrip van de moraliteits- en betrouwbaarheidsvereiste die opgenomen is in het nieuwe artikel 7/1.

De schorsing van een erkenning heeft tot gevolg dat de houders van de erkenning hun activiteiten tijdelijk moeten opschorten. De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten bepaald in de beslissing tot schorsing. Zo kan de beslissing tot schorsing voorzien dat de schorsing van rechtswege beëindigd wordt na afloop van de schorsingsperiode en/of voorzien dat de schorsing wordt beëindigd via een beslissing tot opheffing van de schorsing door het departement waarbij het departement vaststelt dat voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, met inbegrip van de moraliteits- en betrouwbaarheidsvereiste.

Wanneer een erkenning wordt opgeheven, zal de erkende activiteit onmiddellijk en definitief moeten worden stopgezet. Dit is de meest verregaande beslissing van administratieve aard, die zal opgelegd worden wanneer de concrete omstandigheden hiertoe aanleiding geven.

Paragraaf 3

In het geval van een initiatief tot schorsing of opheffing van de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, wordt de houder van de erkenning hiervan in kennis gesteld per beveiligde zending.

Om de houder van de erkenning de mogelijkheid te bieden om zijn verdedigingsmiddelen naar voor te brengen, beschikt men over de mogelijkheid om gehoord te worden als men erom verzoekt.

Paragraaf 4

Deze bepaling bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden en nadere regels voor de schorsing of de opheffing te bepalen.

Artikel 16

Er wordt een nieuw artikel 7/4 toegevoegd.

Dit artikel voorziet in het openbaar maken van bepaalde informatie naar aanleiding van de schorsing of de opheffing van de hiervoor vermelde erkenningen zodat deze in alle transparantie beschikbaar zijn voor het publiek, onder meer met het oog op het voorkomen van fraude.

Het bekendmaken van informatie over een schorsing of opheffing van een erkenning vormt een inmenging op het privéleven zoals dat beschermd wordt door artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM).

Om een gerechtvaardigde inmenging op dat recht te vormen, moet een bekendmaking een (voldoende nauwkeurige) wettelijke grondslag hebben en altijd een legitiem doel nastreven, noodzakelijk zijn en in redelijke verhouding staan tot het doel.

De algemene bekendmaking via de website is noodzakelijk aangezien het ruime publiek belang heeft bij de bekendmaking op een algemeen toegankelijke website van de schorsing of de opheffing van de hiervoor vermelde erkenningen.

In het kader van het evenredigheidsbeginsel wordt ook uitdrukkelijk bepaald hoe lang de gegevens op de website beschikbaar blijven. Omwille van de mogelijke nadelige gevolgen van een langdurige bekendmaking, wordt de bekendmaking beperkt in de tijd tot maximaal zes maanden na afloop van de schorsing of tot maximaal zes maanden na de beslissing die een erkenning opheft.

Er wordt bepaald welke gegevens gelinkt aan voormelde instellingen of lesgevers precies openbaar worden gemaakt.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de voorwaarden en nadere regels met betrekking tot het openbaar maken van voormelde informatie te bepalen. Zo kan de Vlaamse Regering bijvoorbeeld regels bepalen over de frequentie van het openbaar maken, de vormgeving enzovoort.

Artikel 17

Dit artikel vervangt artikel 8 van het decreet Terugkommoment.

Met het nieuwe artikel 8 van het decreet Terugkommoment wordt het KVVH geïmplementeerd en wordt het uitdrukkelijk van toepassing verklaard op de handhaving van het decreet Terugkommoment en zijn uitvoeringsbesluiten. Zo wordt bijgedragen tot de coördinatie en de stroomlijning van de procedures in de Vlaamse handavingsregelingen.

Ondanks het feit dat het KVVH uitdrukkelijk van toepassing wordt gesteld, zijn de artikelen van hoofdstuk 10 pas van toepassing als de Vlaamse regelgeving dit uitdrukkelijk heeft bepaald (in voorkomend geval onder de voorwaarden die daarbij bijkomend worden gesteld). Hoofdstuk 10 bevat een aantal aanvullende instrumenten die, naast het standaardinstrumentarium dat bij een algemene vantoepassingstelling van het KVVH van kracht wordt, bijkomend van toepassing kunnen worden verklaard. In casu gaat het om afdeling 2, 4, 5, 10 en 12 van hoofdstuk 10 van het KVVH.

Artikel 18

Dit artikel vervangt artikel 9 van het decreet Terugkommoment.

In artikel 2, 15°, van het KVH wordt het begrip herstelinstantie gedefinieerd als “de bestuurlijke instantie of personen die door de Vlaamse regelgeving zijn aangewezen om toe te zien op herstel en beveiliging conform dit decreet”.

Met het nieuwe artikel 9 van het decreet Terugkommoment wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de personeelsleden of entiteiten aan te wijzen die als herstelinstantie zullen optreden.

Artikel 19

Dit artikel vervangt artikel 10 van het decreet Terugkommoment.

In het nieuwe artikel 10 van het decreet Terugkommoment worden, in het licht van het KVH, de verboden gedragingen omschreven en wordt het maximum van de daaraan gekoppelde bestuurlijke geldboete vastgesteld.

Op grond van deze bepaling kunnen personen die het terugkommoment moeten volgen maar dit niet (tijdig) doen of doen in strijd met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, gestraft worden met een bestuurlijke geldboete van maximaal 4000 euro per vastgestelde inbreuk.

Zo zal bijvoorbeeld de persoon die weigert het terugkommoment te volgen, kunnen worden bestraft met een bestuurlijke geldboete. Als vastgesteld wordt dat er sprake is van een persoonsverwisseling, heeft de persoon die het terugkommoment moest volgen maar het liet volgen door een andere persoon, het terugkommoment aldus de facto niet (tijdig) gevolgd. De persoon die het terugkommoment moest volgen kan in het geval van een persoonsverwisseling gestraft worden met een bestuurlijke geldboete enzovoort.

De bedragen van de bestuurlijke geldboetes worden elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar, waarbij het basisindexcijfer dat is van de maand november 2023. Het gewest heeft volheid van bevoegdheid voor de bestuurlijke geldboete en is niet gebonden om het strafrechtelijk systeem van opdecimen te volgen.

Artikel 20

Dit artikel vervangt artikel 11 van het decreet Terugkommoment.

In het nieuwe artikel 11 van het decreet Terugkommoment worden, in het licht van het KVH, de verboden gedragingen omschreven en wordt het maximum van de daaraan gekoppelde bestuurlijke geldboete vastgesteld.

Op grond van deze bepaling kunnen de instellingen en de lesgevers die het terugkommoment of onderdelen van het terugkommoment aanbieden of geven in strijd met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, gestraft worden met een bestuurlijke geldboete van maximaal 10.000 euro per vastgestelde inbreuk.

De bedragen van de bestuurlijke geldboetes worden elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar, waarbij het basisindexcijfer dat is van de maand november 2023. Het gewest heeft volheid van bevoegdheid voor de bestuurlijke geldboete en is niet gebonden om het strafrechtelijk systeem van opdecimen te volgen.

Het laatste lid werd toegevoegd naar aanleiding van een opmerking van de Raad van State. In randnummer 15 van het advies stelt de Raad dat de stellers van het voorontwerp dienen te overwegen om voor de voorwaarde inzake de moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment (artikel 13 van het voorontwerp dat artikel 7/1 invoegt in het decreet van 9 maart 2018), de ontworpen strafbaarstelling (artikel 20 van het voorontwerp dat artikel 11 van het decreet van 9 maart 2018 vervangt) te beperken tot het aanbieden van of lesgeven in het terugkommoment in de gevallen uit de lijst van gevallen bepaald door de Vlaamse Regering waarin de moraliteit en betrouwbaarheid in elk geval niet voor handen is. De Raad werpt in dat verband de vraag op of voor de gevallen die als een gebrek aan moraliteit of betrouwbaarheid zouden worden beoordeeld, maar die niet vermeld zouden staan in de niet-limitatieve lijst die de Vlaamse Regering zal opstellen, de strafbaarheid wel voldoende voorzienbaar zal zijn in het licht van artikel 7 van het EVRM.

De suggestie van de Raad van State wordt gevolgd. Daartoe wordt aan het ontworpen artikel 11 van het decreet van 9 maart 2018 (dat ingevoegd wordt door artikel 20 van het ontwerp van decreet) een lid toegevoegd. Wat de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment betreft, bedoeld in artikel 7/1, eerste lid, geldt de in het eerste lid bedoelde strafbaarstelling dus alleen in de gevallen uit de lijst die bepaald wordt door de Vlaamse Regering in toepassing van artikel 7/1, tweede lid.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor het bestuur om de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, te weigeren of volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen als de instelling of de lesgever niet of niet langer beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid (cf. het ontworpen artikel 7/1 en 7/3 van het decreet van 9 maart 2018), zo ook in de gevallen die niet opgenomen zijn in de lijst van de Vlaamse Regering met de gevallen waarin een aanvrager in elk geval niet over deze moraliteit en betrouwbaarheid beschikt. De specifieke gevallen die in het uitvoeringsbesluit vermeld zullen worden, vormen immers – zoals is aangegeven in de memorie van toelichting – een niet-limitatieve lijst van voorbeelden waarin de moraliteit en betrouwbaarheid geacht worden in ieder geval niet aanwezig te zijn.

Artikel 21

Met dit artikel wordt artikel 11/1 met betrekking tot de verwerking van gegevens vervangen.

Deze verwerking van gegevens is noodzakelijk voor het uitoefenen van een taak van algemeen belang.

De gegevensbank is een handig werkinstrument voor het administratieve beheer door alle betrokken actoren die instaan voor het terugkommoment. Deze actoren zijn de lesgevers die onderdelen van het terugkommoment kunnen geven en de erkende instellingen die het terugkommoment organiseren, maar ook de instellingen die instaan voor de opleiding en bijscholing van de lesgevers.

De gegevensbank is daarnaast ook een communicatieplatform om de bepalingen in de regelgeving daadwerkelijk te kunnen handhaven. Het gebruik ervan draagt bij tot een administratieve lastenverlaging voor de betrokken actoren en tot de bescherming van de personen die het terugkommoment moeten volgen tegen malafide niet-erkende instellingen en lesgevers.

De gegevensbank zal het Departement Mobiliteit en Openbare Werken in staat stellen om alle informatie in verband met erkenningen van instellingen en lesgevers

die (een onderdeel van) het terugkommoment geven of willen geven in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten te verwerken en om te controleren of voldaan is aan de wettelijke kwaliteitsvereisten.

Als er vastgesteld wordt dat er niet (langer) voldaan is aan de wettelijke (kwaliteits)vereisten, kan dit onder meer aanleiding geven tot handhavingsmaatregelen (als vermeld onder artikel 8 en volgende van het decreet Terugkommoment). De gegevensbank bevat in het licht hiervan ook informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen in uitvoering van het KVH.

Concreet zal de gegevensbank, onder meer, informatie bevatten over:

1° De personen of instellingen die het terugkommoment organiseren/geven.

De gegevensbank zal bijvoorbeeld informatie bevatten over:

- de uitgereikte erkenningen van instellingen voor het terugkommoment en de gegeven goedkeuringen voor de lokalen en oefenterreinen van voormelde instellingen alsook de personen die ze hebben aangevraagd en de instellingen aan wie ze werden uitgereikt;
- het goedgekeurde programma en draaiboek van het terugkommoment van de instellingen voor het terugkommoment;
- de planning voor het geven van het terugkommoment;
- de opleidingen en bijscholingen die worden verstrekt door de opleidingsverstrekkers aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven, met inbegrip van de uitgereikte goedkeuringen, getuigschriften of attesten;
- het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen in uitvoering van het KVH; enzovoort.

Ook zal de databank bijvoorbeeld ook de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering bevatten alsook de geschorste en opgeheven erkenningen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen.

In het besluit van de Vlaamse Regering zou als erkenningsvoorwaarde voorzien kunnen worden dat een lesgever niet mag veroordeeld zijn voor welbepaalde strafrechtelijke inbreuken. De verwerking van strafrechtelijke gegevens is in principe verboden, tenzij er een lidstaatrechtelijke bepaling bestaat die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen biedt of als de verwerking noodzakelijk is om redenen van zwaarwegend algemeen belang. De passende waarborgen (zoals technische maatregelen ter bescherming van de gegevens) zullen in het besluit van de Vlaamse Regering verder worden uitgewerkt.

2° De deelnemers aan het terugkommoment of personen die het terugkommoment moeten volgen.

De gegevensbank zal ook gegevens bevatten over het door personen gevolgde terugkommoment bij de erkende instellingen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften, alsook alle informatie in het kader van de administratieve verplichtingen daarover. Deze informatie wordt aangeleverd door de erkende instellingen en lesgevers voor het terugkommoment.

De gegevensbank zal, voor zover van toepassing, ook de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van de (digitale) handtekeningen, de rijksregistergegevens en de ondernemingsgegevens bevatten die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de overige informatie in de gegevensbank. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de contact- en identificatiegegevens, met inbegrip van het rijksregisternummer van de erkende lesgever die een onderdeel van het

terugkommoment geeft, van de verantwoordelijken van de erkende instellingen, van de personen die het terugkommoment moeten volgen enzovoort.

In een uitvoeringsbesluit kan de lijst van te verzamelen gegevens worden gepreciseerd.

De informatie die in de gegevensbank wordt verzameld, kan worden ingevoerd door al de volgende actoren:

- het Departement Mobiliteit en Openbare Werken;
- de instellingen die erkend zijn om het terugkommoment te geven en de lesgevers die erkend zijn om onderdelen te geven van het terugkommoment;
- de instellingen die opleidingen en bijscholingen organiseren voor de lesgevers die erkend zijn om onderdelen te geven van het terugkommoment.

Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering verder uitwerkt wie welke gegevens in de gegevensbank invoert, alsook de frequentie.

Het komt vervolgens ook aan de Vlaamse Regering toe om te bepalen welke gegevens er uitgewisseld zullen worden tussen of met andere overheidsinstanties en entiteiten belast met een taak van openbaar belang ter uitvoering van het decreet Terugkommoment en de uitvoeringsbesluiten ervan. Op die manier wordt de regelgeving betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de verwerking van persoonsgegevens gerespecteerd.

De maximale bewaartermijn van de gegevens zal verder door de Vlaamse Regering worden bepaald. Alleszins mogen de persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring niet langer dan vijf jaar na het verstrijken van de geldigheid van die erkenning of goedkeuring bewaard worden. Dit laat een correcte controle en handhaving toe op het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. De andere persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring zoals bijvoorbeeld de gegevens verbonden aan het door personen gevolgde terugkommoment, kunnen tijdens de levensloop van de betrokkene of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet, worden bewaard. Dit kan onder meer noodzakelijk zijn in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur door de overheid. De gegevens met betrekking tot een dossier inzake handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan twintig jaar na vaststelling van de inbreuk. In ieder geval kunnen de persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan wat strikt noodzakelijk is voor de vooropgestelde doeleinden.

Bij de maximale bewaartermijn van twintig jaar werd rekening gehouden met de maximale termijn waarbinnen de feiten naar aanleiding waarvan de persoonsgegevens zijn verwerkt, nog dienstig kunnen zijn voor het opleggen van straffen, bestuurlijke sancties, publieke herstelmaatregelen, beveiligingsmaatregelen of beslissingen van burgerlijke of administratieve aard of nog het voorwerp uitmaken of kunnen uitmaken van een administratief of jurisdictioneel beroep.

Ook werd rekening gehouden met de periode waarbinnen de persoonsgegevens nog relevant kunnen zijn voor toekomstige handelingen in het kader van toezicht, opsporing, vervolging, sanctionering, beveiliging of herstel (bijvoorbeeld het toepassen van recidive).

De maximale bewaartermijn van twintig jaar doet uiteraard geen afbreuk aan het principe dat de persoonsgegevens eerder zullen gewist worden als zou blijken dat ze niet langer nuttig zijn voor het doel waarvoor ze verwerkt werden.

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Artikel 22

Dit artikel betreft een tekstuele wijziging met het oog op meer consequent taalgebruik in de tekst van het decreet.

Artikel 23

De voorziene wijziging hangt samen met het ontworpen artikel 26. In het geval van vaststellingen door middel van beeldmateriaal, wordt uiteengezet onder welke voorwaarden deze beschikken over bewijskracht tot bewijs van het tegendeel.

De gesuggereerde verbetering van de Raad van State, onder randnummer 16 van zijn advies, om de term misdrijven telkens te vervangen door "inbreuken", werd uitgevoerd.

Artikel 24

Ook deze tekstuele wijziging beoogt meer consequent taalgebruik in de tekst van het decreet.

Artikel 25

Deze wijziging betreft een verduidelijking van de terminologie in navolging van een suggestie van de Raad van State in advies nr. 72.779/3 van 23 januari 2023.

Artikel 26 en 27

Deze artikelen verduidelijken welke detectiemiddelen kunnen worden aangewend voor de vaststelling van inbreuken en op welke wijze.

Voor wat het gebruik van camera's betreft, moet worden verduidelijkt dat de bepalingen moeten begrepen worden als een *lex specialis* ten aanzien van de Camera-wet die het voor de havenkapiteinsdienst mogelijk maakt om de taken toegekend in het Havenkapiteinsdecreet, hoofdzakelijk binnen de context van het verzekeren van de openbare orde, rust en veiligheid binnen het havengebied (cf. artikel 4 van dat decreet), uit te voeren.

Vaste camera's zijn camera's die op een vaste plaats worden geïnstalleerd om vanaf deze locatie te filmen, terwijl mobiele camera's op basis van de noden kunnen worden verplaatst om vanaf verschillende plaatsen of posities te filmen. Dergelijke camera's kunnen eventueel ook aan boord van vaartuigen of drones geplaatst worden.

Wat de plaatsing en het gebruik van camera's in het kader van handhaving door de havenkapiteinsdienst binnen het havengebied betreft, worden ook een aantal specifieke aspecten met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens geregeld, in toepassing van eerder ontvangen adviezen van de Raad van State in deze materie.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State, geformuleerd onder randnummer 9.3.7 van zijn advies, werden een aantal elementen toegevoegd:

- in de eerste zin van het nieuw ontworpen derde lid van artikel 18, §1, wordt duidelijker beschreven voor welke doeleinden het beeldmateriaal kan worden opgenomen. Meer bepaald wordt dit uitdrukkelijk gekoppeld aan de taken van de havenkapiteinsdienst binnen het kader van het decreet over de havenkapiteinsdienst zelf;

- wat betreft de bewaartermijn, wordt nu ook een maximale bewaartermijn bepaald wanneer bepaalde feiten worden vastgesteld. De aanvankelijke bewoording "strafbare feiten" werd nog verbeterd door "inbreuken of schadeverwekkende daden" in samenhang met de opmerking van de Raad van State onder randnummer 16 van het advies en het hierboven vermelde eerste streepje;
- ook de regeling over de toegang tot het beeldmateriaal wordt verder uitgewerkt. Waar deze aanvankelijk slechts vermeldde dat "de toegang beveiligd was", wordt nu ook uiteengezet welke personen toegang hebben. Het gaat vooreerst over de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst. Er wordt hier nog opgemerkt dat het ook gaat over de havenluitenanten. Hoewel deze zelf geen vaststellingen kunnen doen cf. artikel 26 (in de zin van pv's opstellen), zijn zij wel de helpende handen van de havenkapitein en moeten zij dienvolgens ook het beeldmateriaal kunnen aanwenden voor hun operationele taken. Daarnaast zijn er personen met specifieke taken in het kader van verwerking van gegevens, hoofdzakelijk de personeelsleden op de IT-dienst die de betrokken beelden behandelen. Ten slotte wordt ook rekening gehouden met bijzondere wetgeving die aan bepaalde personen, diensten of entiteiten toegang kan verschaffen.

Dat de toegang beveiligd is, moet worden begrepen in die zin dat de havenbedrijven ervoor zorgen dat de toegang tot deze gegevens afgesloten wordt. Zij voorzien hiervoor de nodige interne procedures.

Artikel 28 en 29

In het kader van de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen zal de havenkapiteinsdienst verwerkingen van persoonsgegevens verrichten. Dat zal onder andere het geval zijn bij het opstellen van een proces-verbaal, maar bijvoorbeeld ook bij het uitvoeren van onderzoekshandelingen, of in het kader van de procedure met betrekking tot de onmiddellijke inning, minnelijke schikking of borgstelling.

De ontworpen bepalingen hebben tot doel de verwerking van persoonsgegevens door de havenkapiteinsdienst in het raam van de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen in overeenstemming te brengen met de relevante normen over de bescherming van persoonsgegevens.

In navolging van de opmerking van de Raad van State, geformuleerd onder randnummer 9.3.8 van diens advies, werd de mogelijkheid om "andere persoonsgegevens" te verwerken (uitsluitend als dat noodzakelijk is voor het vervullen van de taken, vermeld in het eerste lid) verwijderd en wordt nu nader bepaald dat het gaat om vaar- en voertuiggegevens en afbeeldingen van personen.

Volgens artikel 6, lid 1, van de AVG is de verwerking van persoonsgegevens alleen rechtmatig als ten minste één van de grondslagen voorhanden is die in die bepaling worden opgesomd. De relevante grondslag wordt gevonden in artikel 6, lid 1, e): "[D]e verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen." De verwerking van de gegevens is meer bepaald noodzakelijk voor de aan de havenkapiteinsdienst toegekende taken en bevoegdheden inzake de opsporingen vervolging van inbreuken in de context van het betrokken decreet.

Omdat het niet wenselijk is dat een onderzoeker iemand van wie wordt vermoed dat hij zich schuldig maakt aan een overtreding, zou moeten informeren over het feit dat hij gegevens over hem aan het verzamelen is, laat artikel 23 van de AVG een opening, door te voorzien in de mogelijkheid om in het recht aan bepaalde rechten en verplichtingen beperkingen te stellen, voor zover dat in een democratische samenleving noodzakelijk en evenredig is voor welbepaalde belangen. Een

aantal aspecten van de beperkingen moet uitdrukkelijk in de regelgeving worden geregeld. In artikel 28 wordt dan ook een regeling tot beperking van de rechten van de rechtsonderhorige in die omstandigheden ontworpen, die geheel in lijn is getrokken met de talrijke al bestaande Vlaamse regelgevingen in verband met taken van inspectiediensten.

Naar aanleiding van de opmerking onder randnummer 9.3.11 van het voormelde advies van de Raad van State, wordt de materiële vergissing, waarbij de clause met betrekking tot de eventuele verlenging van de termijn in het ontworpen artikel 18/3, vijfde lid, werd vergeten, rechtgezet. Daarnaast wordt ook nog een louter tekstuele verbetering doorgevoerd, waar in het laatste lid het woord "inspecteurs" wordt vervangen door "betrokken personeelsleden van de havenkapiteinsdienst".

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022

Artikel 30

Dit artikel voegt aan artikel 80 een punt 7° toe, waardoor bijboten die worden gebruikt voor het aan en van boord brengen van personen en goederen, en bij redding, berging en werkzaamheden vrijgesteld zijn van scheepvaartrechten en andere retributies. Bovendien wordt bepaald dat bijboten zich bij het binnenvaren in het bevoegdheidsgebied van een waterwegbeheerder of bij de afvaart binnen het bevoegdheidsgebied niet dienen aan te melden bij de waterwegbeheerder, die het kosteloos een vaarvergunning verleent.

Daarnaast voegt dit artikel aan de bestaande tekst van artikel 80 een tweede paragraaf toe, die bepaalt dat woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of concessie om een ligplaats in te nemen, wanneer zij zich op hun ligplaats bevinden of wanneer zij gesleept worden naar een andere locatie, vrijgesteld zijn van de vereiste van het beschikken over een waterwegenvergunning. Naar aanleiding van een vraag van de auditeur bij de Raad van State werd voorgesteld om deze nieuwe paragraaf anders te formuleren, waarmee de Raad instemde in zijn advies.

Artikel 31

Dit artikel voegt aan artikel 133 van het Scheepvaartdecreet een punt 3°/1 toe dat bestuurlijke sanctionering van een overtreding van artikel 39 van het Scheepvaartdecreet, zijnde illegale watercaptatie, mogelijk maakt.

Daarnaast voegt het aan hetzelfde artikel een punt 3°/2 toe, dat een miskenning van een tijdelijk captatieverbod of een tijdelijke captatiebeperking als vermeld in artikel 41 van het Scheepvaartdecreet mogelijk maakt.

Artikel 32

Dit artikel wijzigt naar aanleiding van het advies van de MORA artikel 198 van het Scheepvaartdecreet. Artikel 198 voorzag in een inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2024 voor verscheidene bepalingen met betrekking tot watercaptatie en het voorzien van een nieuwe tariefstructuur via een besluit van de Vlaamse Regering. Aangezien het uitvoeringsbesluit dat in deze nieuwe tariefstructuur moet voorzien nog niet definitief goedgekeurd is, wordt de inwerkingtredingsdatum voor de geviseerde bepalingen uitgesteld naar 1 januari 2025, waardoor de bestaande tariefstructuur behouden blijft en er geen juridisch vacuüm ontstaat.

De Raad van State wees er op dat het voorontwerp van decreet verkeerdelijk verwees naar artikel 196.

Hoofdstuk 11. Slotbepalingen

Artikel 33

Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 moeten overeenkomstig artikel 29, 1bis, van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer worden bekrachtigd binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding ervan.

Aangezien het koninklijk besluit van 30 september 2005 bij decreet wordt gewijzigd, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om het nieuwe punt 39°/3 nadien te wijzigen, te vervangen of geheel of gedeeltelijk op te heffen.

Artikel 34

Met artikel 12 van het decreet Terugkommoment werd in artikel 601ter van het Gerechtelijk Wetboek een beroepsmogelijkheid voorzien bij de politierechter, burgerlijke kamer, tegen de eindbeslissing over de bestuurlijke geldboete.

Aangezien met het nieuwe artikel 8 van het decreet Terugkommoment (zoals vervangen door artikel 17 van het voorontwerp van decreet) het KVH wordt geïmplementeerd en uitdrukkelijk van toepassing wordt verklaard op de handhaving van het decreet Terugkommoment en zijn uitvoeringsbesluiten, waarbij het Handhavingscollege zal optreden als bevoegd bestuursrechtcollege voor beroepen tegen bestuurlijke sanctie- en herstelbeslissingen, wordt met dit artikel de in artikel 601ter, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek voorziene beroepsmogelijkheid opgeheven.

Hangende procedures inzake het terugkommoment kunnen, overeenkomstig de overgangsregeling die vervat is in artikel 105, §4, tweede lid, van het KVH, verder afgehandeld worden voor de politierechtbank.

Artikel 35

Eerste lid

In het eerste lid is voorzien dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van de wijzigingen aan het decreet Terugkommoment zal bepalen.

Naar aanleiding van een opmerking van de Raad van State (randnummer 19) dat artikel 34 (artikel 35 in het voorontwerp van decreet) gelijktijdig in werking zou moeten treden met de bovenstaande wijzigingen, werd de verwijzing naar dit artikel toegevoegd.

De uiterste datum van inwerkingtreding wordt bepaald op 31 december 2025.

Tweede lid

Het tweede lid regelt de werking in de tijd van de invoeging van paragraaf 2ter in artikel 7 van het Loodsdecreet. Overeenkomstig een opmerking van de Raad van State werd de datum van uitwerking gewijzigd naar 1 maart 2004.

Brussel, 19 januari 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Lydia PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET
van 9 juni 2023



Ontwerp van decreet over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Art. 2. In artikel 38, §1, eerste lid, 5°, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, vervangen bij de wet van 7 februari 2003 en gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005 en 4 juni 2007, wordt de zinsnede "artikelen 30, § 1 of 33, § 1, 33, § 3, 1°" vervangen door de zinsnede "artikel 30, §1, en §2, 1°, artikel 33, §1 of §3, 1°".

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Art. 3. In artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4bis wordt het derde lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4ter ingevoegd, die luidt als volgt:

“§4ter. De Vlaamse Regering kan, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, retributies bepalen in het kader van:

- 1° de behandeling van een aanvraag tot, de vernieuwing of uitbreiding van of het toezicht op een erkenning, vergunning, aanwijzing, validatie of de goedkeuring van een voertuig;
- 2° de overeenstemming van productie;
- 3° het opstellen en uitreiken van documenten of het wijzigen van gegevens;
- 4° de kosten van technische controle of technische keuring;
- 5° aanvragen van toelatingen of afwijkingen;
- 6° opleidingen of examens.

De Vlaamse Regering bepaalt het tarief en de betalingswijze van de retributies, vermeld in het eerste lid, en ook de procedure bij niet-betaling ervan.

De retributies, vermeld in het eerste lid, zijn verschuldigd door al de volgende personen:

- 1° de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de aanvraag, vermeld in het eerste lid, indient;
- 2° de houder van de erkenning, de vergunning of de aanwijzing, vermeld in het eerste lid;
- 3° de begunstigde van de dienst, vermeld in het eerste lid;
- 4° de deelnemer aan de opleiding of het examen, vermeld in het eerste lid;
- 5° de persoon die een voertuig voor keuring aanbiedt als vermeld in het eerste lid;
- 6° de natuurlijke persoon of rechtspersoon op wiens naam het voertuig dat aangeboden wordt voor keuring, is ingeschreven.”;

3° paragraaf 7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden de volgende gegevens verwerkt:

- 1° de gegevens over erkenningen, vergunningen, aanwijzingen, validaties, toelatingen, afwijkingen, opleidingen of examens;
- 2° de gegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring;
- 3° de gegevens van het voertuig en de gegevens van de houder van dat voertuig;
- 4° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen.

Bij de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen rijksregistergegevens worden verzameld en verwerkt, als dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Voor het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring, vermeld in het eerste lid, 2°, kunnen ook gegevens als vermeld in artikel 9, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het

Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden verwerkt.

De Vlaamse Regering wijst de instantie aan die de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van de voormelde verordening, is voor de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

Bij de uitvoering van de doeleinden, vermeld in het eerste lid, kan de instantie, vermeld in het vierde lid, gegevens in verband met de voertuigen en gegevens over de houders van het voertuig opvragen bij en uitwisselen met de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering kan de doeleinden van de verwerking, vermeld in het eerste lid, nader regelen.

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen en de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring kunnen gedurende de levenscyclus van het voertuig worden bewaard. De gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer dan dertig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.”.

Art. 4. In artikel 4bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2006, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De strafvordering vervalst bij de overtredingen, vermeld in paragraaf 1, als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de som, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, is betaald;
- 2° voor de door de Vlaamse Regering aangewezen overtredingen is de vastgestelde inbreuk geregulariseerd binnen de termijn die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld;
- 3° de betrokkene heeft binnen een maand te rekenen vanaf de dag waarop aan punt 1° en, voor de door de Vlaamse Regering aangewezen overtredingen, aan punt 1° en punt 2° voldaan is, geen kennisgeving ontvangen van het openbaar ministerie dat er een voornemen is om de strafvordering in te stellen. De kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief en wordt geacht te zijn ontvangen op de eerste werkdag na de dag van de afgifte op de post.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels over de regularisatie van de inbreuk, vermeld in punt 2°.

In dit artikel wordt verstaan onder werkdag: elke dag, uitgezonderd zaterdag, zondag en wettelijke feestdagen als vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads

Art. 5. In artikel 7 van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 2ter ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2ter. Voor de deelname aan het examen is de aanvrager een vergoeding verschuldigd van 1460 euro. Van dat bedrag komt 25% toe aan de bevoegde instantie. De aanvrager van een verklaring van vrijstelling legt het bewijs van betaling voor bij de aanvraag.”;

2° paragraaf 2ter, ingevoegd bij punt 1°, wordt opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 2quater ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2quater. Elke deelname aan de bekwaamheidsproef om een algemene vrijstelling te verkrijgen, is afhankelijk van de betaling van een retributie.

Het bedrag van de retributie, vermeld in het eerste lid, staat in verhouding tot de administratieve kosten voor de behandeling van de aanvraag voor de verklaring van vrijstelling en de organisatie van de bekwaamheidsproef, vermeld in het eerste lid.

Het bedrag van de retributie, vermeld in het eerste lid, wordt jaarlijks op 1 januari automatisch geïndexeerd overeenkomstig de Belgische consumptieprijsindex, op basis van het indexcijfer van de maand december van het voorafgaande jaar (basis 2013 = 100). Het verkregen resultaat wordt tot de hogere euro afgerond.

De Vlaamse Regering stelt het tarief en de nadere modaliteiten van de retributie, vermeld in het eerste lid, vast.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

Art. 6. In artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen

genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, bekrachtigd bij de wet van 21 december 2006 en het laatst gewijzigd bij de wet van 24 januari 2022, wordt een punt 39/3° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“

39/3° De maximaal toegelaten massa op het onderbord bij het verkeersbord C23 overschrijden.	5 en 68.3 (onderbord bij het verkeersbord C23)
---	--

”

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

Art. 7. Aan hoofdstuk 1 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012 en 12 juli 2013, wordt een artikel 3bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3bis. De Vlaamse Regering kan voor de materies die bij dit decreet worden geregeld, de nodige maatregelen nemen ter uitvoering van internationale standaarden of van verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen, vermeld in artikel 3, en de internationale akten die krachtens die verdragen tot stand komen.

De Vlaamse Regering kan aan de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied en binnen het havengebied aan de havenkapiteinsdienst verplichtingen opleggen over de volgende aspecten om onder meer uitvoering te geven aan de toepasselijke internationale en unierechtelijke verplichtingen:

- 1° de werking van het verkeersbegeleidingssysteem in het VBS-werkingsgebied, respectievelijk over de werking van het verkeersbegeleidingssysteem binnen het havengebied;
- 2° de eisen waaraan de uitrusting van het verkeersbegeleidingssysteem binnen het VBS-werkingsgebied, respectievelijk binnen het havengebied moet voldoen, met inbegrip van de technische apparatuur en de infrastructuur;
- 3° andere vereisten dan de vereisten, vermeld in punt 1° en 2°, waaraan de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied respectievelijk de havenkapiteinsdienst moet voldoen.”.

Art. 8. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, bekrachtigd bij het decreet van 3 juli 2020, wordt een artikel 4ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4ter. §1. In dit artikel, wordt verstaan onder:

- 1° accreditatie van een VBS-opleidingscentrum: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum werkt met een kwaliteitsmanagementsysteem om de VBS-opleidingen doeltreffend te verstrekken, en daarvoor voldoet aan de vereiste voorwaarden;

- 2° goedkeuring van een VBS-opleiding: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum voldoet aan de normen van IALA voor de implementatie, het verschaffen en de beoordeling van een VBS-opleiding;
- 3° IALA: International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities, in het Nederlands Internationale Associatie voor Autoriteiten voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen en Vuurtorens, zoals die wordt omgevormd naar een gouvernementele organisatie, International Organization for Marine Aids to Navigation, of in het Nederlands de Internationale Organisatie voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen voor de scheepvaart;
- 4° VBS-opleiding: elke opleiding die een personeelslid die belast is met het begeleiden van de scheepvaart, nodig heeft om te kunnen worden beschouwd als bekwaam voor de uitvoering van de functie.

§2. De Vlaamse Regering wijst de bevoegde instantie aan die belast is met al de volgende aspecten:

- 1° de accreditatie van de VBS-opleidingscentra;
- 2° de goedkeuring van VBS-opleidingen;
- 3° de controle en aanvaarding van certificaten en kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart.

De Vlaamse Regering kan, in overeenstemming met internationaal vastgestelde bepalingen, zoals die zijn opgenomen in de toepasselijke IALA-standaarden en de eraan verbonden IALA-aanbevelingen, -richtlijnen en -modelcursussen:

- 1° de voorwaarden bepalen waaraan personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, moeten voldoen en de VBS-opleidingen die moeten worden gevolgd om gekwalificeerd te zijn voor de uitoefening van de functie. In die voorwaarden zijn ook de voorwaarden voor het behoud van de kwalificaties voor de uitvoering van de functie begrepen;
- 2° de nadere regels bepalen voor de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor het verkrijgen van hun persoonlijk trainingsoverzicht en om persoonlijk trainingslogboek bij te houden door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst waarbij de houder werkt;
- 3° de voorwaarden en de procedure bepalen voor de accreditatie van VBS-opleidingscentra en de goedkeuring van VBS-opleidingen, met inbegrip van:
 - a) de organisatie van audits voor het verkrijgen van de accreditatie of de goedkeuring;
 - b) de voorwaarden en de procedure voor de goedkeuring van de VBS-opleidingen die kunnen worden gegeven door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, aan de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart;
 - c) de voorwaarden en de procedure bepalen voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum, of van een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 4° de voorwaarden en de procedure bepalen voor de uitreiking van certificaten, voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van certificaten

- en voor vermeldingen in het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in punt 2°;
- 5° de geldigheidsduur vaststellen van de verschillende documenten die zijn uitgereikt en de gegevens die erin vermeld moeten worden;
- 6° een controlemechanisme uitwerken voor certificaten die niet zijn behaald bij een VBS-opleidingscentrum die door de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, is geaccrediteerd, of voor een VBS-opleiding die de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, heeft goedgekeurd.

Voor de controle en aanvaarding van certificaten van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, kan de Vlaamse Regering de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, toelaten om individuele beslissingen over de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat als vermeld in het tweede lid, 6°, de behandeling van de aanvraag en de mededeling van de beslissing conform de voorwaarden en de procedures die zijn uitgewerkt in overeenstemming met de toepasselijke IALA-bepalingen, vermeld in het tweede lid, te delegeren aan het hoofd van het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust. De voormelde delegatie beperkt de individuele beslissingsbevoegdheid tot het verifiëren dat voldaan is aan de nader bepaalde concrete voorwaarden.

§3. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit artikel of met het oog op de uitvoering van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden persoonsgegevens verwerkt. De verwerking van de persoonsgegevens in dit kader is beperkt tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor het dossierbeheer als taak van algemeen belang.

De verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het eerste lid is nodig voor al de volgende aspecten:

- 1° om een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum te verlenen en om een goedkeuring aan een VBS-opleiding te verlenen;
- 2° voor audits in het kader van de accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 3° om te verifiëren of de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart beschikken over de benodigde kwalificaties voor hun functie.

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel heeft, afhankelijk van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens nodig zijn voor elk van de verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers, vermeld in dit artikel, betrekking op de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° identificatiegegevens, met inbegrip van documenten met een uniek identificatienummer die gelinkt kunnen worden aan de persoon;
- 2° opleidings- en kwalificatiegegevens, met inbegrip van de relevante vermeldingen op certificaten of in persoonlijke trainingsoverzichten;
- 3° contactgegevens.

De Vlaamse Regering kan de categorieën en de verwerkingen, vermeld in het tweede en derde lid, nader omschrijven.

§4. De persoonsgegevens die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van dit artikel bijhouden, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor hun eigen gegevens;
- 2° de eigen personeelsleden die betrokken zijn bij de opleiding, kwalificatie, inzet of verloning van een personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart.

De persoonsgegevens van de contactpersonen bij een VBS-opleidingscentrum en bij de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van het verkrijgen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of van een goedkeuring van een VBS-opleiding, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de behandeling van de aanvraag;
- 2° de auditoren die instaan voor de uitvoering van de audit.

Elk VBS-opleidingscentrum beschermt de beoordelingsoverzichten van elke leerling afdoende en verzekert dat die alleen toegankelijk zijn voor de volgende personen die daarvoor geautoriseerd zijn:

- 1° de eigen lesgevers en beoordelaars, die instaan voor de VBS-opleiding binnen het opleidingscentrum;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, die hiërarchische meerdere zijn van, of verantwoordelijk zijn voor de opvolging van opleidingen en de kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart en die een opleiding volgen in het VBS-opleidingscentrum;
- 3° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit, of de auditoren die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit;
- 4° de leerling zelf voor elke beoordeling die deze leerling betreffen.

De contactgegevens van auditoren zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de aanvrager van een audit;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die de aanvraag behandelen en het auditrapport verwerken;
- 3° de bevoegde IALA-personeelsleden;
- 4° de betrokken auditoren voor hun eigen gegevens.

Als er persoonsgegevens in een auditrapport verwerkt worden, zijn die persoonsgegevens uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de persoon op wie de gegevens betrekking hebben;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en van de aanvrager, die een auditrapport verwerken;
- 3° de bevoegde IALA-personeelsleden.

De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid tot de persoonsgegevens, vermeld in deze paragraaf, nader regelen.

§5. De persoonsgegevens die een VBS-opleidingscentrum bijhoudt om een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum te krijgen of om een goedkeuring van een VBS-opleiding te krijgen, of die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, bijhoudt om een goedkeuring van een VBS-opleiding te verkrijgen, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, worden bewaard gedurende 45 jaar, of uiterlijk totdat het personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart, met pensioen gaat.

Met behoud van toepassing van de regelgeving over de bewaring door de bevoegde instanties die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, van de persoonsgegevens van hun eigen personeelsleden, stelt de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn vast voor de overige persoonsgegevens die in het kader van dit artikel verwerkt worden. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Persoonsgegevens die in een auditrapport verwerkt worden, worden geanonimiseerd na tien jaar nadat het rapport is gefinaliseerd.

§6. De volgende instanties treden op als verwerkingsverantwoordelijke van persoonsgegevens, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel:

- 1° de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, voor de persoonsgegevens die door haar worden verwerkt in het kader van het verlenen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum en het verlenen van een goedkeuring van een VBS-opleiding, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, of in het kader van een individuele beslissing betreffende de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat;
- 2° de VBS-opleidingscentra, voor de persoonsgegevens die door hen worden verwerkt in het kader van de opleiding en het verwerven van de benodigde kwalificaties door de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, en in het kader van een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum of goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 3° de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, voor de persoonsgegevens van de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, die door hen worden verwerkt in het kader van het verkrijgen van een goedkeuring van een VBS-regio-opleiding, of van een VBS-opleiding in het kader van het kwalificatieproces, van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, met inbegrip van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, 2°.

De auditoren treden op als verwerker, vermeld in artikel 4, 8), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de persoonsgegevens die verwerkt moeten worden bij een audit in het kader van de accreditatie van een opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding.

Bij de toepassing van paragraaf 2, derde lid, treedt het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust op als verwerker.

De verwerkingsverantwoordelijken en de verwerker zien erop toe dat de te verwerken persoonsgegevens juist zijn en, als dat nodig is, dat die gegevens worden geactualiseerd.”.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport

Art. 9. In artikel 17, §2, van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport, gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid is het tarief van de administratieve geldboete voor de inbreuken die de Vlaamse Regering bepaalt, gelijk aan een bedrag dat de Vlaamse Regering bepaalt, verhoogd met de opdecimen. Het voormelde bedrag ligt hoger dan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, en is hoogstens gelijk is aan de maximumgeldboete, vermeld in artikel 14.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

Art. 10. In artikel 2 van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° bestuur: het departement, vermeld in artikel 28, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie;”;

2° punt 4° wordt opgeheven.

Art. 11. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “intrekking” vervangen door het woord “opheffing”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de toekenning, weigering, verlenging, schorsing en intrekking van de erkenning van de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt het opschrift van hoofdstuk 4/1 vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk 4/1. De toekenning en het behoud van de erkenning”.

Art. 13. Artikel 7/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/1. De erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, worden toegekend en blijven behouden als de aanvrager over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment beschikt en als de aanvrager voldoet aan de overige voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin de aanvrager in elk geval niet beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 14. Artikel 7/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/2. Het bestuur maakt via zijn website de volgende lijsten bekend:

- 1° de erkende instellingen;
- 2° de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven.

Het bestuur vermeldt in de lijsten, vermeld in het eerste lid, de volgende gegevens:

- 1° de soort erkenning;
- 2° de volgende gegevens als het een lesgever betreft:
 - a) de naam en de voornaam;
 - b) het adres;
- 3° de volgende gegevens als het een instelling betreft:
 - a) de commerciële naam;
 - b) de maatschappelijke zetel;
 - c) het ondernemingsnummer;
 - d) het adres van het oefenterrein;
 - e) het adres van het leslokaal;
- 4° de toekenningsdatum van de erkenning;
- 5° het nummer van de erkenning.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels om de lijsten, vermeld in het eerste lid, bekend te maken.”.

Art. 15. Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/3. §1. Het bestuur kan de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert, volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten die in de beslissing tot schorsing worden bepaald.

§2. Het bestuur kan de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten die in de beslissing tot schorsing worden bepaald.

§3. De houder van de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, wordt in geval van de toepassing van paragraaf 1 en 2 met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van het initiatief tot schorsing of opheffing. De betrokkene wordt op zijn verzoek gehoord.

In het eerste lid wordt verstaan onder beveiligde zending: een van de volgende betekeningswijzen:

- 1° een aangetekende brief;
- 2° een afgifte tegen ontvangstbewijs;
- 3° elke andere betekeningswijze die de Vlaamse Regering bepaalt, waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

§4. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels bepalen voor de schorsing of de opheffing, vermeld in dit artikel.”.

Art. 16. Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/4. Als een erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, conform artikel 7/3 wordt geschorst of opgeheven, maakt het bestuur dat bekend op zijn website. De voormelde informatie kan tot maximaal zes maanden na afloop van de schorsing of tot maximaal zes maanden na de beslissing dat een erkenning wordt opgeheven, beschikbaar blijven op de website.

In de bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt het bestuur de volgende gegevens:

- 1° de soort erkenning die is geschorst of opgeheven;
- 2° de volgende gegevens als het een lesgever betreft:
 - a) de naam en de voornaam;
 - b) het adres;
- 3° de volgende gegevens als het een instelling betreft:
 - a) de commerciële naam;
 - b) de maatschappelijke zetel;
 - c) het ondernemingsnummer;
 - d) het adres van het oefenterrein;
 - e) het adres van het leslokaal;
- 4° de datum van de beslissing tot schorsing of opheffing;

5° het nummer van de erkenning die is geschorst of opgeheven.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels voor de bekendmaking, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 17. Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 8. Het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van ... (datum) is, met inbegrip van hoofdstuk 10, afdeling 2, 4, 5, 10 en 12, van toepassing op de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Art. 18. Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 9. De Vlaamse Regering kan personeelsleden of entiteiten van het bestuur aanwijzen als herstelinstantie als vermeld in artikel 2, 15°, van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van ... (datum).”.

Art. 19. Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10. Iedereen die het terugkommoment, vermeld in artikel 4, niet tijdig volgt, wordt bestraft met een exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 4.000 euro per vastgestelde inbreuk.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro als het deel in decimalen groter is dan of gelijk is aan vijftig cent. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de lagere euro als het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent. Het basisindexcijfer is dat van de maand november 2023.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de bestuurlijke geldboete dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het bedrag, vermeld in het eerste lid, zoals geïndexeerd conform het tweede lid.”.

Art. 20. Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. De instellingen en de lesgevers die het terugkommoment of onderdelen van het terugkommoment aanbieden of geven in strijd met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden bestraft met een exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 10.000 euro per vastgestelde inbreuk.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro als het deel in decimalen groter is dan of gelijk is aan vijftig cent. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de lagere euro als het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent. Het basisindexcijfer is dat van de maand november 2023.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de bestuurlijke geldboete dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het bedrag, vermeld in het eerste lid, zoals geïndexeerd conform het tweede lid.”.

Art. 21. Artikel 11/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11/1. §1. Het bestuur verzamelt de volgende gegevens in een gegevensbank:

- 1° alle informatie over het voorlopig rijbewijs B en het rijbewijs B van de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
- 2° alle informatie over de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
- 3° alle informatie over de aanvragen tot uitstel om te voldoen aan de verplichting om het terugkommoment te volgen en de genomen beslissingen;
- 4° alle informatie over de te organiseren terugkommomenten en ook alle informatie over de georganiseerde terugkommomenten en de deelnemers, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
- 5° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als instelling die het terugkommoment organiseert;
- 6° alle informatie over de uitgereikte erkenningen en goedkeuringen aan instellingen die het terugkommoment organiseren en over de instellingen waaraan ze zijn uitgereikt, vermeld in artikel 2, 2°, van dit decreet en ook alle informatie over de verantwoordelijken van de instellingen;
- 7° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft;
- 8° alle informatie over de uitgereikte erkenningen aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven en over de lesgevers aan wie ze zijn uitgereikt;
- 9° alle informatie over de goedkeuring van opleidingen en bijscholingen door opleidingsverstrekkers;
- 10° alle informatie over de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 11° alle informatie over de opleidingen en bijscholingen waaraan de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven of willen geven, deelnemen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
- 12° alle informatie over de geschorste erkenningen, de datum waarop de beslissing tot schorsing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 13° alle informatie over de opgeheven erkenningen, de datum waarop de beslissing tot opheffing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 14° alle informatie over de retributies door de instellingen die het terugkommoment organiseren en de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven;

- 15° alle informatie over de subsidies voor de instellingen die het terugkommoment organiseren;
- 16° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen ter uitvoering van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van ... (datum);
- 17° de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van handtekeningen, rijksregistergegevens en ondernemingsgegevens als dat van toepassing is, die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 16°.

De Vlaamse Regering kan de lijst van gegevens, vermeld in het eerste lid, verder preciseren.

§2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verzameld en verwerkt voor de volgende doeleinden:

- 1° de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 2° het administratieve beheer door het bestuur van het systeem van de erkenningen en de subsidies;
- 3° het toezicht op en de handhaving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 4° statistische doeleinden.

De gegevens die verzameld en verwerkt worden voor het doeleinde, vermeld in het eerste lid, 4°, worden geanonimiseerd.

De Vlaamse Regering kan, onverminderd de doeleinden, vermeld in het eerste lid, de nadere doeleinden van de verwerking vaststellen.

§3. De volgende personen en instellingen kunnen gegevens invoeren in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1:

- 1° het bestuur;
- 2° de erkende instellingen, vermeld in artikel 2, 2°;
- 3° de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven;
- 4° de opleidingsverstrekkers.

De Vlaamse Regering bepaalt welke persoon of instelling welke soort gegevens in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, invoert en ook de frequentie van de invoering.

§4. De gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, is onderworpen aan een strikt gebruikers- en toegangsbeheer. De toegang tot de gegevensbank is beperkt tot de gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, rekening houdend met de rol van de toegangsgerechtigde.

De Vlaamse Regering kan bepalen tot welke gegevens uit de gegevensbank de personen of de instellingen, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, toegang hebben.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke gegevens als vermeld in paragraaf 1, kunnen worden uitgewisseld tussen of met andere overheidsinstanties en entiteiten die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en voor welke doeleinden, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels voor de gegevensuitwisseling bepalen.

§5. De Vlaamse Regering stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van die erkenning of goedkeuring is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring kunnen worden bewaard gedurende de levensloop van de betrokken persoon of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet. De gegevens van een dossier over de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan dertig jaar na vaststelling van de inbreuk. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

§6. Het bestuur is de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Art. 22. In artikel 11 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst wordt het woord “misdrijven” vervangen door het woord “inbreuken”.

Art. 23. In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De vaststellingen die de havenkapiteins, haveninspecteurs of havenagenten hebben gedaan met beeldmateriaal als vermeld in artikel 18, §1, derde en vierde lid, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel als de voormelde vaststellingen het voorwerp uitmaken van een proces-verbaal dat de volgende gegevens bevat:

- 1° bij mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, de identiteit van het personeelslid dat het beeldmateriaal heeft gemaakt of de instructie daarvoor heeft gegeven;
- 2° de dag, de datum, het uur waarop en de exacte beschrijving van de plaats waar het beeldmateriaal is gemaakt;
- 3° de identificatie van het technische hulpmiddel waarmee het beeldmateriaal is gemaakt;
- 4° een beschrijving van wat op dat beeldmateriaal te zien is, en ook het verband met het vastgestelde misdrijf;
- 5° een afdruk van het beeldmateriaal of, als dat onmogelijk is, een kopie ervan op een drager als bijlage bij het proces-verbaal, en ook een

- volledige opgave van alle nodige technische specificaties om de kopie van dat beeldmateriaal te kunnen bekijken;
- 6° als er verschillende afdrukken of dragers zijn, een nummering van die afdrukken of die dragers, die ook moet voorkomen in de ermee overeenstemmende beschrijving, in het proces-verbaal, van wat op het beeldmateriaal is te zien.”.

Art. 24. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het woord “misdrijven” vervangen door het woord “inbreuken”.

Art. 25. In artikel 17, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 21 januari 2022, worden tussen de woorden “geldboete bepalen” en de woorden “Die geldboete” de woorden “en voor de betaling ervan een minnelijke schikking voorstellen” ingevoegd.

Art. 26. In artikel 18, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen vaststellingen doen met detectieapparatuur, met inbegrip van radar en marifoon.”;

2° tussen het tweede en derde lid worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“In afwijking van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's kunnen de havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten vaststellingen doen met beeldmateriaal van vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, ongeacht de drager daarvan.

De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen beeldmateriaal gebruiken dat is gemaakt door een derde partij op instructie van de havenkapiteinsdienst, of ander beeldmateriaal van derden gebruiken, als die personen dat beeldmateriaal rechtmatig hebben gemaakt of verkregen.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. Het beeldmateriaal dat verzameld wordt met vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, kan geregistreerd en bewaard worden voor een duur van niet meer dan twaalf maanden vanaf het moment van opname.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan alleen langer dan de termijn, vermeld in het eerste lid, bewaard en gebruikt worden om vastgestelde strafbare feiten te bewijzen of om de daders ervan te identificeren.

De toegang tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, is beveiligd.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan na anonimisering worden gebruikt voor didactische en pedagogische doeleinden in het kader van opleiding.

De camera's, vermeld in het eerste lid, leveren geen beelden op die de intimiteit van een persoon schenden, of beelden die gericht zijn op het inwinnen van informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.

De personen die toegang hebben tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, hebben een geheimhoudingsverplichting voor de persoonsgegevens die die beelden opleveren.

Bij incidenten of vermoeden van gevaar voor de openbare veiligheid of voor het milieu kan het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, realtime of achteraf gedeeld worden met brandweerdiensten, civiele bescherming en andere veiligheidsdiensten.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. §1. Met het oog op de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet, verwerken de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst persoonsgegevens.

De gegevens, vermeld in het eerste lid, zijn in het bijzonder gegevens over de identiteit, het adres, de contactgegevens en, uitsluitend als dat noodzakelijk is voor het vervullen van de taken, vermeld in het eerste lid, andere persoonsgegevens van overtreeders, van mogelijke overtreeders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, van veronderstelde overtreeders, van personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, van getuigen en van andere personen die bij de feiten zijn betrokken.

§2. De havenkapiteinsdienst stelt een register op waarin de volgende gegevens worden bewaard:

- 1° een kopie van het proces-verbaal;
- 2° in voorkomend geval, de stukken over de verzending van een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder, of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7, of §8, de veronderstelde overtreder;
- 3° het voorstel tot betaling van een geldboete, vermeld in artikel 17, §1, of §2;
- 4° in voorkomend geval, alle beschikbare stukken over de borgstelling, vermeld in artikel 17, §4;
- 5° als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de overtreder of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, de veronderstelde overtreder;
- 6° in voorkomend geval en als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van iedere persoon die burgerrechtelijk aansprakelijk geacht wordt voor een inbreuk;

7° de kwalificatie van de vastgestelde inbreuken of inbreuken.

Het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken en de onderzoeksrechters hebben toegang tot de gegevens, vermeld in het eerste lid, in het kader van de uitoefening van hun wettelijke opdracht.

§3. Voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, is het betrokken havenbedrijf de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De verwerking van de gegevens, vermeld in dit artikel, is noodzakelijk voor de vervulling van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de betrokken havenkapiteinsdienst is opgedragen. Meer bepaald worden de persoonsgegevens verzameld en verwerkt met het oog op de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen in de havengebieden.

Met behoud van paragraaf 2, tweede lid, hebben de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst alleen toegang tot de verwerkte persoonsgegevens bij de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet.

De persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, worden tien jaar bijgehouden na het einde van de inbreuk of, als geen inbreuk is vastgesteld, vijf jaar na het einde van het onderzoek.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het negende lid.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst, en op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden

toegepast. De duur van de voorbereidende werkzaamheden bedraagt in voorkomend geval niet meer dan een jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van een van de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, heeft geen betrekking op de gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek dat of van de controle die de weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid, rechtvaardigt.

Als de betrokkene in het geval, vermeld in het eerste lid, tijdens de periode, vermeld in het tweede lid, een verzoek indient op basis van artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, bevestigt de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming de ontvangst daarvan.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming brengt de betrokkene schriftelijk, zo snel mogelijk en in elk geval binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van elke beslissing van de verwerkingsverantwoordelijke tot weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid. De verdere informatie over de nadere redenen voor die weigering of die beperking hoeft niet te worden verstrekt als dat de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst zou ondermijnen, met behoud van de toepassing van het achtste lid. De verwerkingsverantwoordelijke brengt de betrokkene binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van die verlenging en van de redenen voor het uitstel.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming informeert de betrokkene ook over de mogelijkheid om een verzoek in te dienen bij de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens conform artikel 10/5 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer en om een beroep in rechte in te stellen.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming noteert de feitelijke of juridische gronden waarop de beslissing is gebaseerd, en houdt die informatie ter beschikking van de voormelde Vlaamse toezichtcommissie.

Nadat het onderzoek afgesloten is, worden de rechten, vermeld in artikel 13 tot en met 22 van de voormelde verordening, in voorkomend geval opnieuw toegepast, conform artikel 12 van de voormelde verordening.

Als een dossier dat persoonsgegevens als vermeld in het eerste lid bevat, is verzonden naar het Openbaar Ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, en er onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, mogen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening pas antwoorden nadat het Openbaar Ministerie of, in voorkomend geval de onderzoeksrechter aan de inspecteurs heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022

Art. 30. In artikel 80 van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° bijboten terwijl ze worden ingezet voor het aan en van boord brengen van personen en goederen, en bij redding, berging en werkzaamheden.”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “vermeld in punt 1° en 3° van het eerste lid,” vervangen door de zinsnede “vermeld in het eerste lid, 1°, 3° en 7°,”;

3° aan de bestaande tekst, die paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of concessie om een ligplaats in te nemen, als ze zich op hun ligplaats bevinden, of als ze gesleept worden naar een andere locatie, zijn vrijgesteld van de betaling van de waterwegenvergunning, vermeld in artikel 79.”.

Art. 31. In artikel 133, eerste lid, van hetzelfde decreet worden een punt 3°/1 en een punt 3°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“3°/1 degene die zich schuldig maakt aan een overtreding van artikel 39;

3°/2 degene die zich schuldig maakt aan de miskenning van een tijdelijk verbod of een tijdelijke beperking als vermeld in artikel 41.”.

Hoofdstuk 11. Aanpassing van de financieringsregeling voor het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (“OCW”) en het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (“WTCB”)

Art. 32. §1. Voor grote projecten en programma’s in de zin van resp. artikel 2, 5° en art. 2, 6° van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma’s wordt de berekeningsbasis van de bijdrage aan het Opzoekingscentrum voor Wegenwerken bedoeld in het koninklijk besluit van 5 mei 1952 waarbij het verzoekschrift van het Verbond der Belgische Aannemers van Wegeniswerken strekkende tot het erkennen van het “Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw” en het goedkeuren van zijn statuten, wordt ingewilligd, geplafonneerd op een bedrag gelijk aan de minimale investeringswaarde bedoeld in, naargelang het geval, artikel 2, 5° of 6° van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma’s.

§2. Voor grote projecten en programma’s wordt de berekeningsbasis van de bijdrage aan het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf bedoeld in het koninklijk besluit van 23 september 1959 waarbij het verzoekschrift der Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf tot erkenning van het “Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf” wordt ingewilligd, geplafonneerd op een bedrag gelijk aan de minimale investeringswaarde bedoeld in, naargelang het geval, artikel 2, 5° of 6° van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma’s.

De in het eerste en tweede lid bedoelde bijdragen zijn verschuldigd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse rechtspersoon die optreedt als aanbestedende

overheid. De aannemers of onderaannemers die instaan voor de realisatie van een groot project of programma zijn vrijgesteld van deze bijdrageverplichting.

Hoofdstuk 12. Slotbepalingen

Art. 33. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om artikel 3, 39/3°, van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer te wijzigen, te vervangen of volledig of gedeeltelijk op te heffen.

Art. 34. In artikel 601ter van het Gerechtelijk Wetboek van 10 oktober 1967, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, wordt punt 7° opgeheven.

Art. 35. Artikel 10 tot en met 21 treden in werking op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2024.

Artikel 5, 1°, heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2002.

Artikel 32 treedt in werking op de dag van de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Lydia PEETERS

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE
VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS



Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2023/073 van 13 juni 2023

over

tekst	Ontwerp van decreet
van	van de Vlaamse Regering
titel	over diverse bepalingen over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid
roepnaam	(decreet infrastructuur)
datum	zoals principieel goedgekeurd op 9 juni 2023

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: "het e-govdecreet"), inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van mevrouw Lydia Peeters, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken van 12 juni 2023, ontvangen door de VTC op 12 juni 2023;

Gelet op de behandeling op de zitting van 13 juni 2023 en de beslissing om het dossier af te werken in een schriftelijke procedure;

Brengt op 13 juni 2023 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Vlaamse minister bevoegd voor Mobiliteit (hierna "de adviesvrager") verzocht om het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "VTC") over een ontwerp van decreet *over diverse bepalingen over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid* (hierna "het Ontwerp"), zonder aanduiding van specifieke artikelen.

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, § 1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

Context

3. Het Ontwerp verzamelt verschillende wijzigingen aan de huidige regelgeving inzake de weginfrastructuur en het wegenbeleid, en de waterinfrastructuur en het waterbeleid. Ook voorziet het Ontwerp in de aanpassing van de financieringsregeling voor het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw en het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf.
4. De volgende bepalingen van het Ontwerp hebben betrekking op de verwerking van persoonsgegevens :

Art. 3.

In artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4bis wordt het derde lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4ter ingevoegd, die luidt als volgt:

“§4ter. De Vlaamse Regering kan, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, retributies bepalen in het kader van:

- 1° de behandeling van een aanvraag tot, de vernieuwing of uitbreiding van of het toezicht op een erkenning, vergunning, aanwijzing, validatie of de goedkeuring van een voertuig;*
- 2° de overeenstemming van productie;*
- 3° het opstellen en uitreiken van documenten of het wijzigen van gegevens;*
- 4° de kosten van technische controle of technische keuring;*
- 5° aanvragen van toelatingen of afwijkingen;*
- 6° opleidingen of examens.*

De Vlaamse Regering bepaalt het tarief en de betalingswijze van de retributies, vermeld in het eerste lid, en ook de procedure bij niet-betaling ervan.

De retributies, vermeld in het eerste lid, zijn verschuldigd door al de volgende personen:

- 1° de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de aanvraag, vermeld in het eerste lid, indient;*
- 2° de houder van de erkenning, de vergunning of de aanwijzing, vermeld in het eerste lid;*
- 3° de begunstigde van de dienst, vermeld in het eerste lid;*
- 4° de deelnemer aan de opleiding of het examen, vermeld in het eerste lid;*
- 5° de persoon die een voertuig voor keuring aanbiedt als vermeld in het eerste lid;*
- 6° de natuurlijke persoon of rechtspersoon op wiens naam het voertuig dat aangeboden wordt voor keuring, is ingeschreven.”;*

3° paragraaf 7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden de volgende gegevens verwerkt:

- 1° de gegevens over erkenningen, vergunningen, aanwijzingen, validaties, toelatingen, afwijkingen, opleidingen of examens;*
- 2° de gegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring;*
- 3° de gegevens van het voertuig en de gegevens van de houder van dat voertuig;*
- 4° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen.*

Bij de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen rijksregistergegevens worden verzameld en verwerkt, als dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Voor het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring, vermeld in het eerste lid, 2°, kunnen ook gegevens als vermeld in artikel 9, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden verwerkt.

De Vlaamse Regering wijst de instantie aan die de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van de voormelde verordening, is voor de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

Bij de uitvoering van de doeleinden, vermeld in het eerste lid, kan de instantie, vermeld in het vierde lid, gegevens in verband met de voertuigen en gegevens over de houders van het voertuig opvragen bij en uitwisselen met de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering kan de doeleinden van de verwerking, vermeld in het eerste lid, nader regelen.

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen en de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring kunnen gedurende de levenscyclus van het voertuig worden bewaard. De gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer dan dertig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.”

Het artikel luidt dan :

Artikel 1.

§ 1. De Koning bepaalt:

- 1. de technische eisen voor voertuigen voor vervoer te land, voor de onderdelen ervan en voor het veiligheidstoebehoren door Hem aangewezen, zoals de eisen betreffende hun bouw, assemblage, erkenning, goedkeuring, herstelling en onderhoud;*
- 2. de maatregelen inzake controle op de toepassing van de in 1 bedoelde reglementen;*

3. de modaliteiten volgens welke de constructeurs of de fabrikanten het bewijs leveren dat de voertuigen, hun onderdelen alsook hun veiligheidstoebehoren, bestemd om in België in het verkeer te worden gebracht of op de openbare weg te worden gebruikt, voldoen aan het onder 1 bedoelde reglement;
4. de technische voorwaarden, administratieve procedures en controleprocedures die van toepassing zijn voor de uitzonderlijke goedkeuring van een voertuig als alleenstaand geval door de Minister die bevoegd is voor het vervoer te land of zijn gemachtigde, op verzoek van de eigenaar.

Op voorstel van de Minister die het vervoer te land onder zijn bevoegdheid heeft, kan de Koning de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen toevertrouwen aan instellingen die hiertoe door Hem erkend worden onder de door Hem gestelde voorwaarden; deze voorwaarden kunnen eveneens betrekking hebben op hun bijdrage tot de financiering van de door Hem aangeduide instelling, die als opdracht heeft de verkeersveiligheid te bevorderen; deze bijdrage mag niet meer bedragen dan 10 % van de totale netto ontvangsten welke voortvloeien uit de opdrachten die door de Koning aan deze instellingen zijn toevertrouwd.

De instelling belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen draagt bij tot de financiering van de uitgaven voor de werking, de subsidies en de investeringen ten bate van de verkeersveiligheid. Die bijdrage bedraagt 6 procent van de netto-ontvangsten, zijnde de geïnde vergoedingen na aftrek van de btw en de bijdragen, vermeld in artikel 8 van het decreet van 8 juli 2016 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2016.

§ 2. De Koning kan ter zake alle vereiste maatregelen treffen ter uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en uit de krachtens deze genomen internationale akten, welke maatregelen de opheffing of de wijziging van wetsebepalingen kunnen inhouden.

§ 3. De besluiten tot uitvoering van deze wet worden vastgesteld na advies van een commissie administratienijverheid waarvan de Koning de samenstelling en de werkwijze bepaalt.

§ 4. Op voorstel van de Minister tot wiens bevoegdheid het vervoer te land behoort, bepaalt de Koning het tarief van de retributies te heffen voor de gehele of gedeeltelijke dekking van het bestuurs-, controle- en toezichtskosten nodig voor de toepassing van de in dit artikel bedoelde reglementen.

Wanneer de gelijkvormigheid wordt geverifieerd door een constructeur of zijn vertegenwoordiger in het Rijk, mag de totale kostprijs van de noodzakelijke handelingen, alle kosten en taksen inbegrepen, niet meer bedragen van 100 EUR. Het bedrag kan worden aangepast door de Koning.

Elke overschrijding van dat maximumbedrag moet van rechtswege en zonder ingebrekestelling aan de eigenaar worden terugbetaald, vermeerderd met de schadevergoeding die forfaitair wordt vastgesteld op tienmaal de waarde van de vastgestelde overschrijding.

Wanneer de gelijkvormigheid niet wordt erkend, moet aan de eigenaar zonder bijkomende kosten een attest worden afgegeven waarin het betrokken voertuig met zekerheid wordt geïdentificeerd en een gedetailleerde en volledige motivering wordt gegeven van de vaststellingen die de aanleiding vormen voor de weigering.

§ 4bis. De Minister die bevoegd is voor het vervoer te land of zijn gemachtigde geeft aan de eigenaar die de aanvraag heeft ingediend, per betrokken voertuig een attest af, dat het door een Lid-Staat van de Europese Unie afgegeven gelijkvormigheidsattest valideert op het grondgebied van het Rijk, maar uitsluitend geldig is samen met voornoemd gelijkvormigheidsattest.

Datzelfde attest kan worden afgegeven voor de validering van een gelijkvormigheidsattest afgegeven door een Staat die de Overeenkomst van 17 maart 1993 betreffende de Europese Economische Ruimte heeft ondertekend, voor zover het betrokken voertuig een produkt is van die Staat, vervaardigd na de inwerkingtreding van het Akkoord met betrekking tot deze Staat; de aanvrager moet ter staving daarvan in voorkomend geval en per betrokken voertuig een attest overleggen dat door die Staat is afgegeven om bij het te valideren gelijkvormigheidsattest te worden gevoegd.

§4ter. De Vlaamse Regering kan, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, retributies bepalen in het kader van:

- 1° de behandeling van een aanvraag tot, de vernieuwing of uitbreiding van of het toezicht op een erkenning, vergunning, aanwijzing, validatie of de goedkeuring van een voertuig;*
- 2° de overeenstemming van productie;*
- 3° het opstellen en uitreiken van documenten of het wijzigen van gegevens;*
- 4° de kosten van technische controle of technische keuring;*
- 5° aanvragen van toelatingen of afwijkingen;*
- 6° opleidingen of examens.*

De Vlaamse Regering bepaalt het tarief en de betalingswijze van de retributies, vermeld in het eerste lid, en ook de procedure bij niet-betaling ervan.

De retributies, vermeld in het eerste lid, zijn verschuldigd door al de volgende personen:

- 1° de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de aanvraag, vermeld in het eerste lid, indient;*
- 2° de houder van de erkenning, de vergunning of de aanwijzing, vermeld in het eerste lid;*
- 3° de begunstigde van de dienst, vermeld in het eerste lid;*
- 4° de deelnemer aan de opleiding of het examen, vermeld in het eerste lid;*
- 5° de persoon die een voertuig voor keuring aanbiedt als vermeld in het eerste lid;*
- 6° de natuurlijke persoon of rechtspersoon op wiens naam het voertuig dat aangeboden wordt voor keuring, is ingeschreven.*

§ 5. De vervaardiging, de invoer, het bezit met het oog op de verkoop, het te koop aanbieden, de verkoop en de gratis bedeling van uitrustingen die een verhoging van het motorvermogen en/of de snelheid van bromfietsen tot doel hebben, evenals het aanbieden van hulp of het verstrekken van advies om deze uitrustingen te monteren, zijn verboden.

§ 6. Onverminderd de bepalingen van de wet van 30 juli 1979 op de radioberichtgeving zijn verboden de vervaardiging, de invoer, het bezit, het te koop aanbieden, de verkoop en de gratis bedeling van elke uitrusting of elk ander middel dat tot doel heeft de vaststelling van overtredingen van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968 en van de reglementen betreffende de politie op het wegverkeer, te verhinderen of te bemoeilijken, of de toestellen bedoeld in artikel 62 van dezelfde wet op te sporen. Reclame voor deze uitrustingen, alsook het aanbieden van hulp of het verstrekken van advies om deze te monteren, zijn eveneens verboden.

“§7. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden de volgende gegevens verwerkt:

- 1° de gegevens over erkenningen, vergunningen, aanwijzingen, validaties, toelatingen, afwijkingen, opleidingen of examens;*
- 2° de gegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring;*

- 3° *de gegevens van het voertuig en de gegevens van de houder van dat voertuig;*
- 4° *alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen.*

Bij de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen rijksregistergegevens worden verzameld en verwerkt, als dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Voor het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring, vermeld in het eerste lid, 2°, kunnen ook gegevens als vermeld in artikel 9, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden verwerkt.

De Vlaamse Regering wijst de instantie aan die de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van de voormelde verordening, is voor de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

Bij de uitvoering van de doeleinden, vermeld in het eerste lid, kan de instantie, vermeld in het vierde lid, gegevens in verband met de voertuigen en gegevens over de houders van het voertuig opvragen bij en uitwisselen met de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering kan de doeleinden van de verwerking, vermeld in het eerste lid, nader regelen.

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen en de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring kunnen gedurende de levenscyclus van het voertuig worden bewaard. De gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer dan dertig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Art. 8.

In hetzelfde decreet¹, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, bekrachtigd bij het decreet van 3 juli 2020, wordt een artikel 4ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4ter. §1. In dit artikel, wordt verstaan onder:

- 1° *accreditatie van een VBS-opleidingscentrum: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum werkt met een kwaliteitsmanagementsysteem om de VBS-opleidingen doeltreffend te verstrekken, en daarvoor voldoet aan de vereiste voorwaarden;*
- 2° *goedkeuring van een VBS-opleiding: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum voldoet aan de normen van IALA voor de implementatie, het verschaffen en de beoordeling van een VBS-opleiding;*
- 3° *IALA: International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities, in het Nederlands Internationale Associatie voor Autoriteiten voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen en Vuurtorens, zoals die*

¹ decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

wordt omgevormd naar een gouvernementele organisatie, International Organization for Marine Aids to Navigation, of in het Nederlands de Internationale Organisatie voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen voor de scheepvaart;

- 4° *VBS-opleiding: elke opleiding die een personeelslid die belast is met het begeleiden van de scheepvaart, nodig heeft om te kunnen worden beschouwd als bekwaam voor de uitvoering van de functie.*

§2. De Vlaamse Regering wijst de bevoegde instantie aan die belast is met al de volgende aspecten:

- 1° *de accreditatie van de VBS-opleidingscentra;*
- 2° *de goedkeuring van VBS-opleidingen;*
- 3° *de controle en aanvaarding van certificaten en kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart.*

De Vlaamse Regering kan, in overeenstemming met internationaal vastgestelde bepalingen, zoals die zijn opgenomen in de toepasselijke IALA-standaarden en de eraan verbonden IALA-aanbevelingen, -richtlijnen en -modelcursussen:

- 1° *de voorwaarden bepalen waaraan personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, moeten voldoen en de VBS-opleidingen die moeten worden gevolgd om gekwalificeerd te zijn voor de uitoefening van de functie. In die voorwaarden zijn ook de voorwaarden voor het behoud van de kwalificaties voor de uitvoering van de functie begrepen;*
- 2° *de nadere regels bepalen voor de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor het verkrijgen van hun persoonlijk trainingsoverzicht en om persoonlijk trainingslogboek bij te houden door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst waarbij de houder werkt;*
- 3° *de voorwaarden en de procedure bepalen voor de accreditatie van VBS-opleidingscentra en de goedkeuring van VBS-opleidingen, met inbegrip van:*
- a) *de organisatie van audits voor het verkrijgen van de accreditatie of de goedkeuring;*
- b) *de voorwaarden en de procedure voor de goedkeuring van de VBS-opleidingen die kunnen worden gegeven door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, aan de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart;*
- c) *de voorwaarden en de procedure bepalen voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum, of van een goedkeuring van een VBS-opleiding;*
- 4° *de voorwaarden en de procedure bepalen voor de uitreiking van certificaten, voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van certificaten en voor vermeldingen in het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in punt 2°;*
- 5° *de geldigheidsduur vaststellen van de verschillende documenten die zijn uitgereikt en de gegevens die erin vermeld moeten worden;*
- 6° *een controlemechanisme uitwerken voor certificaten die niet zijn behaald bij een VBS-opleidingscentrum die door de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, is geaccrediteerd, of voor een VBS-opleiding die de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, heeft goedgekeurd.*

Voor de controle en aanvaarding van certificaten van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, kan de Vlaamse Regering de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, toelaten om individuele beslissingen over de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat als vermeld in het tweede lid, 6°, de

behandeling van de aanvraag en de mededeling van de beslissing conform de voorwaarden en de procedures die zijn uitgewerkt in overeenstemming met de toepasselijke IALA-bepalingen, vermeld in het tweede lid, te delegeren aan het hoofd van het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust. De voormelde delegatie beperkt de individuele beslissingsbevoegdheid tot het verifiëren dat voldaan is aan de nader bepaalde concrete voorwaarden.

§3. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit artikel of met het oog op de uitvoering van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden persoonsgegevens verwerkt. De verwerking van de persoonsgegevens in dit kader is beperkt tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor het dossierbeheer als taak van algemeen belang.

De verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het eerste lid is nodig voor al de volgende aspecten:

- 1° om een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum te verlenen en om een goedkeuring aan een VBS-opleiding te verlenen;*
- 2° voor audits in het kader van de accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding;*
- 3° om te verifiëren of de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart beschikken over de benodigde kwalificaties voor hun functie.*

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel heeft, afhankelijk van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens nodig zijn voor elk van de verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers, vermeld in dit artikel, betrekking op de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° identificatiegegevens, met inbegrip van documenten met een uniek identificatienummer die gelinkt kunnen worden aan de persoon;*
- 2° opleidings- en kwalificatiegegevens, met inbegrip van de relevante vermeldingen op certificaten of in persoonlijke trainingsoverzichten;*
- 3° contactgegevens.*

De Vlaamse Regering kan de categorieën en de verwerkingen, vermeld in het tweede en derde lid, nader omschrijven.

§4. De persoonsgegevens die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van dit artikel bijhouden, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor hun eigen gegevens;*
- 2° de eigen personeelsleden die betrokken zijn bij de opleiding, kwalificatie, inzet of verloning van een personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart.*

De persoonsgegevens van de contactpersonen bij een VBS-opleidingscentrum en bij de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van het verkrijgen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of van een goedkeuring van een VBS-opleiding, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de behandeling van de aanvraag;*
- 2° de auditoren die instaan voor de uitvoering van de audit.*

Elk VBS-opleidingscentrum beschermt de beoordelingsoverzichten van elke leerling afdoende en verzekert dat die alleen toegankelijk zijn voor de volgende personen die daarvoor geautoriseerd zijn:

- 1° de eigen lesgevers en beoordelaars, die instaan voor de VBS-opleiding binnen het opleidingscentrum;*

- 2° *de personeelsleden van de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, die hiërarchische meerdere zijn van, of verantwoordelijk zijn voor de opvolging van opleidingen en de kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart en die een opleiding volgen in het VBS-opleidingscentrum;*
- 3° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit, of de auditoren die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit;*
- 4° *de leerling zelf voor elke beoordeling die deze leerling betreffen.*

De contactgegevens van auditoren zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° *de aanvrager van een audit;*
- 2° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die de aanvraag behandelen en het auditrapport verwerken;*
- 3° *de bevoegde IALA-personeelsleden;*
- 4° *de betrokken auditoren voor hun eigen gegevens.*

Als er persoonsgegevens in een auditrapport verwerkt worden, zijn die persoonsgegevens uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° *de persoon op wie de gegevens betrekking hebben;*
- 2° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en van de aanvrager, die een auditrapport verwerken;*
- 3° *de bevoegde IALA-personeelsleden.*

De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid tot de persoonsgegevens, vermeld in deze paragraaf, nader regelen.

§5. De persoonsgegevens die een VBS-opleidingscentrum bijhoudt om een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum te krijgen of om een goedkeuring van een VBS-opleiding te krijgen, of die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, bijhoudt om een goedkeuring van een VBS-opleiding te verkrijgen, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, worden bewaard gedurende 45 jaar, of uiterlijk totdat het personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart, met pensioen gaat.

Met behoud van toepassing van de regelgeving over de bewaring door de bevoegde instanties die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, van de persoonsgegevens van hun eigen personeelsleden, stelt de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn vast voor de overige persoonsgegevens die in het kader van dit artikel verwerkt worden. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Persoonsgegevens die in een auditrapport verwerkt worden, worden geanonimiseerd na tien jaar nadat het rapport is gefinaliseerd.

§6. De volgende instanties treden op als verwerkingsverantwoordelijke van persoonsgegevens, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel:

- 1° *de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, voor de persoonsgegevens die door haar worden verwerkt in het kader van het verlenen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum en het verlenen van een goedkeuring van een VBS-opleiding, met inbegrip van een opleiding in het kader van het*

kwalficatieproces van de eigen personeelsleden, of in het kader van een individuele beslissing betreffende de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat;

- 2° *de VBS-opleidingscentra, voor de persoonsgegevens die door hen worden verwerkt in het kader van de opleiding en het verwerven van de benodigde kwalificaties door de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, en in het kader van een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum of goedkeuring van een VBS-opleiding;*
- 3° *de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, voor de persoonsgegevens van de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, die door hen worden verwerkt in het kader van het verkrijgen van een goedkeuring van een VBS-regio-opleiding, of van een VBS-opleiding in het kader van het kwalificatieproces, van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, met inbegrip van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, 2°.*

De auditoren treden op als verwerker, vermeld in artikel 4, 8), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de persoonsgegevens die verwerkt moeten worden bij een audit in het kader van de accreditatie van een opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding.

Bij de toepassing van paragraaf 2, derde lid, treedt het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust op als verwerker.

De verwerkingsverantwoordelijken en de verwerker zien erop toe dat de te verwerken persoonsgegevens juist zijn en, als dat nodig is, dat die gegevens worden geactualiseerd.”

Art. 14.

Artikel 7/2 van hetzelfde decreet², ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/2. Het bestuur maakt via zijn website de volgende lijsten bekend:

- 1° *de erkende instellingen;*
- 2° *de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven.*

Het bestuur vermeldt in de lijsten, vermeld in het eerste lid, de volgende gegevens:

- 1° *de soort erkenning;*
- 2° *de volgende gegevens als het een lesgever betreft:*
 - a) *de naam en de voornaam;*
 - b) *het adres;*
- 3° *de volgende gegevens als het een instelling betreft:*
 - a) *de commerciële naam;*
 - b) *de maatschappelijke zetel;*
 - c) *het ondernemingsnummer;*

² decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

- d) *het adres van het oefenterrein;*
- e) *het adres van het leslokaal;*
- 4° *de toekenningsdatum van de erkenning;*
- 5° *het nummer van de erkenning.*

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels om de lijsten, vermeld in het eerste lid, bekend te maken.”.

Art. 16.

Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet³, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/4. Als een erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, conform artikel 7/3 wordt geschorst of opgeheven, maakt het bestuur dat bekend op zijn website. De voormelde informatie kan tot maximaal zes maanden na afloop van de schorsing of tot maximaal zes maanden na de beslissing dat een erkenning wordt opgeheven, beschikbaar blijven op de website.

In de bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt het bestuur de volgende gegevens:

- 1° *de soort erkenning die is geschorst of opgeheven;*
- 2° *de volgende gegevens als het een lesgever betreft:*
 - a) *de naam en de voornaam;*
 - b) *het adres;*
- 3° *de volgende gegevens als het een instelling betreft:*
 - a) *de commerciële naam;*
 - b) *de maatschappelijke zetel;*
 - c) *het ondernemingsnummer;*
 - d) *het adres van het oefenterrein;*
 - e) *het adres van het leslokaal;*
- 4° *de datum van de beslissing tot schorsing of opheffing;*
- 5° *het nummer van de erkenning die is geschorst of opgeheven.*

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels voor de bekendmaking, vermeld in het eerste lid.”.

³ decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

Art. 21.

Artikel 11/1 van hetzelfde decreet⁴, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11/1. §1. Het bestuur verzamelt de volgende gegevens in een gegevensbank:

- 1° alle informatie over het voorlopig rijbewijs B en het rijbewijs B van de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;*
- 2° alle informatie over de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;*
- 3° alle informatie over de aanvragen tot uitstel om te voldoen aan de verplichting om het terugkommoment te volgen en de genomen beslissingen;*
- 4° alle informatie over de te organiseren terugkommomenten en ook alle informatie over de georganiseerde terugkommomenten en de deelnemers, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;*
- 5° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als instelling die het terugkommoment organiseert;*
- 6° alle informatie over de uitgereikte erkenningen en goedkeuringen aan instellingen die het terugkommoment organiseren en over de instellingen waaraan ze zijn uitgereikt, vermeld in artikel 2, 2°, van dit decreet en ook alle informatie over de verantwoordelijken van de instellingen;*
- 7° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft;*
- 8° alle informatie over de uitgereikte erkenningen aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven en over de lesgevers aan wie ze zijn uitgereikt;*
- 9° alle informatie over de goedkeuring van opleidingen en bijscholingen door opleidingsverstrekkers;*
- 10° alle informatie over de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;*
- 11° alle informatie over de opleidingen en bijscholingen waaraan de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven of willen geven, deelnemen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;*
- 12° alle informatie over de geschorste erkenningen, de datum waarop de beslissing tot schorsing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;*
- 13° alle informatie over de opgeheven erkenningen, de datum waarop de beslissing tot opheffing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;*
- 14° alle informatie over de retributies door de instellingen die het terugkommoment organiseren en de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven;*
- 15° alle informatie over de subsidies voor de instellingen die het terugkommoment organiseren;*
- 16° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen ter uitvoering van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van ... (datum);*

⁴ decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

- 17° *de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van handtekeningen, rijksregistergegevens en ondernemingsgegevens als dat van toepassing is, die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 16°.*

De Vlaamse Regering kan de lijst van gegevens, vermeld in het eerste lid, verder preciseren.

§2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verzameld en verwerkt voor de volgende doeleinden:

- 1° *de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;*
- 2° *het administratieve beheer door het bestuur van het systeem van de erkenningen en de subsidies;*
- 3° *het toezicht op en de handhaving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;*
- 4° *statistische doeleinden.*

De gegevens die verzameld en verwerkt worden voor het doeleinde, vermeld in het eerste lid, 4°, worden geanonimiseerd.

De Vlaamse Regering kan, onverminderd de doeleinden, vermeld in het eerste lid, de nadere doeleinden van de verwerking vaststellen.

§3. De volgende personen en instellingen kunnen gegevens invoeren in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1:

- 1° *het bestuur;*
- 2° *de erkende instellingen, vermeld in artikel 2, 2°;*
- 3° *de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven;*
- 4° *de opleidingsverstrekkers.*

De Vlaamse Regering bepaalt welke persoon of instelling welke soort gegevens in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, invoert en ook de frequentie van de invoering.

§4. De gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, is onderworpen aan een strikt gebruikers- en toegangsbeheer. De toegang tot de gegevensbank is beperkt tot de gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, rekening houdend met de rol van de toegangsgerechtigde.

De Vlaamse Regering kan bepalen tot welke gegevens uit de gegevensbank de personen of de instellingen, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, toegang hebben.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke gegevens als vermeld in paragraaf 1, kunnen worden uitgewisseld tussen of met andere overheidsinstanties en entiteiten die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en voor welke doeleinden, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels voor de gegevensuitwisseling bepalen.

§5. De Vlaamse Regering stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van die erkenning of goedkeuring is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring kunnen worden bewaard gedurende de levensloop van de betrokken persoon of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet. De gegevens van een dossier over de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan dertig jaar na vaststelling van de inbreuk. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

§6. Het bestuur is de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband

met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Art. 23.

In artikel 14 van hetzelfde decreet⁵ wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De vaststellingen die de havenkapiteins, haveninspecteurs of havenagenten hebben gedaan met beeldmateriaal als vermeld in artikel 18, §1, derde en vierde lid, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel als de voormelde vaststellingen het voorwerp uitmaken van een proces-verbaal dat de volgende gegevens bevat:

- 1° bij mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, de identiteit van het personeelslid dat het beeldmateriaal heeft gemaakt of de instructie daarvoor heeft gegeven;*
- 2° de dag, de datum, het uur waarop en de exacte beschrijving van de plaats waar het beeldmateriaal is gemaakt;*
- 3° de identificatie van het technische hulpmiddel waarmee het beeldmateriaal is gemaakt;*
- 4° een beschrijving van wat op dat beeldmateriaal te zien is, en ook het verband met het vastgestelde misdrijf;*
- 5° een afdruk van het beeldmateriaal of, als dat onmogelijk is, een kopie ervan op een drager als bijlage bij het proces-verbaal, en ook een volledige opgave van alle nodige technische specificaties om de kopie van dat beeldmateriaal te kunnen bekijken;*
- 6° als er verschillende afdrukken of dragers zijn, een nummering van die afdrukken of die dragers, die ook moet voorkomen in de ermee overeenstemmende beschrijving, in het proces-verbaal, van wat op het beeldmateriaal is te zien.”.*

Art. 27.

In hetzelfde decreet⁶, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. Het beeldmateriaal dat verzameld wordt met vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, kan geregistreerd en bewaard worden voor een duur van niet meer dan twaalf maanden vanaf het moment van opname.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan alleen langer dan de termijn, vermeld in het eerste lid, bewaard en gebruikt worden om vastgestelde strafbare feiten te bewijzen of om de daders ervan te identificeren.

De toegang tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, is beveiligd.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan na anonimisering worden gebruikt voor didactische en pedagogische doeleinden in het kader van opleiding.

De camera's, vermeld in het eerste lid, leveren geen beelden op die de intimiteit van een persoon schenden, of beelden die gericht zijn op het inwinnen van informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.

De personen die toegang hebben tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, hebben een geheimhoudingsverplichting voor de persoonsgegevens die die beelden opleveren.

⁵ decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

⁶ decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Bij incidenten of vermoeden van gevaar voor de openbare veiligheid of voor het milieu kan het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, realtime of achteraf gedeeld worden met brandweerdiensten, civiele bescherming en andere veiligheidsdiensten.”.

Art. 28.

In hetzelfde decreet⁷, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. §1. Met het oog op de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet, verwerken de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst persoonsgegevens.

De gegevens, vermeld in het eerste lid, zijn in het bijzonder gegevens over de identiteit, het adres, de contactgegevens en, uitsluitend als dat noodzakelijk is voor het vervullen van de taken, vermeld in het eerste lid, andere persoonsgegevens van overtreeders, van mogelijke overtreeders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, van veronderstelde overtreeders, van personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, van getuigen en van andere personen die bij de feiten zijn betrokken.

§2. De havenkapiteinsdienst stelt een register op waarin de volgende gegevens worden bewaard:

- 1° een kopie van het proces-verbaal;*
- 2° in voorkomend geval, de stukken over de verzending van een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder, of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7, of §8, de veronderstelde overtreder;*
- 3° het voorstel tot betaling van een geldboete, vermeld in artikel 17, §1, of §2;*
- 4° in voorkomend geval, alle beschikbare stukken over de borgstelling, vermeld in artikel 17, §4;*
- 5° als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de overtreder of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, de veronderstelde overtreder;*
- 6° in voorkomend geval en als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van iedere persoon die burgerrechtelijk aansprakelijk geacht wordt voor een inbreuk;*
- 7° de kwalificatie van de vastgestelde inbreuken of inbreuken.*

Het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken en de onderzoeksrechters hebben toegang tot de gegevens, vermeld in het eerste lid, in het kader van de uitoefening van hun wettelijke opdracht.

§3. Voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, is het betrokken havenbedrijf de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De verwerking van de gegevens, vermeld in dit artikel, is noodzakelijk voor de vervulling van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de betrokken havenkapiteinsdienst is opgedragen. Meer bepaald worden de persoonsgegevens verzameld en verwerkt met het oog op de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen in de havengebieden.

⁷ decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Met behoud van paragraaf 2, tweede lid, hebben de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst alleen toegang tot de verwerkte persoonsgegevens bij de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet.

De persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, worden tien jaar bijgehouden na het einde van de inbreuk of, als geen inbreuk is vastgesteld, vijf jaar na het einde van het onderzoek.”.

Art. 29.

In hetzelfde decreet⁸, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het negende lid.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst, en op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast. De duur van de voorbereidende werkzaamheden bedraagt in voorkomend geval niet meer dan een jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van een van de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, heeft geen betrekking op de gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek dat of van de controle die de weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid, rechtvaardigt.

Als de betrokkene in het geval, vermeld in het eerste lid, tijdens de periode, vermeld in het tweede lid, een verzoek indient op basis van artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, bevestigt de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming de ontvangst daarvan.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming brengt de betrokkene schriftelijk, zo snel mogelijk en in elk geval binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van elke beslissing van de verwerkingsverantwoordelijke tot weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid. De verdere informatie over de nadere redenen voor die weigering of die beperking hoeft niet te worden verstrekt als dat de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst zou ondermijnen, met behoud van de toepassing van het achtste lid. De verwerkingsverantwoordelijke brengt de betrokkene binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van die verlenging en van de redenen voor het uitstel.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming informeert de betrokkene ook over de mogelijkheid om een verzoek in te dienen bij de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens conform artikel 10/5 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer en om een beroep in rechte in te stellen.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming noteert de feitelijke of juridische gronden waarop de beslissing is gebaseerd, en houdt die informatie ter beschikking van de voormelde Vlaamse toezichtcommissie.

⁸ decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Nadat het onderzoek afgesloten is, worden de rechten, vermeld in artikel 13 tot en met 22 van de voormelde verordening, in voorkomend geval opnieuw toegepast, conform artikel 12 van de voormelde verordening.

Als een dossier dat persoonsgegevens als vermeld in het eerste lid bevat, is verzonden naar het Openbaar Ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, en er onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, mogen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening pas antwoorden nadat het Openbaar Ministerie of, in voorkomend geval de onderzoeksrechter aan de inspecteurs heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen.”.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Voorafgaande toelichting

5. De VTC stelt vast dat de personen van wie gegevens worden verzameld en uitgewisseld de volgende zijn:
- houders van een voertuig (wet van 21 juni 1985);
 - personeelsleden, leerlingen, auditoren (decreet van 16 juni 2006);
 - lesgevers, personen die het terugkeermoment moeten volgen (decreet van 9 maart 2018);
 - personeelsleden, overtreders, mogelijke overtreders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, veronderstelde overtreders, personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, getuigen en andere personen die bij de feiten zijn betrokken. (decreet van 3 mei 2019);

en dat het minstens de volgende gegevens betreft:

- identificatie- en contactgegevens, artikel 9 gegevens (wet van 21 juni 1985);
 - identificatie- en contactgegevens, opleidings- en kwalificatiegegevens (decreet van 16 juni 2006);
 - identificatie- en contactgegevens, informatie over rijbewijs, opleidingsgegevens, strafrechtelijke veroordelingen (decreet van 9 maart 2018);
 - identificatie- en contactgegevens, camerabeelden (decreet van 3 mei 2019).
6. Het betreft informatie over natuurlijke personen met onder meer identificatiegegevens en dus gaat het om de verwerking van informatie over geïdentificeerde natuurlijke personen, zijnde persoonsgegevens zoals bedoeld in de AVG. De VTC gaat daarom na in hoeverre het Ontwerp en de bestaande decreten in lijn liggen met de principes van het gegevensbeschermingsrecht.

2. Kwaliteit van de regelgevende grondslag

7. Volgende bepalingen uit de verschillende wetgevingen zijn relevant voor wat de verwerking van persoonsgegevens betreft (onderlijning VTC):

Wet van 21 juni 1985

Art. 1 § 7.

Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in of ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden gegevens verwerkt, inclusief de gegevens, vermeld in artikel 9, lid 1, en artikel 10 van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De gegevens, vermeld in het eerste lid, worden verwerkt met naleving van de regelgeving op de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden verwerkt, stelt de wijze vast waarop die gegevens worden verwerkt, wijst de verantwoordelijke voor de verwerking aan, bepaalt, onverminderd de in het eerste lid vermelde doeleinden, de nadere doeleinden van de verwerking en stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing worden niet langer bewaard dan vijf jaar na het verstrijken van de geldigheid van die erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing kunnen gedurende de levensloop van het voertuig worden bewaard. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Decreet van 9 maart 2018

HOOFDSTUK 5/1 Verwerking van gegevens

Artikel 11/1.

Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken vermeld in of ter uitvoering van dit decreet worden gegevens, inclusief de gegevens, vermeld in artikel 9, lid 1, en 10 van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG, verwerkt.

Die gegevens worden verwerkt met naleving van de regelgeving op de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden verwerkt, stelt de wijze vast waarop die gegevens worden verwerkt en wijst de verantwoordelijke voor de verwerking aan.

8. Het komt de stellers van het Ontwerp toe om erover te waken dat – en dit ook voor de bestaande wet- en regelgeving – elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond vindt in artikel 6 AVG.
9. Voor wat de wet van 21 juni 1985 betreft, wordt er geen rechtvaardigingsgrond opgenomen in het Ontwerp of de memorie, maar gaat de VTC ervan uit dat dit “taak van algemeen belang” is, waar het dossierbeheer betreft. De VTC beveelt aan om dit toe te voegen aan de memorie.

Voor wat het decreet van 16 juni 2006 betreft wordt uitdrukkelijk de rechtvaardigingsgrond ‘taak van algemeen belang’, waar het dossierbeheer betreft, vermeld.

De VTC heeft daarbij geen opmerkingen.

Voor wat het decreet van 9 maart 2018 betreft, gaat het om het opzetten van een databank, zodat de VTC ervan uitgaat dat dit gebeurt om te voldoen aan een wettelijke verplichting. Ze beveelt aan om dit toe te voegen aan de memorie.

Voor wat het decreet van 3 mei 2019 betreft, verwijst de memorie naar een taak van algemeen belang. Een loutere verwijzing naar de tekst van de AVG volstaat niet. Wat de verwijzing naar punt e) betreft, moet verduidelijkt worden van welke taak van algemeen belang of openbaar gezag bedoeld wordt.

10. De VTC wenst in herinnering te brengen dat elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM⁹, artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie samengelezen met artikel 52.1 van het Handvest en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in een 'voldoende precieze wettelijke bepaling' die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke bepaling moeten de essentiële elementen¹⁰ van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn.¹¹
 11. Voor verwerkingen op basis van artikel 6, lid 1, c), AVG¹², die niet zozeer betrekking hebben op het privé-leven, maar eerder enkel op de bescherming van persoonsgegevens, moet het doeleinde voldoende duidelijk afgebakend zijn¹³.
 12. Voor verwerkingen op basis van artikel 6, lid 1, e), AVG¹⁴, die niet zozeer betrekking hebben op het privé-leven, maar eerder enkel op de bescherming van persoonsgegevens, moet het doeleinde voldoende duidelijk blijken uit de taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend door unierecht of lidstatelijk recht.
- Andere elementen van de verwerking die al duidelijk (eventueel impliciet) blijken uit de bestaande wetgeving moeten niet per se herhaald worden. De VTC vindt het niettemin een goede praktijk om dat wel te doen om een uniform kader te creëren waarop verschillende uitvoeringsbesluiten kunnen steunen. Bovendien maakt dit het veel gemakkelijker om de verwerkingen van persoonsgegevens te toetsen aan de AVG, zowel voor de toezichthouder als voor de betrokkenen. Er is dus een onderscheid te maken tussen de legaliteitsstoets (eisen waaraan de wettelijke basis moet voldoen om geldig te zijn) en de conformiteitstoets aan de AVG.
13. Aangezien met de vermelding van de essentiële elementen ook minstens gedeeltelijk tegemoetgekomen wordt aan artikel 5, 1, a), AVG, dat bepaalt dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene behoorlijk en transparant is, zal het ontbreken van deze elementen zwaardere

⁹ Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

¹⁰ Artikel 6, AVG vermeldt de volgende elementen:

- het doel van de verwerking;
- de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens; Deze gegevens moeten bovendien beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
- de betrokkenen;
- de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt;
- de opslagperioden;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n).

¹¹ EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000; GWH 23 april 2015, arrest nr. 44/2015, 63; GWH 5 oktober 2017, arrest nr. 100/2017, 17; GWH 15 maart 2018, arrest nr. 29/2018, 26; GWH 14 januari 2021, arrest nr. 2/2021, overw. B.22.1.e.e.; GWH 18 november 2021, arrest nr. 158/2021, overw. B.6; GWH 9 december 2021, B.53.1-B.53.2; R.v.St, adv. 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet *betreffende maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie*, Parl.St. Kamer, 2020-2021, doc. nr. 551951/001, 94-98; SCHRAM, F., *Privacy & persoonsgegevens. Handboek*, Brussel, Politeia, 2019, 75-98, 111-116; DEGRAVE, E., *"L'é-gouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparence et contrôle"*, Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v.

¹² "c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;"

¹³ Artikel 6, 3, AVG. Voor wat punt e) betreft, bestaat de doelstelling van de verwerking in de vervulling van een taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend door unierecht of lidstatelijk recht.

¹⁴ "e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;"

transparantiemaatregelen vragen. Er zal immers niet naar de wetgeving kunnen verwezen worden voor die elementen.

14. De opstellers van de wettelijke en reglementaire teksten zullen moeten inschatten of de beoogde verwerking een meer uitgewerkte rechtsgrond nodig heeft. Daarbij moet in eerste instantie gekeken worden naar de graad van inmenging van de overheid in het privé-leven.
15. De VTC wijst erop dat er ook sprake is van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9 AVG, namelijk gegevens over de gezondheid van de betrokkenen en (mogelijk) ook 10, AVG, namelijk strafrechtelijke gegevens.
16. Bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 9 en 10 AVG behoeven strengere beveiligingsmaatregelen. De VTC wijst op de toepasselijkheid van de artikelen 9 en 10, §2, WVG die aangeven welke bijkomende veiligheidsmaatregelen moeten voorzien worden:
 - de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, waarbij hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig moet worden omschreven;
 - de lijst van de aldus aangewezen categorieën van personen ter beschikking houden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming;
 - ervoor zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.
17. Andere maatregelen kunnen geformuleerd worden op basis van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling (zie verder).

3. Doelbinding

18. Persoonsgegevens moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (artikel 5, 1, b), AVG).
19. De volgende doeleinden worden in het Ontwerp vermeld of kunnen eruit afgeleid worden:

Wet van 21 juni 1985:

- het bepalen en invorderen van retributies;

Decreet van 16 juni 2006:

- om een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum te verlenen en om een goedkeuring aan een VBS-opleiding te verlenen;
- voor audits in het kader van de accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- om te verifiëren of de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart beschikken over de benodigde kwalificaties voor hun functie;

Decreet van 9 maart 2018:

- de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;

- het administratieve beheer door het bestuur van het systeem van de erkenningen en de subsidies;
- het toezicht op en de handhaving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- statistische doeleinden;

Decreet van 3 mei 2019:

- om vastgestelde strafbare feiten te bewijzen of om de daders ervan te identificeren.
20. De doeleinden zijn dan ook welbepaald en transparant. Verder zijn de doeleinden die worden nagestreefd nuttig en noodzakelijk, rekening houdend met het algemeen belang. Er is een evenwicht tussen het belang van de betrokkenen om hun rechten en vrijheden te vrijwaren en het algemeen belang om tot een verwerking van gegevens over te gaan.
21. De VTC is van oordeel dat het doeleinde welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.

4. Verantwoordelijkheid

22. Artikel 4.7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de **verwerkingsverantwoordelijke** diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.
23. In het Ontwerp wordt het volgende voorzien in verband met de verwerkingsverantwoordelijke:

Wet van 21 juni 1985:

Het Ontwerp geeft delegatie aan de Vlaamse Regering voor het aanduiden van de verwerkingsverantwoordelijke. De VTC beveelt aan om de verwerkingsverantwoordelijke op te nemen in het Ontwerp waar het een essentieel element betreft en de betrokkenen op die manier perfect weten tot wie ze zich moeten wenden.

Decreet van 16 juni 2006:

De volgende instanties treden op als verwerkingsverantwoordelijke van persoonsgegevens, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel:

- de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, voor de persoonsgegevens die door haar worden verwerkt in het kader van het verlenen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum en het verlenen van een goedkeuring van een VBS-opleiding, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, of in het kader van een individuele beslissing betreffende de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat;
- de VBS-opleidingscentra, voor de persoonsgegevens die door hen worden verwerkt in het kader van de opleiding en het verwerven van de benodigde kwalificaties door de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, en in het kader van een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum of goedkeuring van een VBS-opleiding;
- de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, voor de persoonsgegevens van de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, die door hen worden verwerkt in het kader van het verkrijgen van een goedkeuring van een VBS-regio-opleiding, of van een VBS-opleiding in het kader van het kwalificatieproces, van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, met inbegrip van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, 2°.

De auditoren treden op als verwerker, vermeld in artikel 4, 8), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de persoonsgegevens die verwerkt moeten worden bij een audit in het kader van de accreditatie van een opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding.

Bij de toepassing van paragraaf 2, derde lid, treedt het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust op als verwerker.

De verwerkingsverantwoordelijken en de verwerker zien erop toe dat de te verwerken persoonsgegevens juist zijn en, als dat nodig is, dat die gegevens worden geactualiseerd.

Decreet van 9 maart 2018:

Het bestuur is de verwerkingsverantwoordelijke.

Decreet van 3 mei 2019:

Het betrokken havenbedrijf is de verwerkingsverantwoordelijke.

24. Wat de in het Ontwerp vermelde verwerkers betreft dient opgemerkt te worden dat er een verwerkingsovereenkomst afgesloten moet worden tussen de verwerker en de verwerkingsverantwoordelijke. In deze overeenkomst moeten ook de nodige garanties om de verwerking uit te voeren voorzien worden in hoofde van de verwerker.
25. De decreetgever, de Vlaamse Regering en de verwerkingsverantwoordelijken moeten nagaan of het uitvoeren van een **gegevensbeschermingseffectenbeoordeling** (GEB - artikel 35 AVG)¹⁵ voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is.
26. De VTC meent alvast dat het uitvoeren van een GEB verplicht zal zijn gelet op **de lijst van de VTC**¹⁶ met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35.4 van de AVG.
27. De VTC verwijst in dit kader naar het punt:

3) wanneer er op systematische wijze bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG, evenals persoonsgegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen of strafbare feiten zoals omschreven in artikel 10 van de AVG of gegevens van zeer persoonlijke aard (zoals financiële gegevens en gegevens over inkomen en vermogen, werkloosheid, betrokkenheid van jeugdzorg of maatschappelijk werk, gegevens omtrent huishoudelijke en privé-activiteiten, locatiegegevens) worden uitgewisseld tussen meerdere verwerkingsverantwoordelijken. GEVOELIGE GEGEVENS [criteria 4 en 5];

¹⁵ Voor meer uitleg over en model van GEB, zie:

- <https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie-dpia>

- Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit:

<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/avg/effectbeoordeling-geb>

- Aanbeveling CBPL nr. 01/2018 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf>)

- Richtlijnen Groep 29 (WP 248) (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/handleiding-gegevensbeschermingseffectbeoordeling.pdf>)

¹⁶ Beslissing VTC nr. O/2020/01 van 14 januari 2020 betreffende Aanneem van de lijst met verwerkingen waarvoor een Gegevensbeschermingseffectbeoordeling dient te worden uitgevoerd conform artikel 35.4 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming door Vlaamse bestuursinstanties

https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/media/VTC/VTC_O_2020_01_DPIA_lijsten_v1_voor_web.pdf

28. De VTC wijst erop dat een GEB aan de VTC kan worden voorgelegd voor advies. Bij een hoog risico is de consultatie van de VTC verplicht¹⁷.

5. Minimale gegevensverwerking

29. Conform artikel 5.1, c), AVG, moeten de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
30. De **categorieën betrokkenen** zijn:
- houders van een voertuig (wet van 21 juni 1985);
 - personeelsleden, leerlingen, auditoren (decreet van 16 juni 2006);
 - lesgevers, personen die het terugkeermoment moeten volgen (decreet van 9 maart 2018);
 - personeelsleden, overtreders, mogelijke overtreders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, veronderstelde overtreders, personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, getuigen en andere personen die bij de feiten zijn betrokken. (decreet van 3 mei 2019)
31. De **categorieën persoonsgegevens** zijn:
- rijksregistergegevens (wet van 21 juni 1985)
 - identificatiegegevens, met inbegrip van documenten met een uniek identificatienummer die gelinkt kunnen worden aan de persoon;
 - opleidings- en kwalificatiegegevens, met inbegrip van de relevante vermeldingen op certificaten of in persoonlijke trainingsoverzichten;
 - contactgegevens (decreet van 16 juni 2006);
 - alle informatie over het voorlopig rijbewijs B en het rijbewijs B van de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
 - alle informatie over de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
 - alle informatie over de aanvragen tot uitstel om te voldoen aan de verplichting om het terugkommoment te volgen en de genomen beslissingen;
 - alle informatie over de te organiseren terugkommomenten en ook alle informatie over de georganiseerde terugkommomenten en de deelnemers, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
 - alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als instelling die het terugkommoment organiseert;
 - alle informatie over de uitgereikte erkenningen en goedkeuringen aan instellingen die het terugkommoment organiseren en over de instellingen waaraan ze zijn uitgereikt, vermeld in artikel 2, 2°, van dit decreet en ook alle informatie over de verantwoordelijken van de instellingen;
 - alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft;
 - alle informatie over de uitgereikte erkenningen aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven en over de lesgevers aan wie ze zijn uitgereikt;
 - alle informatie over de goedkeuring van opleidingen en bijscholingen door opleidingsverstrekkers;
 - alle informatie over de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
 - alle informatie over de opleidingen en bijscholingen waaraan de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven of willen geven, deelnemen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;

¹⁷ Artikel 36, AVG bepaalt dit als volgt: “Wanneer uit een gegevensbeschermingseffectbeoordeling krachtens artikel 35 blijkt dat de verwerking een hoog risico zou opleveren indien de verwerkingsverantwoordelijke geen maatregelen neemt om het risico te beperken, raadpleegt de verwerkingsverantwoordelijke voorafgaand aan de verwerking de toezichthoudende autoriteit.”

- alle informatie over de geschorste erkenningen, de datum waarop de beslissing tot schorsing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
 - alle informatie over de opgeheven erkenningen, de datum waarop de beslissing tot opheffing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
 - alle informatie over de retributies door de instellingen die het terugkommoment organiseren en de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven;
 - alle informatie over de subsidies voor de instellingen die het terugkommoment organiseren;
 - alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen ter uitvoering van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van ... (datum);
 - de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van handtekeningen, rijksregistergegevens en ondernemingsgegevens als dat van toepassing is. (decreet van 9 maart 2018)
 - gegevens over de identiteit, het adres, de contactgegevens en, uitsluitend als dat noodzakelijk is voor het vervullen van de taken, vermeld in het eerste lid, andere persoonsgegevens van overtreders, van mogelijke overtreders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, van veronderstelde overtreders, van personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, van getuigen en van andere personen die bij de feiten zijn betrokken. (decreet van 3 mei 2019)
32. De VTC wijst erop dat er rekening gehouden zal moeten worden met de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot *regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* die een machtigingsvereiste instellen van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken voor het gebruik van het rijksregisternummer.¹⁸
33. Wat het decreet van 16 juni 2006 betreft, licht de memorie toe:
- De categorieën van persoonsgegevens worden in drie grote luiken gedeeld:
- onder identificatiegegevens kunnen bijvoorbeeld worden begrepen:
 - de identificatiegegevens van de contactpersonen bij het opleidingscentrum dat de aanvraag tot accreditatie of de aanvraag tot goedkeuring van een VBS-opleiding heeft ingediend;
 - de identificatiegegevens van de contactpersonen bij de verstrekker van verkeersbegeleiding (bijvoorbeeld van de persoon die de aanvraag tot goedkeuring van de VBS-opleiding die door de verstrekker zelf mag worden gegeven, heeft ingediend of van de persoon die betrokken is bij de opleiding van een verkeersbegeleidingspersoneelslid);
 - de persoonsgegevens die in auditrapporten zouden opgenomen worden;
 - de identificatiegegevens van het verkeersbegeleidingspersoneelslid.
 - onder opleidings- en kwalificatiegegevens kunnen bijvoorbeeld begrepen worden:
 - de gevolgde VBS-opleidingen;
 - de gegevens over de beoordeling van het verkeersbegeleidingspersoneelslid door de beoordelaars;
 - het al dan niet geslaagd zijn voor de hele VBS-opleiding;
 - de verkregen kwalificatie.
 - de contactgegevens kunnen al dan niet gelinkt zijn aan de hierboven vermelde categorieën.
34. De VTC heeft geen opmerkingen wat dit betreft.
35. Wat de gegevensbank bedoeld in het decreet van 9 maart 2018 betreft, licht de memorie toe:
- Concreet zal de gegevensbank, onder meer, informatie bevatten betreffende:*
- 1) De personen of instellingen die het terugkommoment organiseren/geven:
- De gegevensbank zal bijvoorbeeld informatie bevatten betreffende:*

¹⁸ Artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot *regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*

- de uitgereikte erkenningen van instellingen voor het terugkommoment en de gegeven goedkeuringen voor de lokalen en oefenterreinen van voormelde instellingen alsook de personen die ze hebben aangevraagd en de instellingen aan wie ze werden uitgereikt;
- het goedgekeurde programma en draaiboek van het terugkommoment van de instellingen voor het terugkommoment;
- de planning voor het geven van het terugkommoment;
- de opleidingen en bijscholingen die worden verstrekt door de opleidingsverstrekkers aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven, met inbegrip van de uitgereikte goedkeuringen, getuigschriften of attesten;
- het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen in uitvoering van het KVH;
- etc.

Tevens zal de databank bijvoorbeeld ook de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering bevatten alsook de geschorste en opgeheven erkenningen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen.

In het besluit van de Vlaamse Regering zou als erkenningsvoorwaarde voorzien kunnen worden dat een lesgever niet mag veroordeeld zijn voor welbepaalde strafrechtelijke inbreuken. De verwerking van strafrechtelijke gegevens is in principe verboden, tenzij er een lidstaatrechtelijke bepaling bestaat die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen biedt of als de verwerking noodzakelijk is om redenen van zwaarwegend algemeen belang. De passende waarborgen (zoals technische maatregelen ter bescherming van de gegevens) zullen in het besluit van de Vlaamse Regering verder worden uitgewerkt.

2) *De deelnemers aan het terugkommoment of personen die het terugkommoment moeten volgen*

De gegevensbank zal ook gegevens bevatten over het door personen gevolgde terugkommoment bij de erkende instellingen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften, alsook alle informatie in het kader van de administratieve verplichtingen dienaangaande. Deze informatie wordt aangeleverd door de erkende instellingen en lesgevers voor het terugkommoment.

De gegevensbank zal, voor zover van toepassing, ook de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van de (digitale) handtekeningen, de rijksregistergegevens en de ondernemingsgegevens bevatten die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de overige informatie in de gegevensbank. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de contact- en identificatiegegevens, met inbegrip van het rijksregisternummer van de erkende lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, van de verantwoordelijken van de erkende instellingen, van de personen die het terugkommoment moeten volgen, etc.

In een uitvoeringsbesluit kan de lijst van te verzamelen gegevens worden gepreciseerd.

36. De VTC merkt op dat er gesproken wordt over informatie die de databank "bijvoorbeeld" zal bevatten en informatie "etc". Ze vraagt om de categorieën van gegevens duidelijker af te bakenen, zeker gezien het ook gaat om gegevens in de zin van artikel 9 en 10 AVG die een bijzondere bescherming genieten.
37. Wat het decreet van 3 mei 2019 betreft vraagt de VTC dat uitdrukkelijk voorzien wordt dat de camerabeelden enkel gebruikt kunnen worden voor de doeleinden zoals beschreven in het Ontwerp. Verder dienen de beelden die gemaakt worden in overeenstemming te zijn met de Camerawet (Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's). Het is duidelijk dat gegevens die verwerkt worden met toepassing van het decreet van 3 mei 2019 niet gebruikt kunnen worden voor andere doeleinden die apart worden geregeld onder de Camerawet, zonder dat ook aan alle vereisten van die Camerawet is voldaan.

38. Wat de **ontvangers** betreft:

- Wet van 21 juni 1985: aan te duiden door de Vlaamse Regering;
- Decreet van 16 juni 2006 : aan te duiden door de Vlaamse Regering, de VBS-opleidingscentra, de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst;
- Decreet van 9 maart 2018: het bestuur;
- Decreet van 3 mei 2019: de havenkapiteinsdienst.

39. De VTC benadrukt dat de toegang tot de gevraagde gegevens enkel kan open gesteld worden voor de taken en het werkgebied waar iedere medewerker voor bevoegd is.

40. De VTC beoordeelt het dan ook als positief dat het decreet van 16 juni 2006 aangevuld wordt met de volgende bepaling :

§4. De persoonsgegevens die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van dit artikel bijhouden, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° *de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor hun eigen gegevens;*
- 2° *de eigen personeelsleden die betrokken zijn bij de opleiding, kwalificatie, inzet of verloning van een personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart.*

De persoonsgegevens van de contactpersonen bij een VBS-opleidingscentrum en bij de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van het verkrijgen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of van een goedkeuring van een VBS-opleiding, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de behandeling van de aanvraag;*
- 2° *de auditoren die instaan voor de uitvoering van de audit.*

Elk VBS-opleidingscentrum beschermt de beoordelingsoverzichten van elke leerling afdoende en verzekert dat die alleen toegankelijk zijn voor de volgende personen die daarvoor geautoriseerd zijn:

- 1° *de eigen lesgevers en beoordelaars, die instaan voor de VBS-opleiding binnen het opleidingscentrum;*
- 2° *de personeelsleden van de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, die hiërarchische meerdere zijn van, of verantwoordelijk zijn voor de opvolging van opleidingen en de kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart en die een opleiding volgen in het VBS-opleidingscentrum;*
- 3° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit, of de auditoren die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit;*
- 4° *de leerling zelf voor elke beoordeling die deze leerling betreffen.*

De contactgegevens van auditoren zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° *de aanvrager van een audit;*
- 2° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die de aanvraag behandelen en het auditrapport verwerken;*
- 3° *de bevoegde IALA-personeelsleden;*
- 4° *de betrokken auditoren voor hun eigen gegevens.*

Als er persoonsgegevens in een auditrapport verwerkt worden, zijn die persoonsgegevens uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° *de persoon op wie de gegevens betrekking hebben;*
- 2° *de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en van de aanvrager, die een auditrapport verwerken;*

3° de bevoegde IALA-personeelsleden.

De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid tot de persoonsgegevens, vermeld in deze paragraaf, nader regelen.

41. In het Ontwerp wordt specifiek de **mededeling** geregeld van gegevens. Onder meer wordt voorzien in artikel 27:

(...) Bij incidenten of vermoeden van gevaar voor de openbare veiligheid of voor het milieu kan het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, realtime of achteraf gedeeld worden met brandweerdiensten, civiele bescherming en andere veiligheidsdiensten."

Er zal rekening moeten gehouden worden met artikel 8 van het Vlaams e-govdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor de mededeling van persoonsgegevens aan andere overheden.

42. Krachtens artikel 5.1, e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

43. Wat de **bewaartermijn** betreft,

Voor wat de wet van 21 juni 1985 betreft, bepaalt artikel 3 van het Ontwerp:

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen en de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring kunnen gedurende de levenscyclus van het voertuig worden bewaard. De gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer dan dertig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Deze termijnen dienen verantwoord te worden in de memorie zodat nagegaan kan worden of deze in overeenstemming zijn met de AVG.

Wat het decreet van 16 juni 2006 betreft, bepaalt artikel 8 van het Ontwerp:

§5. De persoonsgegevens die een VBS-opleidingscentrum bijhoudt om een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum te krijgen of om een goedkeuring van een VBS-opleiding te krijgen, of die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, bijhoudt om een goedkeuring van een VBS-opleiding te verkrijgen, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, worden bewaard gedurende 45 jaar, of uiterlijk totdat het personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart, met pensioen gaat.

Met behoud van toepassing van de regelgeving over de bewaring door de bevoegde instanties die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, van de persoonsgegevens van hun eigen personeelsleden, stelt de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn vast voor de overige persoonsgegevens die in het kader van dit artikel verwerkt worden. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Persoonsgegevens die in een auditrapport verwerkt worden, worden geanonimiseerd na tien jaar nadat het rapport is gefinaliseerd.

De memorie verantwoordt de termijnen als volgt :

De ontworpen vijfde paragraaf legt de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens vast. Voor wat betreft de gegevens die door een opleidingscentrum mogen worden bewaard, werd geopteerd voor een bewaartermijn die overeenstemt met een normale loopbaanduur, aangezien het noodzakelijk wordt geacht dat de behaalde diploma's /certificaten (en de daaraan gekoppelde persoonsgegevens) gedurende deze loopbaan consulteerbaar blijven.
De overige bewaartermijnen zullen bepaald worden door de Vlaamse Regering, evenwel steeds rekening houdende met artikel 5.1, e) AVG, volgens welke bepaling persoonsgegevens niet langer mogen bewaard worden dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

De VTC wijst erop dat de bewaartermijn een essentieel element van de verwerking uitmaakt en een decretale grondslag dient te hebben. Voor het overige heeft zij geen opmerkingen.

Wat het decreet van 9 maart 2018 betreft bepaalt artikel 21 van het Ontwerp:

§5. De Vlaamse Regering stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van die erkenning of goedkeuring is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring kunnen worden bewaard gedurende de levensloop van de betrokken persoon of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet. De gegevens van een dossier over de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan dertig jaar na vaststelling van de inbreuk. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

De memorie verantwoordt de termijnen als volgt:

De maximale bewaartermijn van de gegevens zal verder door de Vlaamse Regering worden bepaald. Alleszins mogen de persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring niet langer dan vijf jaar na het verstrijken van de geldigheid van die erkenning of goedkeuring bewaard worden. Dit laat een correcte controle en handhaving toe op het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. De andere persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring zoals bijvoorbeeld de gegevens verbonden aan het door personen gevolgde terugkommoment, kunnen tijdens de levensloop van de betrokkene of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet, worden bewaard. Dit kan onder meer noodzakelijk zijn in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur door de overheid. De gegevens met betrekking tot een dossier inzake handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan 30 jaar na vaststelling van de inbreuk. In ieder geval kunnen de persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan wat strikt noodzakelijk is voor de vooropgestelde doeleinden.

De VTC wijst erop dat de bewaartermijn een essentieel element van de verwerking uitmaakt en een decretale grondslag dient te hebben. Ook een bewaartermijn van 30 jaar inzake handhaving lijkt zeer lang en niet in overeenstemming met de AVG zodat deze aangepast dient te worden en uitgegaan dient te worden van een termijn die strikt noodzakelijk is. Hierbij kan gedacht worden aan de strafrechtelijke verjaring.

Wat het decreet van 3 mei 2019 betreft, bepaalt het Ontwerp:

Art. 27. *In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:*

“Art. 18/1. Het beeldmateriaal dat verzameld wordt met vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, kan geregistreerd en bewaard worden voor een duur van niet meer dan twaalf maanden vanaf het moment van opname.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan alleen langer dan de termijn, vermeld in het eerste lid, bewaard en gebruikt worden om vastgestelde strafbare feiten te bewijzen of om de daders ervan te identificeren. (...)

en

Art. 28. *De persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, worden tien jaar bijgehouden na het einde van de inbreuk of, als geen inbreuk is vastgesteld, vijf jaar na het einde van het onderzoek.*

In de memorie wordt geen verantwoording teruggevonden zodat niet nagegaan kan worden of deze termijnen in overeenstemming zijn met de AVG. De memorie dient dus op dat punt aangevuld te worden.

6. Juistheid

44. Het Ontwerp bevat geen bepalingen hierover. De VTC beveelt aan dat de verwerkingsverantwoordelijke hiertoe de nodige maatregelen neemt.

7. Rechten van de betrokkenen en transparantie

45. De VTC neemt er akte van dat het Ontwerp afwijkingen op de **AVG-rechten** invoert, met name:

Art. 29. *In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:*

“Art. 18/3. Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het negende lid.

De afwijkingsmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst, en op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast. De duur van de voorbereidende werkzaamheden bedraagt in voorkomend geval niet meer dan een jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van een van de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, heeft geen betrekking op de gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek dat of van de controle die de weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid, rechtvaardigt.

Als de betrokkene in het geval, vermeld in het eerste lid, tijdens de periode, vermeld in het tweede lid, een verzoek indient op basis van artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, bevestigt de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming de ontvangst daarvan.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming brengt de betrokkene schriftelijk, zo snel mogelijk en in elk geval binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van elke beslissing van de verwerkingsverantwoordelijke tot weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid. De verdere informatie over de nadere redenen voor die weigering of die beperking hoeft niet te worden verstrekt als dat de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst zou ondermijnen, met behoud van de toepassing van het achtste lid. De verwerkingsverantwoordelijke brengt de betrokkene binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van die verlenging en van de redenen voor het uitstel.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming informeert de betrokkene ook over de mogelijkheid om een verzoek in te dienen bij de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens conform artikel 10/5 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer en om een beroep in rechte in te stellen.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming noteert de feitelijke of juridische gronden waarop de beslissing is gebaseerd, en houdt die informatie ter beschikking van de voormelde Vlaamse toezichtcommissie.

Nadat het onderzoek afgesloten is, worden de rechten, vermeld in artikel 13 tot en met 22 van de voormelde verordening, in voorkomend geval opnieuw toegepast, conform artikel 12 van de voormelde verordening.

Als een dossier dat persoonsgegevens als vermeld in het eerste lid bevat, is verzonden naar het Openbaar Ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, en er onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, mogen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening pas antwoorden nadat het Openbaar Ministerie of, in voorkomend geval de onderzoeksrechter aan de inspecteurs heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen.”.

46. De VTC heeft al meermaals advies gegeven over deze afwijkmogelijkheid en erop gewezen dat dit slechts kan onder strikte voorwaarden¹⁹.
47. Artikel 12 AVG bepaalt bovendien dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen moet nemen opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14, AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34, AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt.
48. De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is om het Ontwerp aan te vullen met de verplichting om de **vermeldingen** zoals bedoeld in randnummer 47, op te nemen in de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

¹⁹https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/media/VTC/VTC_A_W_2019_16_advies.pdf

8. Beveiligingsmaatregelen

49. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.
50. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens bijzondere categorieën van persoonsgegevens betreft een bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid.
51. Artikel 32, AVG wijst op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:
- de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
 - het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
 - het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
 - een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.
52. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de VTC op de aanbeveling²⁰ ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen²¹ die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer²² en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichhouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom²³.
53. In verband met de op te zetten databank gaat de VTC ervan uit dat deze functioneert in overeenstemming met de AVG meer bepaald dat ze onder meer voldoet aan de vereisten van privacy by default en privacy by design.
54. Voor zover er gedacht wordt aan het gebruik van cloudtoepassingen, verwijst de VTC naar haar adviezen en aanbevelingen daarover²⁴.

III. BESLUIT

55. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:

²⁰ Aanbeveling CBPL nr. 01/2013

(<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2013.pdf>)

²¹ Referentiemaatregelen CBPL voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-inzake-de-beveiliging-van-persoonsgegevens.pdf>)

²² Zie ook Aanbeveling CBPL nr. 01/2008

(<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf>)

Verscheidende instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

²³ *Audit trailing of beveiligd controlespoor.*

²⁴ <https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie-cloud>

- de rechtvaardigingsgrond toevoegen aan het Ontwerp of de memorie voor de wet van 21 juni 1985 en het decreet van 9 maart 2018 en de taak van algemeen belang verduidelijken voor het decreet van 3 mei 2019 (luik 2);
- voor wat de wet van 21 juni 1985 betreft de verwerkingsverantwoordelijke opnemen in het Ontwerp (luik 4);
- een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling uitvoeren (luik 4);
- voor wat het decreet van 9 maart 2018 betreft de categorieën gegevens beter afbakenen (luik 5);
- voor wat het decreet van 3 mei 2019 betreft opnemen in het Ontwerp dat de camerabeelden enkel voor de doeleinden in het Ontwerp vermeld gebruikt kunnen worden (luik 5);
- voor wat de wet van 21 juni 1985 betreft de bewaartermijn verantwoorden in de memorie (luik 5);
- voor wat het decreet van 16 juni 2006 en het decreet van 9 maart 2018 betreft de bewaartermijnen opnemen in het Ontwerp of minstens criteria opnemen die toelaten om de bewaartermijnen te bepalen en voor het laatste decreet tevens de bewaartermijn aanpassen (luik 5);
- voor wat het decreet van 3 mei 2019 betreft de bewaartermijn verantwoorden in de memorie (luik 5);
- de nodige maatregelen nemen voor de juistheid van de gegevens (luik 6);
- de transparantiemaatregelen uitwerken (luik 7).

Hans Graux,
Voorzitter VTC

Getekend door: Hans Graux (Signature)
Getekend op: 2023-07-12 18:38:43 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed



ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD VAN VLAANDEREN



VERZAMELDECREET MOW IV



Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen, Wetstraat 34-36, 1040 Brussel

W www.mobiliteitsraad.be – T +32 2 209 01 11 – E info@mobiliteitsraad.be

Adviesvraag	Voorontwerp van decreet over diverse bepalingen over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid	
Adviesvrager	Lydia Peeters - Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken	
Ontvangst adviesvraag	12 juni 2023	
Goedkeuring raad	6 juli 2023	
Contactpersoon	Nico Milo	nmilo@serv.be



Mevrouw Lydia PEETERS
Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken
Graaf de Ferrarisgebouw
Koning Albert II laan 20
B-1000 Brussel

Advies verzameldecreet MOW IV

Mevrouw de minister

U vroeg de MORA op 12 juni om advies over het voorontwerp van decreet over diverse bepalingen over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid.

De raad formuleert in zijn advies bemerkingen en voorstellen bij vijf hoofdstukken van het voorontwerp van decreet, meer bepaald over

- de overtredingsclassificatie van het onderbord bij verkeersbord C23,
- het verstrekken van verkeersbegeleidingsdiensten,
- de wijziging van het decreet over de havenkapiteinsdienst,
- de wijzigingen aan het scheepvaartdecreet, en
- de financieringsregeling voor het OCW en het WTCB.

Wij hopen u hiermee van dienst te zijn geweest.

Hoogachtend

Tim Buyse
algemeen secretaris

Sas van Rouveroy
voorzitter

Inhoud

Advies	111
1. Overtredingsclassificatie van het onderbord bij verkeersbord C23 (hoofdstuk 5)	111
2. Verstrekken van verkeersbegeleidingsdiensten (hoofdstuk 6)	112
3. Wijziging van het decreet over de havenkapiteinsdienst (hoofdstuk 9)	113
4. Wijzigingen aan het scheepvaartdecreet (hoofdstuk 10)	113
5. Financieringsregeling voor het OCW en het WTCB (hoofdstuk 11)	115

Advies

Het voorontwerp van decreet verzamelt verschillende wijzigingen aan de regelgeving rond wegen- en waterinfrastructuur en wegen- en waterbeleid en regelt ook een aanpassing aan de financieringsregeling voor het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW) en het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB). Het voorontwerp voorziet aanpassingen aan 10 regelgevingen.

De MORA formuleert hierna opmerkingen en aanbevelingen bij volgende vijf hoofdstukken van het voorontwerp van decreet:

- wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer (hoofdstuk 5);
- wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum (Hoofdstuk 6);
- wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst (hoofdstuk 9);
- wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022 (hoofdstuk 10);
- aanpassing van de financieringsregeling voor het OCW en het WTCB (hoofdstuk 11).

1. Overtredingsclassificatie van het onderbord bij verkeersbord C23 (hoofdstuk 5)

Het verkeersbord C23 bevat een toegangsverbod voor bestuurders van motorvoertuigen en slepen ontworpen en gebouwd voor het vervoer van goederen, ongeacht de massa van deze voertuigen. Vaak wordt ook een onderbord toegevoegd, waarbij het verbod enkel geldt wanneer de maximaal toegelaten massa van de voertuigen hoger is dan de aangeduide massa.

Een overtreding van verkeersbord C23 wordt geclassificeerd als een overtreding van de derde graad¹. Met de voorgestelde wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, wordt ook de overtreding van het onderbord bij het verkeersbord C23 aangeduid als een overtreding van de derde graad.

¹ De verkeersovertredingen van de 3^{de} graad brengen de veiligheid van personen rechtstreeks in gevaar.

De raad volgt de logica dat, aangezien het niet naleven van het verkeersbord C23 als een overtreding van de derde graad wordt aangeduid, ook de overtreding van het onderbord bij het verkeersbord C23, dat de maximaal toegelaten massa vermeldt, wordt aangeduid als een overtreding van de derde graad.

Los van deze aanpassingen in het verzameldecreet wil de raad de aandacht vestigen op de mogelijke ongewenste effecten van het onderbord dat in de praktijk vaak de toegang verbiedt voor voertuigen met een massa van meer dan 3,5 ton.

Meer in het bijzonder wijst de raad op de gevolgen van de transitie van de bestelwagens naar zero emissie voertuigen. Wanneer de verbrandingsmotor in de bestelwagens wordt vervangen door batterijen, neemt het totaalgewicht van deze voertuigen toe waardoor ze logischerwijs in beladen toestand de 3,5 ton overschrijden. Op wegen met een verbod voor voertuigen van meer dan 3,5 ton worden deze batterij elektrische voertuigen bijgevolg uitgesloten, terwijl bestelwagens met verbrandingsmotor wel nog toegelaten zijn omdat ze meestal de 3,5 ton niet overschrijden.

De MORA vraagt aan de Vlaamse Regering om de uitdagingen en noden op het vlak van verkeersregelgeving, die met de energetische transformatie zullen gepaard gaan, grondig in kaart te brengen, en in samenwerking met de betrokken sectoren hiervoor gepaste oplossingen uit te werken.

2. Verstrekken van verkeersbegeleidingsdiensten (hoofdstuk 6)

Het verzameldecreet wijzigt het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum. Meer bepaald wordt voor het verstrekken van verkeersbegeleidingsdiensten een decretale grondslag voorzien die alle aspecten van het opleidings- en kwalificatieproces volgens de bestaande internationale standaarden omvat.

Bij de aanpassing van het Scheepvaartbegeleidingsdecreet wordt ook rekening gehouden met de verplichtingen opgenomen in de nieuwe IMO-Resolutie A.1158 van 15 december 2021 “Guidelines for Vessel Traffic Services”. Omdat Vlaanderen op korte termijn moet voldoen aan deze verplichtingen, voorziet het verzameldecreet hiervoor ook een decretale grondslag.

De raad merkt op dat momenteel hierover de gesprekken lopen, maar dat over de aanpassing niet met de havens werd gecommuniceerd. De raad vindt het daarom merkwaardig dat het verzameldecreet reeds de mogelijkheid voorziet om verplichtingen op te leggen aan de havenkapiteindienst inzake de werking van verkeersbegeleidingssystemen, de uitrustings-eisen van het verkeersbegeleidingssysteem enz.

Aangezien de voorgestelde wijzigingen een mogelijke impact hebben op de havens, **adviseert de MORa om over de uitwerking van de voorgestelde wijzigingen aan het Scheepvaartbegeleidingsdecreet, zo spoedig mogelijk het overleg met de havens te voeren.**

3. Wijziging van het decreet over de havenkapiteinsdienst (hoofdstuk 9)

Het verzameldecreet voorziet een wijziging van het decreet over de havenkapiteindienst van 3 mei 2019. Meer bepaald wordt verduidelijkt welke detectiemiddelen kunnen worden aangewend voor de vaststelling van inbreuken en wordt een regeling voor de vaststelling van inbreuken door middel van beeldmateriaal uitgewerkt.

De raad merkt op dat er momenteel een initiatief op federaal niveau loopt om het scheepvaartwetboek aan te passen, met de bedoeling om de camera's van de havenkapiteinsdienst mee op te nemen in het Scheepvaartwetboek (als lex specialis op de camerawet van 21 maart 2007), onder het luik maritieme beveiliging.

Om overlappingen te vermijden en met het oog op regelgevende consistentie, **stelt de raad voor om in art. 26, 2° van hoofdstuk 9 van het verzameldecreet, de verwijzing naar de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's te schrappen.**

Art. 6,2° zou dan als volgt aangepast kunnen worden:

"tussen het tweede en derde lid worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt: ~~"In afwijking van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's~~ Havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen vaststellingen doen met beeldmateriaal van vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, ongeacht de drager daarvan ..."

4. Wijzigingen aan het scheepvaartdecreet (hoofdstuk 10)

Het scheepvaartdecreet voorziet momenteel geen sanctionering van illegale watercaptatie, waarbij men zonder melding of vergunning water capteert. Ook het niet naleven van een tijdelijk verbod of een beperking van watercaptatie, opgelegd door de waterwegbeheerder of het havenbedrijf, wordt niet gesanctioneerd. Het verzameldecreet voorziet daarom in art. 31 een toevoeging aan het scheepvaartdecreet die bestuurlijke sanctionering van illegale watercaptatie en het niet naleven van tijdelijke verboden of beperkingen van watercaptatie mogelijk maakt.

Het scheepvaartdecreet kondigt met ingang van 1 januari 2024 een nieuwe tariefstructuur aan voor het capteren van water, waardoor de huidige tariefstructuur vervalt. De methodologie en de modaliteiten hiervoor moeten via een uitvoeringsbesluit door de Vlaamse Regering worden bepaald. Het uitvoeringsbesluit is echter nog niet principieel goedgekeurd.

De raad vreest dat hierdoor een juridisch vacuüm zal ontstaan en stelt daarom voor om het voorliggende verzameldecreet aan te passen zodat de huidige tariefstructuur kan blijven gelden, zolang het nieuwe uitvoeringsbesluit nog niet is goedgekeurd.

Concreet stelt de raad voor om via het verzameldecreet, het scheepvaartdecreet als volgt aan te passen:

- **schrappen van art. 166** dat stelt dat art. 83 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt opgeheven.
- **in art. 198 de verwijzingen naar art. 42 en art. 166 schrappen.** Het art. 198 wordt dan: "In afwijking van artikel 194, treedt art. 42, ~~166~~ en 167 in werking op 1 januari 2024."

Op deze manier kan de huidige tariefstructuur (in art. 83 van decreet van 21 december 1990) behouden blijven, ook na 1 januari 2024. Gezien de timing, is een snelle goedkeuring van dit verzameldecreet nodig. Indien dit niet mogelijk zou zijn, vraagt de Raad om een alternatief uit te werken zodat huidige tarifiering ook na 1 januari 2024 kan behouden blijven.

De MORA vindt het positief dat er sanctionering wordt opgelegd voor illegale watercaptaties. **De raad dringt er wel op aan om het tijdelijk watercaptatieverbod omwille van droogtemaatregelen, gepubliceerd in het draaiboek 'droogte', eerst juridische sluitend te maken en ruimte voor interpretatie uit te sluiten vooraleer boetes op te leggen.** De raad verwijst daarvoor naar het lopende studies VRAG 2.0 die verduidelijking moeten brengen. Daarom pleit de raad voor een overgangsbepaling zolang er vraagtekens zijn.

Momenteel is er nog heel wat onduidelijkheid over de bestuurlijke handhaving in het kader van het scheepvaartdecreet, bijvoorbeeld over de toepassing van art. 112. Dat artikel stelt dat personeelsleden van bevoegde autoriteiten, waterwegbeheerders, havenbedrijven of het loodswezen worden aangewezen als toezichthouder, agent van gerechtelijke politie of bestuurlijk opsporingsagent wanneer zij voldoen aan de Vlaamse Regering bepaalde opleidings- en ervaringsvereisten en andere voorwaarden.

De raad vernam dat een ontwerp van uitvoeringsbesluit werd geagendeerd op de Vlaamse Regering voor een eerste principiële goedkeuring. Om een regelgevend vacuüm te voorkomen dringt de raad aan op een snelle behandeling van het dossier. Indien dit niet mogelijk blijkt vraagt de raad om ook in deze overgangsbepalingen te onderzoeken.

5. Financieringsregeling voor het OCW en het WTCB (hoofdstuk 11)

Op grond van de koninklijke besluiten van 5 mei 1952 en 23 september 1959 dient iedere Belgische of buitenlandse aannemer, die onder het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW) of het Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB) ressorteert, een jaarlijkse bijdrage te betalen, gebaseerd op de eindstaat van de uitgevoerde werken.

Hoofdstuk 11 van het voorontwerp van verzameldecreet heeft tot doel om, voor wat betreft de grote projecten en programma's, te voorzien in een uitzondering op deze federale financieringsregelingen voor het OCW en het WTCB en de bijdrageverplichtingen voor werken die gekwalificeerd zijn als grote projecten en programma's, te plafonneren.

De raad neemt er nota van dat de huidige bijdrageregeling een impact kan hebben op de financiering van grote infrastructuurprojecten en -programma's in Vlaanderen, maar stelt ook vast dat de Inspectie van Financiën een negatief advies gaf over de voorgestelde regeling voor plafonnering van de bijdragen, en de verantwoordingsgronden van het voorstel betwistbaar acht. De Inspectie van Financiën vreest dat indien elk van de overheden de bijdragen zou aanpassen in functie van eigen keuzes, de werking van het OCW en het WTCB in het gedrang kan komen.

De raad stelt daarom voor dat de Vlaamse Regering het overleg opstart met de andere gewesten, de federale overheid en de betreffende instellingen, om te onderzoeken welke pistes mogelijk zijn voor een meer flexibele bijdrageregeling aan het OCW en het WTCB.

ADVIES VAN DE GEGEVENSBECHERMINGSAUTORITEIT



Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Standaardadvies 65/2023 van 24 maart 2023

Betreft: Standaardadvies betreffende de redactie van normatieve teksten

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
aanwezig: de dames Cédrine Morlière, Nathalie Raghenon en Griet Verhenneman, en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op artikel 25, lid 3, WOG volgens hetwelk de beslissingen van het Kenniscentrum bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Brengt op 24 maart 2023 het volgend standaardadvies uit.

I. TOEPASSINGSGEBIED EN CONTEXT VAN DIT ADVIES

1. Gezien het uitzonderlijk grote aantal adviesaanvragen dat momenteel bij de Autoriteit wordt ingediend en bij gebrek aan voldoende personele middelen, is de Autoriteit niet in staat om alle adviesaanvragen die zij ontvangt, te behandelen. Wanneer de aanvrager niet aangeeft dat het voorgelegde ontwerp aanleiding kan geven tot hoge risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en wanneer uit zijn antwoorden in het formulier ook niet kan worden afgeleid dat dergelijke risico's aanwezig zijn, kan de Autoriteit beslissen om te verwijzen naar voorliggend standaardadvies betreffende de redactie van normatieve teksten¹.
2. In dit algemene advies wordt gewezen op de belangrijkste eisen waaraan elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt, moet voldoen. Het blijft dus geldig bij elke redactie van normatieve teksten. Het is de verantwoordelijkheid van de auteur van een ontwerpnorm om ervoor te zorgen dat deze daadwerkelijk voldoet aan de kwaliteitseisen van een wet, opgelegd op grond van de AVG en gelezen in samenhang met de Grondwet, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (hierna "het EVRM").

II. REDACTIE VAN NORMATIEVE TEKSTEN EN GEGEVENSBESCHERMING***A. Wat betreft de vereiste van noodzakelijkheid en evenredigheid van de gegevensverwerkingen die door het ontwerp worden geregeld***

3. De Autoriteit herinnert eraan dat elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het recht op bescherming van persoonsgegevens van de betrokkenen. Een dergelijke inmenging is enkel toelaatbaar als zij noodzakelijk is en evenredig met het nagestreefde gerechtvaardigde doel.
4. Ter herinnering: de verwerking van persoonsgegevens wordt als noodzakelijk beschouwd als zij de minst ingrijpende maatregel vormt om het ermee nagestreefde gerechtvaardigde doel te

¹ De Autoriteit dient strategische keuzes te maken, rekening houdend met de nieuwe taken die haar krachtens de AVG zijn opgelegd, de middelen waarover zij beschikt en de beginselen die in de AVG zijn vervat (zoals het beginsel van de risico-gebaseerde benadering en het beginsel van de 'verantwoordingsplicht'). Daarom onderzoekt zij de adviesaanvragen die haar op grond van artikel 23 van de WOG en/of artikel 36, lid 4, van de AVG worden voorgelegd eerst uitsluitend op basis van het formulier.

Alleen in gevallen waarin de antwoorden in het formulier ernstige aanwijzingen bevatten dat het ontwerp van normatieve tekst een hoog risico inhoudt, gaat de Autoriteit over tot een systematische analyse van het ontwerp van normatieve tekst zelf en brengt zij een concreet advies uit.

In de andere gevallen en gezien de toevloed aan dossiers, gaat de Autoriteit niet over tot een analyse van de tekst van het ontwerp van normatieve tekst en geeft zij voorliggende algemene richtlijnen. Het is aan de aanvrager om er in de praktijk voor te zorgen dat het ontwerp dat hij redigeert, daadwerkelijk voldoet aan de kwaliteitsvereisten van de wet die door de AVG, de Grondwet, het Handvest van de grondrechten en het EVRM, worden opgelegd.

bereiken. De auteur van een normatieve tekst moet daarom nagaan of er geen andere maatregelen zijn die minder ingrijpend zijn voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en waarmee het nagestreefde doel kan worden bereikt. De beoogde gegevensverwerking moet dus toelaten het nagestreefde doel te bereiken (criterium van doeltreffendheid), maar moet tevens de maatregel zijn die het minst ingrijpt in de rechten en vrijheden van de betrokkenen (criterium van noodzakelijkheid in strikte zin). Concreet betekent dit dat als het mogelijk is het beoogde doel te bereiken met een maatregel die minder ingrijpt in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer of het recht op bescherming van persoonsgegevens, de oorspronkelijk beoogde gegevensverwerking niet ingevoerd mag worden.

5. Wanneer de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens vaststaat, moet de auteur van de normatieve tekst er zich nog van vergewissen dat de verwerking evenredig is (in strikte zin) met het beoogde doel, d.w.z. dat er een juist evenwicht moet worden gevonden tussen de verschillende belangen die op het spel staan en de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Met andere woorden, er moet een evenwicht zijn tussen de inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, en het doel dat met die verwerking wordt beoogt en dat daadwerkelijk kan worden bereikt. De voordelen die voortvloeien uit de gegevensverwerking in kwestie moeten dus opwegen tegen de nadelen ervan voor de betrokkenen (criterium van evenredigheid in strikte zin).
6. De Autoriteit vestigt de aandacht van de auteurs van normatieve teksten op de verplichting ervoor te zorgen dat de verwerkingen van persoonsgegevens die door het ontwerp worden geregeld of in uitvoering daarvan zullen worden geregeld, werkelijk noodzakelijk zijn en evenredig met het nagestreefde doel.

B. Wat betreft de vereiste van voorzienbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens

7. Verder herinnert de Autoriteit eraan dat elke verwerking van persoonsgegevens een rechtsgrond of een rechtmatigheidsgrond moet hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG. Gegevensverwerkingen die bij een normatieve maatregel zijn ingevoerd, zijn bijna altijd gebaseerd op artikel 6, lid 1, punt c) of e), van de AVG².

²Artikel 6, lid 1, van de AVG: "De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (...)

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust; (...)

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen; (...)"

8. Krachtens artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het EVRM en artikel 6, lid 3, van de AVG, moet voor dergelijke verwerkingen duidelijke en nauwkeurige regelgeving gelden, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn³. Met andere woorden, de regelgeving die de gegevensverwerking regelt of waarvan de toepassing een gegevensverwerking met zich meebrengt, moet voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid, zodat bij lezing ervan, de betrokkenen duidelijk kunnen begrijpen welke verwerkingen met hun gegevens zullen worden verricht en onder welke omstandigheden deze verwerkingen zijn toegestaan.
9. Dit betekent echter niet dat voor elke gegevensverwerking een *specifieke* norm moet gelden die uitdrukkelijk alle gegevensbeschermingskwesties in de betrokken context regelt. In bepaalde gevallen kan de voorzienbaarheid van een verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang immers worden gewaarborgd door de norm die deze taak toekent aan de verwerkingsverantwoordelijke, en de AVG (in voorkomend geval gelezen in combinatie met andere normen die eveneens van toepassing zijn).
10. De vraag rijst dan wanneer en in welke mate een *specifiek* normatief kader noodzakelijk is. Aangezien er geen absolute regel of mathematische formule is om met zekerheid te bepalen wanneer een specifieke norm nodig is om een verwerking van persoonsgegevens te regelen die noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang, en om de voorzienbaarheid ervan te waarborgen, geeft de Autoriteit hieronder richtsnoeren.
11. Artikel 6, lid 2, van de AVG bepaalt: *"De lidstaten kunnen specifiekere bepalingen handhaven of invoeren ter aanpassing van de manier waarop de regels van deze verordening met betrekking tot de verwerking met het oog op de naleving van lid 1, punten c) en e), worden toegepast; hiertoe kunnen zij een nadere omschrijving geven van specifieke voorschriften voor de verwerking en andere maatregelen om een rechtmatige en behoorlijke verwerking te waarborgen, ook voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX."*
12. Overweging 10 van de AVG, die betrekking heeft op artikel 6, lid 2, van de AVG, bepaalt: *"In samenhang met de algemene en horizontale wetgeving inzake gegevensbescherming ter uitvoering van Richtlijn 95/46/EG beschikken de lidstaten over verscheidene sectorgebonden wetten op gebieden waar behoefte is aan meer specifieke bepalingen. Deze verordening biedt de lidstaten ook ruimte om eigen regels voor de toepassing vast te stellen, onder meer wat de verwerking van bijzondere persoonsgegevenscategorieën ("gevoelige gegevens") betreft. In zoverre staat deze verordening niet in de weg aan lidstatelijk recht waarin specifieke situaties op het gebied van gegevensverwerking nader worden omschreven, meer bepaald door nauwkeuriger*

³ Zie ook overweging 41 van de AVG.

*te bepalen in welke gevallen verwerking van persoonsgegevens rechtmatig geschied".
(onderstreept door de Autoriteit)*

13. Bovendien verwijst de AVG ook meermaals naar het nationale recht, hetzij om een specifiek kader voor bepaalde verwerkingen van persoonsgegevens te eisen, hetzij om het treffen van passende en specifieke maatregelen ter bescherming van de grondrechten en de belangen van de betrokkenen, op te leggen.⁴
14. De Autoriteit stelt met name drie situaties vast waarin een nationale norm de verwerking van persoonsgegevens specifiek moet regelen:
 - wanneer het nodig is de voorzienbaarheid van een verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een publieke taak, beter te waarborgen dan door louter te verwijzen naar de formulering van de norm waarbij de publieke taak wordt toegekend, en specifieke waarborgen moeten worden geboden om de rechten en vrijheden van de betrokkenen te beschermen;
 - wanneer het noodzakelijk is het bindende karakter van een wettelijke verplichting tot verwerking van persoonsgegevens te verzekeren (artikel 6, lid 1, punt c), van de AVG). In dat verband wijst de Autoriteit erop dat de norm die de wettelijke verplichting oplegt, enerzijds het concrete doel moet specificeren waarvoor de verplichte gegevensverwerking moet worden uitgevoerd, en anderzijds duidelijk en nauwkeurig moet zijn, zodat de verwerkingsverantwoordelijke in principe geen beoordelingsmarge heeft met betrekking tot de manier waarop de verwerking van persoonsgegevens die nodig is om aan zijn wettelijke verplichting te voldoen, wordt uitgevoerd⁵.
 - wanneer de AVG of de WVG de vaststelling van een dergelijke specifieke norm voor de verwerking van persoonsgegevens oplegt, om bijvoorbeeld te voorzien in specifieke beschermingsmaatregelen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen ⁶.

⁴ Dat is bijvoorbeeld het geval voor verwerkingen betreffende bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG (gegevens over ras, gegevens over de gezondheid,...) die nodig zijn voor de uitvoering van de verplichtingen van verwerkingsverantwoordelijken op het gebied van arbeidsrecht, of voor verwerkingen betreffende deze gegevens die nodig zijn om redenen van zwaarwegend algemeen belang.

⁵ Groep Artikel 29, *advies 06/2014 van over het begrip "gerechtvaardigd belang van de voor de verwerking verantwoordelijke" in artikel 7 van Richtlijn 95/46/EG*, blz. 22. De Autoriteit herinnert eraan dat, ondanks een dergelijk gebrek aan beoordelingsmarge, het hoe dan ook aan de verwerkingsverantwoordelijke is om ervoor te zorgen dat de betrokken verwerking in overeenstemming is met de verplichting in kwestie en met de AVG.

⁶ Wanneer bijvoorbeeld een verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG of artikel 10 van de AVG via normatieve weg moet worden geregeld, en in dat verband in passende en specifieke maatregelen ter bescherming van de grondrechten en de belangen van de betrokkenen (artikel 9, lid 2, punt g), van de AVG, artikel 10 van de WVG) moet worden voorzien, of wanneer het recht van het publiek op toegang tot officiële documenten en het recht op bescherming van persoonsgegevens met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht (artikel 86 van de AVG)...

15. In deze context, ook al vormt elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, toch moet niet elke verwerking (en dus elke inmenging in het recht op privacy) noodzakelijkerwijs specifiek geregeld worden door een norm van nationaal recht, bijvoorbeeld door een *specifiek* hoofdstuk dat aan de verwerking van persoonsgegevens is gewijd. Voor gegevensverwerkingen die noodzakelijk zijn voor de vervulling van een taak van algemeen belang, merkt de Autoriteit op dat, voor zover de publieke taken (waarvoor de verwerking van persoonsgegevens nodig is) door de wetgever op zodanige wijze zijn omschreven en afgebakend dat de doeleinden van deze verwerkingen als welbepaald en uitdrukkelijk kunnen worden beschouwd en men zich niet in een van de hierboven beschreven situaties bevindt, het niet systematisch nodig is een specifiek kader voor *deze* gegevensverwerkingen te bieden. Onder deze voorwaarde kan de AVG immers in bepaalde gevallen volstaan om de genoemde gegevensverwerkingen te regelen, met name wanneer er geen specifiek risico voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bestaat.
16. De Autoriteit verzoekt de auteur van de normatieve tekst derhalve om ervoor te zorgen dat zijn ontwerp voldoet aan de vereiste van voorzienbaarheid, zodat bij de lezing ervan, eventueel in combinatie met de lezing van het relevante normatieve kader, de betrokkenen duidelijk kunnen begrijpen welke verwerkingen met hun gegevens zullen worden uitgevoerd en onder welke omstandigheden die verwerkingen zijn toegestaan.

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur

VOORONTWERP VAN DECREET
van 13 oktober 2023



Ontwerp van decreet over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Art. 2. In artikel 38, §1, eerste lid, 5°, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, vervangen bij de wet van 7 februari 2003 en gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005 en 4 juni 2007, wordt de zinsnede "artikelen 30, § 1 of 33, § 1, 33, § 3, 1°" vervangen door de zinsnede "artikel 30, §1, en §2, 1°, artikel 33, §1 of §3, 1°".

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Art. 3. In artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4bis wordt het derde lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4ter ingevoegd, die luidt als volgt:

"§4ter. De Vlaamse Regering kan, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, retributies bepalen in het kader van:

- 1° de behandeling van een aanvraag tot, de vernieuwing of uitbreiding van of het toezicht op een erkenning, vergunning, aanwijzing, validatie of de goedkeuring van een voertuig;
- 2° de overeenstemming van productie;
- 3° het opstellen en uitreiken van documenten of het wijzigen van gegevens;
- 4° de kosten van technische controle of technische keuring;
- 5° aanvragen van toelatingen of afwijkingen;
- 6° opleidingen of examens.

De Vlaamse Regering bepaalt het tarief en de betalingswijze van de retributies, vermeld in het eerste lid, en ook de procedure bij niet-betaling ervan.

De retributies, vermeld in het eerste lid, zijn verschuldigd door al de volgende personen:

- 1° de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de aanvraag, vermeld in het eerste lid, indient;
- 2° de houder van de erkenning, de vergunning of de aanwijzing, vermeld in het eerste lid;
- 3° de begunstigde van de dienst, vermeld in het eerste lid;
- 4° de deelnemer aan de opleiding of het examen, vermeld in het eerste lid;
- 5° de persoon die een voertuig voor keuring aanbiedt als vermeld in het eerste lid;
- 6° de natuurlijke persoon of rechtspersoon op wiens naam het voertuig dat aangeboden wordt voor keuring, is ingeschreven.";

3° paragraaf 7 wordt vervangen door wat volgt:

"§7. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden de volgende gegevens verwerkt:

- 1° de gegevens over erkenningen, vergunningen, aanwijzingen, validaties, toelatingen, afwijkingen, opleidingen of examens;
- 2° de gegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring;
- 3° de gegevens van het voertuig en de gegevens van de houder van dat voertuig;
- 4° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen.

Bij de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen rijksregistregegevens worden verzameld en verwerkt, als dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Voor het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring, vermeld in het eerste lid, 2°, kunnen ook gegevens als vermeld in artikel 9, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het

Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden verwerkt.

De Vlaamse Regering wijst de instantie aan die de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van de voormelde verordening, is voor de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

Bij de uitvoering van de doeleinden, vermeld in het eerste lid, kan de instantie, vermeld in het vierde lid, gegevens in verband met de voertuigen en gegevens over de houders van het voertuig opvragen bij en uitwisselen met de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering kan de doeleinden van de verwerking, vermeld in het eerste lid, nader regelen.

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen en de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring kunnen gedurende de levenscyclus van het voertuig worden bewaard. De gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer dan twintig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.”.

Art. 4. In artikel 4bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2006, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De strafvordering vervalst bij de overtredingen, vermeld in paragraaf 1, als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de som, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, is betaald;
- 2° voor de door de Vlaamse Regering aangewezen overtredingen is de vastgestelde inbreuk geregulariseerd binnen de termijn die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld;
- 3° de betrokkene heeft binnen een maand te rekenen vanaf de dag waarop aan punt 1° en, voor de door de Vlaamse Regering aangewezen overtredingen, aan punt 1° en punt 2° voldaan is, geen kennisgeving ontvangen van het openbaar ministerie dat er een voornemen is om de strafvordering in te stellen. De kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief en wordt geacht te zijn ontvangen op de eerste werkdag na de dag van de afgifte op de post.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels over de regularisatie van de inbreuk, vermeld in punt 2°.

In dit artikel wordt verstaan onder werkdag: elke dag, uitgezonderd zaterdag, zondag en wettelijke feestdagen als vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads

Art. 5. In artikel 7 van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 2ter ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2ter. Voor de deelname aan het examen is de aanvrager een vergoeding verschuldigd van 1460 euro. Van dat bedrag komt 25% toe aan de bevoegde instantie. De aanvrager van een verklaring van vrijstelling legt het bewijs van betaling voor bij de aanvraag.”;

2° paragraaf 2ter, ingevoegd bij punt 1°, wordt opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 2quater ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2quater. Elke deelname aan de bekwaamheidsproef om een algemene vrijstelling te verkrijgen, is afhankelijk van de betaling van een retributie.

Het bedrag van de retributie, vermeld in het eerste lid, staat in verhouding tot de administratieve kosten voor de behandeling van de aanvraag voor de verklaring van vrijstelling en de organisatie van de bekwaamheidsproef, vermeld in het eerste lid.

Het bedrag van de retributie, vermeld in het eerste lid, wordt jaarlijks op 1 januari automatisch geïndexeerd overeenkomstig de Belgische consumptieprijnsindex, op basis van het indexcijfer van de maand december van het voorafgaande jaar (basis 2013 = 100). Het verkregen resultaat wordt tot de hogere euro afgerond.

De Vlaamse Regering stelt het tarief en de nadere modaliteiten van de retributie, vermeld in het eerste lid, vast.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

Art. 6. In artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen

genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, bekrachtigd bij de wet van 21 december 2006 en het laatst gewijzigd bij de wet van 24 januari 2022, wordt een punt 39/3° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“

39/3° De maximaal toegelaten massa op het onderbord bij het verkeersbord C23 overschrijden.	5 en 68.3 (onderbord bij het verkeersbord C23)
---	--

”

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

Art. 7. Aan hoofdstuk 1 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012 en 12 juli 2013, wordt een artikel 3bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3bis. De Vlaamse Regering kan voor de materies die bij dit decreet worden geregeld, de nodige maatregelen nemen ter uitvoering van internationale standaarden of van verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen, vermeld in artikel 3, en de internationale akten die krachtens die verdragen tot stand komen.

De Vlaamse Regering kan aan de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied en binnen het havengebied aan de havenkapiteinsdienst verplichtingen opleggen over de volgende aspecten om onder meer uitvoering te geven aan de toepasselijke internationale en unierechtelijke verplichtingen:

- 1° de werking van het verkeersbegeleidingssysteem in het VBS-werkingsgebied, respectievelijk over de werking van het verkeersbegeleidingssysteem binnen het havengebied;
- 2° de eisen waaraan de uitrusting van het verkeersbegeleidingssysteem binnen het VBS-werkingsgebied, respectievelijk binnen het havengebied moet voldoen, met inbegrip van de technische apparatuur en de infrastructuur;
- 3° andere vereisten dan de vereisten, vermeld in punt 1° en 2°, waaraan de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied respectievelijk de havenkapiteinsdienst moet voldoen.”.

Art. 8. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, bekrachtigd bij het decreet van 3 juli 2020, wordt een artikel 4ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4ter. §1. In dit artikel, wordt verstaan onder:

- 1° accreditatie van een VBS-opleidingscentrum: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum werkt met een kwaliteitsmanagementsysteem om de VBS-opleidingen doeltreffend te verstrekken, en daarvoor voldoet aan de vereiste voorwaarden;

- 2° goedkeuring van een VBS-opleiding: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum voldoet aan de normen van IALA voor de implementatie, het verschaffen en de beoordeling van een VBS-opleiding;
- 3° IALA: International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities, in het Nederlands Internationale Associatie voor Autoriteiten voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen en Vuurtorens, zoals die wordt omgevormd naar een gouvernementele organisatie, International Organization for Marine Aids to Navigation, of in het Nederlands de Internationale Organisatie voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen voor de scheepvaart;
- 4° VBS-opleiding: elke opleiding die een personeelslid die belast is met het begeleiden van de scheepvaart, nodig heeft om te kunnen worden beschouwd als bekwaam voor de uitvoering van de functie.

§2. De Vlaamse Regering wijst de bevoegde instantie aan die belast is met al de volgende aspecten:

- 1° de accreditatie van de VBS-opleidingscentra;
- 2° de goedkeuring van VBS-opleidingen;
- 3° de controle en aanvaarding van certificaten en kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart.

De Vlaamse Regering kan, in overeenstemming met internationaal vastgestelde bepalingen, zoals die zijn opgenomen in de toepasselijke IALA-standaarden en de eraan verbonden IALA-aanbevelingen, -richtlijnen en -modelcursussen:

- 1° de voorwaarden bepalen waaraan personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, moeten voldoen en de VBS-opleidingen die moeten worden gevolgd om gekwalificeerd te zijn voor de uitoefening van de functie. In die voorwaarden zijn ook de voorwaarden voor het behoud van de kwalificaties voor de uitvoering van de functie begrepen;
- 2° de nadere regels bepalen voor de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor het verkrijgen van hun persoonlijk trainingsoverzicht en om persoonlijk trainingslogboek bij te houden door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst waarbij de houder werkt;
- 3° de voorwaarden en de procedure bepalen voor de accreditatie van VBS-opleidingscentra en de goedkeuring van VBS-opleidingen, met inbegrip van:
 - a) de organisatie van audits voor het verkrijgen van de accreditatie of de goedkeuring;
 - b) de voorwaarden en de procedure voor de goedkeuring van de VBS-opleidingen die kunnen worden gegeven door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, aan de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart;
 - c) de voorwaarden en de procedure bepalen voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum, of van een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 4° de voorwaarden en de procedure bepalen voor de uitreiking van certificaten, voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van certificaten

- en voor vermeldingen in het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in punt 2°;
- 5° de geldigheidsduur vaststellen van de verschillende documenten die zijn uitgereikt en de gegevens die erin vermeld moeten worden;
- 6° een controlemechanisme uitwerken voor certificaten die niet zijn behaald bij een VBS-opleidingscentrum die door de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, is geaccrediteerd, of voor een VBS-opleiding die de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, heeft goedgekeurd.

Voor de controle en aanvaarding van certificaten van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, kan de Vlaamse Regering de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, toelaten om individuele beslissingen over de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat als vermeld in het tweede lid, 6°, de behandeling van de aanvraag en de mededeling van de beslissing conform de voorwaarden en de procedures die zijn uitgewerkt in overeenstemming met de toepasselijke IALA-bepalingen, vermeld in het tweede lid, te delegeren aan het hoofd van het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust. De voormelde delegatie beperkt de individuele beslissingsbevoegdheid tot het verifiëren dat voldaan is aan de nader bepaalde concrete voorwaarden.

§3. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit artikel of met het oog op de uitvoering van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden persoonsgegevens verwerkt. De verwerking van de persoonsgegevens in dit kader is beperkt tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor het dossierbeheer als taak van algemeen belang.

De verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het eerste lid is nodig voor al de volgende aspecten:

- 1° om een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum te verlenen en om een goedkeuring aan een VBS-opleiding te verlenen;
- 2° voor audits in het kader van de accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 3° om te verifiëren of de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart beschikken over de benodigde kwalificaties voor hun functie.

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel heeft, afhankelijk van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens nodig zijn voor elk van de verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers, vermeld in dit artikel, betrekking op de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° identificatiegegevens, met inbegrip van documenten met een uniek identificatienummer die gelinkt kunnen worden aan de persoon;
- 2° opleidings- en kwalificatiegegevens, met inbegrip van de relevante vermeldingen op certificaten of in persoonlijke trainingsoverzichten;
- 3° contactgegevens.

De Vlaamse Regering kan de categorieën en de verwerkingen, vermeld in het tweede en derde lid, nader omschrijven.

§4. De persoonsgegevens die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van dit artikel bijhouden, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor hun eigen gegevens;
- 2° de eigen personeelsleden die betrokken zijn bij de opleiding, kwalificatie, inzet of verloning van een personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart.

De persoonsgegevens van de contactpersonen bij een VBS-opleidingscentrum en bij de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van het verkrijgen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of van een goedkeuring van een VBS-opleiding, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de behandeling van de aanvraag;
- 2° de auditoren die instaan voor de uitvoering van de audit.

Elk VBS-opleidingscentrum beschermt de beoordelingsoverzichten van elke leerling afdoende en verzekert dat die alleen toegankelijk zijn voor de volgende personen die daarvoor geautoriseerd zijn:

- 1° de eigen lesgevers en beoordelaars, die instaan voor de VBS-opleiding binnen het opleidingscentrum;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, die hiërarchische meerdere zijn van, of verantwoordelijk zijn voor de opvolging van opleidingen en de kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart en die een opleiding volgen in het VBS-opleidingscentrum;
- 3° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit, of de auditoren die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit;
- 4° de leerling zelf voor elke beoordeling die deze leerling betreffen.

De contactgegevens van auditoren zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de aanvrager van een audit;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die de aanvraag behandelen en het auditrapport verwerken;
- 3° de bevoegde IALA-personeelsleden;
- 4° de betrokken auditoren voor hun eigen gegevens.

Als er persoonsgegevens in een auditrapport verwerkt worden, zijn die persoonsgegevens uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de persoon op wie de gegevens betrekking hebben;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en van de aanvrager, die een auditrapport verwerken;
- 3° de bevoegde IALA-personeelsleden.

De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid tot de persoonsgegevens, vermeld in deze paragraaf, nader regelen.

§5. De persoonsgegevens die een VBS-opleidingscentrum bijhoudt om een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum te krijgen of om een goedkeuring van een VBS-opleiding te krijgen, of die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, bijhoudt om een goedkeuring van een VBS-opleiding te verkrijgen, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, worden bewaard gedurende 45 jaar, of uiterlijk totdat het personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart, met pensioen gaat.

Met behoud van toepassing van de regelgeving over de bewaring door de bevoegde instanties die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, van de persoonsgegevens van hun eigen personeelsleden, stelt de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn vast voor de overige persoonsgegevens die in het kader van dit artikel verwerkt worden. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De door de Vlaamse Regering vastgestelde maximale bewaartermijnen gaan de termijn van 10 jaar na het overlijden van de houder van het certificaat, van de kwalificatie of van het persoonlijk trainingsoverzicht, niet te boven. Bij de vaststelling van de maximale bewaartermijnen wordt in het bijzonder rekening gehouden met de mogelijke noodzaak aan gegevens omtrent de opleidingen en kwalificaties, tijdens de beroepsloopbaan en desgevallend nog erna.

Persoonsgegevens die in een auditrapport verwerkt worden, worden geanonimiseerd na tien jaar nadat het rapport is gefinaliseerd.

§6. De volgende instanties treden op als verwerkingsverantwoordelijke van persoonsgegevens, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel:

- 1° de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, voor de persoonsgegevens die door haar worden verwerkt in het kader van het verlenen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum en het verlenen van een goedkeuring van een VBS-opleiding, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, of in het kader van een individuele beslissing betreffende de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat;
- 2° de VBS-opleidingscentra, voor de persoonsgegevens die door hen worden verwerkt in het kader van de opleiding en het verwerven van de benodigde kwalificaties door de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, en in het kader van een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum of goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 3° de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, voor de persoonsgegevens van de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, die door hen worden verwerkt in het kader van het verkrijgen van een goedkeuring van een VBS-regio-opleiding, of van een VBS-opleiding in het kader van het kwalificatieproces, van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, met inbegrip van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, 2°.

De auditoren treden op als verwerker, vermeld in artikel 4, 8), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de persoonsgegevens die verwerkt moeten worden bij een audit in het kader van de accreditatie van een opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding.

Bij de toepassing van paragraaf 2, derde lid, treedt het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust op als verwerker.

De verwerkingsverantwoordelijken en de verwerker zien erop toe dat de te verwerken persoonsgegevens juist zijn en, als dat nodig is, dat die gegevens worden geactualiseerd.”.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport

Art. 9. In artikel 17, §2, van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport, gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid is het tarief van de administratieve geldboete voor de inbreuken die de Vlaamse Regering bepaalt, gelijk aan een bedrag dat de Vlaamse Regering bepaalt, verhoogd met de opdecimen. Het voormelde bedrag ligt hoger dan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, en is hoogstens gelijk is aan de maximumgeldboete, vermeld in artikel 14.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

Art. 10. In artikel 2 van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° bestuur: het departement, vermeld in artikel 28, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie;”;

2° punt 4° wordt opgeheven.

Art. 11. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “intrekking” vervangen door het woord “opheffing”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de toekenning, weigering, verlenging, schorsing en opheffing van de erkenning van de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt het opschrift van hoofdstuk 4/1 vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk 4/1. De toekenning en het behoud van de erkenning”.

Art. 13. Artikel 7/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/1. De erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, worden toegekend en blijven behouden als de aanvrager over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment beschikt en als de aanvrager voldoet aan de overige voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin de aanvrager in elk geval niet beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 14. Artikel 7/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/2. Het bestuur maakt via zijn website de volgende lijsten bekend:

- 1° de erkende instellingen;
- 2° de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven.

Het bestuur vermeldt in de lijsten, vermeld in het eerste lid, de volgende gegevens:

- 1° de soort erkenning;
- 2° de volgende gegevens als het een lesgever betreft:
 - a) de naam en de voornaam;
 - b) het adres;
- 3° de volgende gegevens als het een instelling betreft:
 - a) de commerciële naam;
 - b) de maatschappelijke zetel;
 - c) het ondernemingsnummer;
 - d) het adres van het oefenterrein;
 - e) het adres van het leslokaal;
- 4° de toekenningsdatum van de erkenning;
- 5° het nummer van de erkenning.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels om de lijsten, vermeld in het eerste lid, bekend te maken.”.

Art. 15. Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/3. §1. Het bestuur kan de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert, volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten die in de beslissing tot schorsing worden bepaald.

§2. Het bestuur kan de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten die in de beslissing tot schorsing worden bepaald.

§3. De houder van de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, wordt in geval van de toepassing van paragraaf 1 en 2 met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van het initiatief tot schorsing of opheffing. De betrokkene wordt op zijn verzoek gehoord.

In het eerste lid wordt verstaan onder beveiligde zending: een van de volgende betekeningswijzen:

- 1° een aangetekende brief;
- 2° een afgifte tegen ontvangstbewijs;
- 3° elke andere betekeningswijze die de Vlaamse Regering bepaalt, waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

§4. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels bepalen voor de schorsing of de opheffing, vermeld in dit artikel.”.

Art. 16. Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/4. Als een erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, conform artikel 7/3 wordt geschorst of opgeheven, maakt het bestuur dat bekend op zijn website. De voormelde informatie kan tot maximaal zes maanden na afloop van de schorsing of tot maximaal zes maanden na de beslissing dat een erkenning wordt opgeheven, beschikbaar blijven op de website.

In de bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt het bestuur de volgende gegevens:

- 1° de soort erkenning die is geschorst of opgeheven;
- 2° de volgende gegevens als het een lesgever betreft:
 - a) de naam en de voornaam;
 - b) het adres;

- 3° de volgende gegevens als het een instelling betreft:
- a) de commerciële naam;
 - b) de maatschappelijke zetel;
 - c) het ondernemingsnummer;
 - d) het adres van het oefenterrein;
 - e) het adres van het leslokaal;
- 4° de datum van de beslissing tot schorsing of opheffing;
- 5° het nummer van de erkenning die is geschorst of opgeheven.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels voor de bekendmaking, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 17. Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 8. Het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 is, met inbegrip van hoofdstuk 10, afdeling 2, 4, 5, 10 en 12, van toepassing op de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Art. 18. Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 9. De Vlaamse Regering kan personeelsleden of entiteiten van het bestuur aanwijzen als herstellinstantie als vermeld in artikel 2, 15°, van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023.”.

Art. 19. Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10. Iedereen die het terugkommoment, vermeld in artikel 4, niet tijdig volgt, wordt bestraft met een exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 4.000 euro per vastgestelde inbreuk.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro als het deel in decimalen groter is dan of gelijk is aan vijftig cent. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de lagere euro als het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent. Het basisindexcijfer is dat van de maand november 2023.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de bestuurlijke geldboete dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het bedrag, vermeld in het eerste lid, zoals geïndexeerd conform het tweede lid.”.

Art. 20. Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. De instellingen en de lesgevers die het terugkommoment of onderdelen van het terugkommoment aanbieden of geven in strijd met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden bestraft met een exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 10.000 euro per vastgestelde inbreuk.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro als het deel in decimalen groter is dan of gelijk is aan vijftig cent. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de lagere euro als het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent. Het basisindexcijfer is dat van de maand november 2023.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de bestuurlijke geldboete dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het bedrag, vermeld in het eerste lid, zoals geïndexeerd conform het tweede lid.”.

Art. 21. Artikel 11/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11/1. §1. Het bestuur verzamelt de volgende gegevens in een gegevensbank:

- 1° alle informatie over het voorlopig rijbewijs B en het rijbewijs B van de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
- 2° alle informatie over de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
- 3° alle informatie over de aanvragen tot uitstel om te voldoen aan de verplichting om het terugkommoment te volgen en de genomen beslissingen;
- 4° alle informatie over de te organiseren terugkommomenten en ook alle informatie over de georganiseerde terugkommomenten en de deelnemers, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
- 5° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als instelling die het terugkommoment organiseert;
- 6° alle informatie over de uitgereikte erkenningen en goedkeuringen aan instellingen die het terugkommoment organiseren en over de instellingen waaraan ze zijn uitgereikt, vermeld in artikel 2, 2°, van dit decreet en ook alle informatie over de verantwoordelijken van de instellingen;
- 7° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft;
- 8° alle informatie over de uitgereikte erkenningen aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven en over de lesgevers aan wie ze zijn uitgereikt;
- 9° alle informatie over de goedkeuring van opleidingen en bijscholingen door opleidingsverstrekkers;
- 10° alle informatie over de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 11° alle informatie over de opleidingen en bijscholingen waaraan de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven of willen geven, deelnemen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
- 12° alle informatie over de geschorste erkenningen, de datum waarop de beslissing tot schorsing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;

- 13° alle informatie over de opheffen erkenningen, de datum waarop de beslissing tot opheffing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 14° alle informatie over de retributies door de instellingen die het terugkommoment organiseren en de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven;
- 15° alle informatie over de subsidies voor de instellingen die het terugkommoment organiseren;
- 16° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen ter uitvoering van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023;
- 17° de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van handtekeningen, rijksregistergegevens en ondernemingsgegevens als dat van toepassing is, die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 16°.

De Vlaamse Regering kan de lijst van gegevens, vermeld in het eerste lid, verder preciseren.

§2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verzameld en verwerkt voor de volgende doeleinden:

- 1° de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 2° het administratieve beheer door het bestuur van het systeem van de erkenningen en de subsidies;
- 3° het toezicht op en de handhaving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 4° statistische doeleinden.

De gegevens die verzameld en verwerkt worden voor het doeleinde, vermeld in het eerste lid, 4°, worden geanonimiseerd.

De Vlaamse Regering kan, onverminderd de doeleinden, vermeld in het eerste lid, de nadere doeleinden van de verwerking vaststellen.

§3. De volgende personen en instellingen kunnen gegevens invoeren in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1:

- 1° het bestuur;
- 2° de erkende instellingen, vermeld in artikel 2, 2°;
- 3° de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven;
- 4° de opleidingsverstrekkers.

De Vlaamse Regering bepaalt welke persoon of instelling welke soort gegevens in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, invoert en ook de frequentie van de invoering.

§4. De gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, is onderworpen aan een strikt gebruikers- en toegangsbeheer. De toegang tot de gegevensbank is beperkt tot de gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit decreet en de

uitvoeringsbesluiten ervan, rekening houdend met de rol van de toegangsgerechtigde.

De Vlaamse Regering kan bepalen tot welke gegevens uit de gegevensbank de personen of de instellingen, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, toegang hebben.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke gegevens als vermeld in paragraaf 1, kunnen worden uitgewisseld tussen of met andere overheidsinstanties en entiteiten die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en voor welke doeleinden, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels voor de gegevensuitwisseling bepalen.

§5. De Vlaamse Regering stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van die erkenning of goedkeuring is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring kunnen worden bewaard gedurende de levensloop van de betrokken persoon of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet. De gegevens van een dossier over de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan twintig jaar na vaststelling van de inbreuk. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

§6. Het bestuur is de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Art. 22. In artikel 11 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst wordt het woord “misdrijven” vervangen door het woord “inbreuken”.

Art. 23. In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De vaststellingen die de havenkapiteins, haveninspecteurs of havenagenten hebben gedaan met beeldmateriaal als vermeld in artikel 18, §1, derde en vierde lid, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel als de voormelde vaststellingen het voorwerp uitmaken van een proces-verbaal dat de volgende gegevens bevat:

- 1° bij mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, de identiteit van het personeelslid dat het beeldmateriaal heeft gemaakt of de instructie daarvoor heeft gegeven;

- 2° de dag, de datum, het uur waarop en de exacte beschrijving van de plaats waar het beeldmateriaal is gemaakt;
- 3° de identificatie van het technische hulpmiddel waarmee het beeldmateriaal is gemaakt;
- 4° een beschrijving van wat op dat beeldmateriaal te zien is, en ook het verband met het vastgestelde misdrijf;
- 5° een afdruk van het beeldmateriaal of, als dat onmogelijk is, een kopie ervan op een drager als bijlage bij het proces-verbaal, en ook een volledige opgave van alle nodige technische specificaties om de kopie van dat beeldmateriaal te kunnen bekijken;
- 6° als er verschillende afdrukken of dragers zijn, een nummering van die afdrukken of die dragers, die ook moet voorkomen in de ermee overeenstemmende beschrijving, in het proces-verbaal, van wat op het beeldmateriaal is te zien.”.

Art. 24. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het woord “misdrijven” vervangen door het woord “inbreuken”.

Art. 25. In artikel 17, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 21 januari 2022, worden tussen de woorden “geldboete bepalen” en de woorden “Die geldboete” de woorden “en voor de betaling ervan een minnelijke schikking voorstellen” ingevoegd.

Art. 26. In artikel 18, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen vaststellingen doen met detectieapparatuur, met inbegrip van radar en marifoon.”;

2° tussen het tweede en derde lid worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen vaststellingen doen met beeldmateriaal van vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, ongeacht de drager daarvan.

De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen beeldmateriaal gebruiken dat is gemaakt door een derde partij op instructie van de havenkapiteinsdienst, of ander beeldmateriaal van derden gebruiken, als die personen dat beeldmateriaal rechtmatig hebben gemaakt of verkregen.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. Het beeldmateriaal dat verzameld wordt met vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, kan geregistreerd en bewaard worden voor een duur van niet meer dan twaalf maanden vanaf het moment van opname.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan alleen langer dan de termijn, vermeld in het eerste lid, bewaard en gebruikt worden om vastgestelde strafbare feiten te bewijzen of om de daders ervan te identificeren.

De toegang tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, is beveiligd.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan na anonimisering worden gebruikt voor didactische en pedagogische doeleinden in het kader van opleiding.

De camera's, vermeld in het eerste lid, leveren geen beelden op die de intimiteit van een persoon schenden, of beelden die gericht zijn op het inwinnen van informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.

De personen die toegang hebben tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, hebben een geheimhoudingsverplichting voor de persoonsgegevens die die beelden opleveren.

Bij incidenten of vermoeden van gevaar voor de openbare veiligheid of voor het milieu kan het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, realtime of achteraf gedeeld worden met brandweerdiensten, civiele bescherming en andere veiligheidsdiensten.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. §1. Met het oog op de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet, verwerken de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst persoonsgegevens.

De gegevens, vermeld in het eerste lid, zijn in het bijzonder gegevens over de identiteit, het adres, de contactgegevens en, uitsluitend als dat noodzakelijk is voor het vervullen van de taken, vermeld in het eerste lid, andere persoonsgegevens van overtreders, van mogelijke overtreders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, van veronderstelde overtreders, van personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, van getuigen en van andere personen die bij de feiten zijn betrokken.

§2. De havenkapiteinsdienst stelt een register op waarin de volgende gegevens worden bewaard:

- 1° een kopie van het proces-verbaal;
- 2° in voorkomend geval, de stukken over de verzending van een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder, of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7, of §8, de veronderstelde overtreder;
- 3° het voorstel tot betaling van een geldboete, vermeld in artikel 17, §1, of §2;
- 4° in voorkomend geval, alle beschikbare stukken over de borgstelling, vermeld in artikel 17, §4;

- 5° als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de overtreder of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, de veronderstelde overtreder;
- 6° in voorkomend geval en als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van iedere persoon die burgerrechtelijk aansprakelijk geacht wordt voor een inbreuk;
- 7° de kwalificatie van de vastgestelde inbreuken of inbreuken.

Het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken en de onderzoeksrechters hebben toegang tot de gegevens, vermeld in het eerste lid, in het kader van de uitoefening van hun wettelijke opdracht.

§3. Voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, is het betrokken havenbedrijf de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De verwerking van de gegevens, vermeld in dit artikel, is noodzakelijk voor de vervulling van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de betrokken havenkapiteinsdienst is opgedragen. Meer bepaald worden de persoonsgegevens verzameld en verwerkt met het oog op de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen in de havengebieden.

Met behoud van paragraaf 2, tweede lid, hebben de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst alleen toegang tot de verwerkte persoonsgegevens bij de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet.

De persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, worden tien jaar bijgehouden na het einde van de inbreuk of, als geen inbreuk is vastgesteld, vijf jaar na het einde van het onderzoek.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het negende lid.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst, en op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast. De duur van de voorbereidende werkzaamheden bedraagt in voorkomend geval niet meer dan een jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van een van de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, heeft geen betrekking op de gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek dat of van de controle die de weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid, rechtvaardigt.

Als de betrokkene in het geval, vermeld in het eerste lid, tijdens de periode, vermeld in het tweede lid, een verzoek indient op basis van artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, bevestigt de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming de ontvangst daarvan.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming brengt de betrokkene schriftelijk, zo snel mogelijk en in elk geval binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van elke beslissing van de verwerkingsverantwoordelijke tot weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid. De verdere informatie over de nadere redenen voor die weigering of die beperking hoeft niet te worden verstrekt als dat de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst zou ondermijnen, met behoud van de toepassing van het achtste lid. De verwerkingsverantwoordelijke brengt de betrokkene binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van die verlenging en van de redenen voor het uitstel.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming informeert de betrokkene ook over de mogelijkheid om een verzoek in te dienen bij de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens conform artikel 10/5 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer en om een beroep in rechte in te stellen.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming noteert de feitelijke of juridische gronden waarop de beslissing is gebaseerd, en houdt die informatie ter beschikking van de voormelde Vlaamse toezichtcommissie.

Nadat het onderzoek afgesloten is, worden de rechten, vermeld in artikel 13 tot en met 22 van de voormelde verordening, in voorkomend geval opnieuw toegepast, conform artikel 12 van de voormelde verordening.

Als een dossier dat persoonsgegevens als vermeld in het eerste lid bevat, is verzonden naar het Openbaar Ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, en er

onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, mogen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening pas antwoorden nadat het Openbaar Ministerie of, in voorkomend geval de onderzoeksrechter aan de inspecteurs heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022

Art. 30. In artikel 80 van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° bijboten terwijl ze worden ingezet voor het aan en van boord brengen van personen en goederen, en bij redding, berging en werkzaamheden.”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “vermeld in punt 1° en 3° van het eerste lid,” vervangen door de zinsnede “vermeld in het eerste lid, 1°, 3° en 7°,”;

3° aan de bestaande tekst, die paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of concessie om een ligplaats in te nemen, als ze zich op hun ligplaats bevinden, of als ze gesleept worden naar een andere locatie, zijn vrijgesteld van de betaling van de waterwegenvergunning, vermeld in artikel 79.”.

Art. 31. In artikel 133, eerste lid, van hetzelfde decreet worden een punt 3°/1 en een punt 3°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“3°/1 degene die zich schuldig maakt aan een overtreding van artikel 39;

3°/2 degene die zich schuldig maakt aan de miskenning van een tijdelijk verbod of een tijdelijke beperking als vermeld in artikel 41.”.

Art. 32. In artikel 196 van hetzelfde decreet wordt de datum “1 januari 2024” vervangen door de datum “1 januari 2025”.

Hoofdstuk 11. Aanpassing van de financieringsregeling voor het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (“OCW”) en het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (“WTCB”)

Art. 33. §1. Voor grote projecten en programma’s in de zin van resp. artikel 2, 5° en art. 2, 6° van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma’s wordt de berekeningsbasis van de bijdrage aan het Opzoekingscentrum voor Wegenwerken bedoeld in het koninklijk besluit van 5 mei 1952 waarbij het verzoekschrift van het Verbond der Belgische Aannemers van Wegeniswerken strekkende tot het erkennen van het “Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw” en het goedkeuren van zijn statuten, wordt ingewilligd, geplafonneerd op een bedrag gelijk aan de minimale investeringswaarde bedoeld in, naargelang het geval, artikel 2, 5° of 6° van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma’s.

§2. Voor grote projecten en programma's wordt de berekeningsbasis van de bijdrage aan het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf bedoeld in het koninklijk besluit van 23 september 1959 waarbij het verzoekschrift der Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf tot erkenning van het "Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf" wordt ingewilligd, geplafonneerd op een bedrag gelijk aan de minimale investeringswaarde bedoeld in, naargelang het geval, artikel 2, 5° of 6° van het decreet van 22 maart 2019 houdende een kader voor grote projecten en programma's.

De in het eerste en tweede lid bedoelde bijdragen zijn verschuldigd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse rechtspersoon die optreedt als aanbestedende overheid. De aannemers of onderaannemers die instaan voor de realisatie van een groot project of programma zijn vrijgesteld van deze bijdrageverplichting.

Hoofdstuk 12. Slotbepalingen

Art. 34. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om artikel 3, 39/3°, van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer te wijzigen, te vervangen of volledig of gedeeltelijk op te heffen.

Art. 35. In artikel 601ter van het Gerechtelijk Wetboek van 10 oktober 1967, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, wordt punt 7° opgeheven.

Art. 36. Artikel 10 tot en met 21 treden in werking op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2024.

Artikel 5, 1°, heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2002.

Artikel 33 treedt in werking op de dag van de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Lydia PEETERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE



RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 74.672/3
van 21 december 2023

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘over de
weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur
en het waterbeleid’

Op 16 oktober 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 28 en 29 november 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur, en Peter SCHOLLEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 december 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest is een verzameldecreet en bevat diverse wijzigingen aan de huidige regelgeving inzake de weginfrastructuur, het wegenbeleid, de waterinfrastructuur en het waterbeleid, en een aanpassing van de financieringsregeling voor het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (hierna: OCW) en het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (hierna: WTCB).

In hoofdstuk 1 van het voorontwerp wordt bepaald dat het aan te nemen decreet een gewestaangelegenheid regelt (artikel 1 van het voorontwerp).

Hoofdstuk 2 strekt ertoe artikel 38 van de gecoördineerde wet van 16 maart 1968 ‘betreffende de politie over het wegverkeer’ (hierna: de wegverkeerswet) te wijzigen om het mogelijk te maken dat een verval van het recht tot sturen als bijkomende straf wordt opgelegd aan een bestuurder, of aan een persoon die een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, die een overtreding heeft begaan van de regels inzake scholing en onderricht (artikel 2).

Hoofdstuk 3 strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in artikel 1 (artikel 3) en artikel 4bis (artikel 4) van de wet van 21 juni 1985 ‘betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’.

Hoofdstuk 4 strekt tot wijziging van artikel 7 van het decreet van 19 april 1995 ‘betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloods’, teneinde een decretale basis te bieden voor de vergoeding die verschuldigd is bij deelname aan de bekwaamheidsproef in het kader van de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand (artikel 5).² Artikel 5, 1°, van het aan te nemen decreet, dat de vergoeding voor deelname aan de bekwaamheidsproef bepaalt en nadere regels hieromtrent voorschrijft, heeft op grond van artikel 36, tweede lid, van hoofdstuk 12 van het aan te nemen decreet uitwerking met ingang van 1 oktober 2002.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² In navolging van adv.RvS 69.675/3 van 20 juli 2021 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken ‘over de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand’, opmerking 3.2.

Hoofdstuk 5 strekt ertoe in artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 ‘tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer’ een punt 39/3° in te voegen om van het overschrijden van de maximaal toegelaten massa op het onderbord bij het verkeersbord C23 een overtreding van de derde graad te maken (artikel 6). In verband hiermee is er in hoofdstuk 12 een machtiging opgenomen aan de Vlaamse Regering om artikel 3, 39/3°, van het koninklijk besluit van 30 september 2005 te wijzigen, te vervangen of volledig of gedeeltelijk op te heffen (artikel 34).

Hoofdstuk 6 wijzigt het decreet van 16 juni 2006 ‘betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’. Er wordt onder andere een decretale basis uitgewerkt voor de goedkeuring van VBS³-opleidingen, de accreditatie van opleidingscentra en de controle en aanvaarding van certificaten en kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart⁴. Het voorontwerp bevat hiertoe delegaties aan de Vlaamse Regering en regelt de gegevensverwerking van persoonsgegevens in dit kader (artikelen 7 en 8).

Hoofdstuk 7 strekt ertoe het tweede lid van artikel 17, § 2, van het decreet van 3 mei 2013 ‘betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport’ te herformuleren zonder inhoudelijk iets te wijzigen om eventuele interpretatiediscussies uit te sluiten (artikel 9).

Hoofdstuk 8 strekt ertoe het decreet van 9 maart 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’ op verschillende punten te wijzigen. Deze wijzigingen hebben betrekking op de in het decreet van 9 maart 2018 opgenomen definities (artikel 10), op de regels over de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of als lesgever van een onderdeel daarvan, en de mogelijkheid tot administratieve schorsing of opheffing van die erkenningen (artikelen 11 tot 16), op de implementatie hierin van het kaderdecreet van 14 juli 2023 ‘over de handhaving van Vlaamse regelgeving’ (hierna: Kaderdecreet Vlaamse Handhaving) (artikelen 17 tot 20) en op de gegevensverwerking van persoonsgegevens in het kader van de toepassing van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving (artikel 21). In verband hiermee is er in hoofdstuk 12 een bepaling opgenomen die artikel 601^{ter} van het Gerechtelijk Wetboek wijzigt om de bevoegdheid op te heffen van de politierechtbank om kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing om een bestuurlijke geldboete op te leggen, vermeld in het huidige artikel 11, § 3, van het decreet van 9 maart 2018 (artikel 35). Eveneens in hoofdstuk 12 wordt de inwerkingtreding van hoofdstuk 8 van het aan te nemen decreet voorzien op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2024 (artikel 36, eerste lid).

Hoofdstuk 9 bevat wijzigingen aan het decreet van 3 mei 2019 ‘houdende de havenkapiteinsdienst’, waarbij een regeling wordt uitgewerkt voor de vaststelling van inbreuken

³ VBS staat voor verkeersbegeleidingssysteem: zie artikel 2, § 1, 1°, van het decreet van 16 juni 2006.

⁴ In navolging van adv.RvS 72.401/3 van 23 november 2022 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de accreditatie van VBS-opleidingscentra en de goedkeuring van VBS-opleidingen’.

door middel van beeldmateriaal (artikelen 22 tot 27), en regels worden toegevoegd voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de handhaving (artikelen 28 en 29).

Hoofdstuk 10 wijzigt enkele bepalingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022 (artikelen 30 tot 32).

Hoofdstuk 11 strekt er ten slotte toe een autonome bepaling aan te nemen die voor grote projecten en programma's in de zin van artikel 2, 5° en 6°, van het decreet van 22 maart 2019 'houdende een kader voor grote projecten en programma's' in een afwijkende, en met name voor de Vlaamse overheid voordeligere, financieringsregeling voorziet van het OCW en het WTCB (artikel 33). In hoofdstuk 12 wordt de inwerkingtreding van dit hoofdstuk bepaald op de dag van de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad (artikel 36, derde lid).

BEVOEGDHEID

3.1. Met de wijziging van artikel 38, § 1, eerste lid, 5°, van de wegverkeerswet, waartoe artikel 2 van het voorontwerp strekt, wordt, zoals vermeld, voorzien in een verval van het recht tot sturen als bijkomende straf voor een bestuurder, of een persoon die een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, die een overtreding heeft begaan van de regels inzake scholing en onderricht.

Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken blijkt dat omtrent deze bepaling het eensluidend advies van de Ministerraad is gevraagd overeenkomstig artikel 11, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' omdat "[h]et verval van het recht tot sturen (...) als straf niet [is] opgenomen in Boek I van het Strafwetboek".

Hieromtrent moet het volgende worden opgemerkt.

3.2. Luidens artikel 11, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is het eensluidend advies van de Ministerraad vereist voor iedere beraadslaging in de gemeenschaps- of gewestregering over een voorontwerp van decreet waarin een straf of een strafbaarstelling is opgenomen waarin Boek I van het Strafwetboek niet voorziet. Blijkens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof vereist die bepaling het verkrijgen van het eensluidend advies van de Ministerraad enkel wanneer het gaat om het invoeren van straffen en strafbaarstellingen die, materieel gezien, nieuw zijn.⁵

Ofschoon het verval van het recht tot sturen als straf niet wordt vermeld in Boek I van het Strafwetboek, moet worden vastgesteld dat de ontworpen wijziging van artikel 38 van de wegverkeerswet er enkel toe strekt om, in het kader van een aan de gewesten overgedragen aangelegenheid, het toepassingsgebied *uit te breiden* van een straf waarin de wegverkeerswet thans reeds voorziet.

⁵ GwH 29 april 2010, nr. 41/2010, B.10.

Bijgevolg kan worden aangenomen dat het niet gaat om een nieuwe straf in de zin van de voormelde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en dat derhalve het eensluidend advies van de Ministerraad niet is vereist.⁶

4. Luidens het ontworpen artikel 1, § 4^{ter}, van de wet van 21 juni 1985 ‘betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’ (artikel 3 van het voorontwerp) kan de Vlaamse Regering, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, *vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan*, retributies bepalen. In de ontworpen paragraaf 7, eerste lid, van hetzelfde artikel worden de gegevens bepaald die worden verwerkt “[m]et het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, *vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan*”.

De decreetgever vermag te voorzien in retributies en de verwerking van persoonsgegevens regelen voor die aspecten van de wet van 21 juni 1985 die overeenkomstig artikel 6, § 1, XII, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheid van de gewesten behoren. Er moet evenwel worden vastgesteld dat die wet ook nog een bepaling bevat met betrekking tot een federale aangelegenheid, namelijk het bepalen van de technische voorschriften zelf.⁷

Bijgevolg kan het ontworpen artikel 1, § 4^{ter} en § 7, van de wet van 21 juni 1985 worden aanvaard voor zover die bepalingen bevoegdheidsconform worden gelezen en met de zinsnede “de bevoegdheden en taken, vermeld in deze wet” enkel bevoegdheden en taken worden bedoeld die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren.

5. Het ontworpen artikel 4^{bis} van de wet van 21 juni 1985 (artikel 4 van het voorontwerp) strekt ertoe de Vlaamse Regering te machtigen om voor bepaalde overtredingen van het technisch reglement van de voertuigen uitgevaardigd op grond van die wet, de regularisatie van de overtreding te vereisen opdat de strafvordering zou vervallen, naast het betalen van een geldsom.

Uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ blijkt dat de in artikel 6, § 1, XII, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vermelde bevoegdheid “in elk geval” de aangelegenheden betreft die worden geregeld in onder meer het koninklijk besluit van 1 september 2006 ‘betreffende de inning en de consignatie van een som bij het vaststellen van sommige inbreuken inzake de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het

⁶ Zie eerder al adv.RvS 33.266/3 van 9 april 2002 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 19 juli 2002 ‘tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor Toerisme’, *Parl.St.* VI.Parl. 2001-02, nr. 1208/1, 45, opmerking 8.1.1; adv.RvS 60.148/1 van 24 oktober 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 23 december 2016 ‘houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 971/1, 66-67, opmerking 4.

⁷ Zie immers artikel 1, § 1, punt 1, van de wet van 21 juni 1985 naar luid waarvan de Koning de technische eisen bepaalt “voor voertuigen voor vervoer te land, voor de onderdelen ervan en voor het veiligheidstoebehoren door Hem aangewezen, zoals de eisen betreffende hun bouw, assemblage, erkenning, goedkeuring, herstelling en onderhoud”.

veiligheidstoebehoren moeten voldoen’.⁸ Luidens artikel 2 van dat koninklijk besluit kunnen “[o]nder de voorwaarden vastgesteld in artikel 4*bis* van de wet van 21 juni 1985” de in bijlage 2 bij dat besluit opgenomen inbreuken op de technische eisen, vastgesteld tijdens technische controles langs de weg van bedrijfsvoertuigen die zijn ingeschreven in België of in het buitenland, aanleiding geven tot de inning per inbreuk, van de in dezelfde bijlage vermelde sommen. Hieruit kan worden afgeleid dat de regeling van de betaling van de som die de strafvordering doet vervallen bij het vaststellen van overtredingen van het technisch reglement van de voertuigen, tot de bevoegdheid van de gewesten behoort en dat derhalve voor door de Vlaamse Regering bepaalde overtredingen dat verval van de strafvordering afhankelijk kan worden gemaakt van de regularisatie van de overtreding.

Bijgevolg kan worden aangenomen dat artikel 4 van het voorontwerp tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoort.

6.1. Artikel 6 van het voorontwerp strekt ertoe in artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 ‘tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer’ het overschrijden van de maximaal toegelaten massa op het onderbord bij het verkeersbord C23 toe te voegen als overtreding van de derde graad in de zin van artikel 29, § 1, tweede lid, van de wegverkeerswet.

6.2. In artikel 68.3 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 ‘houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg’, zoals gewijzigd bij artikel 19, 1°, van het koninklijk besluit van 30 juli 2022,⁹ wordt de draagwijdte van het verkeersbord C23 als volgt omschreven:

“Verboden toegang voor bestuurders van motorvoertuigen en slepen ontworpen en gebouwd voor het vervoer van goederen.

Een opschrift op een onderbord beperkt het verbod tot de bestuurders van voertuigen of slepen waarvan de maximaal toegelaten massa hoger is dan de aangeduide massa.”

In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 30 juli 2022 wordt omtrent die bepaling het volgende uiteengezet:

“Omdat de woorden ‘bestemd of gebruikt voor het vervoer van zaken’ zorgen voor onduidelijkheid, worden deze woorden vervangen door de woorden ‘ontworpen en gebouwd voor het vervoer van goederen’. Dit stemt overeen met de terminologie die wordt gebruikt in het technisch reglement.

Het opschrift dat het verkeersbord C23 aanvult, verwijst voortaan naar de maximaal toegelaten massa en niet meer naar de ‘massa in beladen toestand’. Dit zal de controle met behulp van camera’s mogelijk maken.”

Gelijktijdig hiermee werd bij artikel 2 van de wet van 30 juli 2022 ‘betreffende het gebruik van onbemande automatisch werkende toestellen ter controle op de inbreuken op het

⁸ Zie *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 144.

⁹ Koninklijk besluit van 30 juli 2022 ‘tot wijziging van het koninklijk van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg en het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs’.

verbodsbord C23' in artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 december 2002 'tot aanwijzing van de overtredingen waarvan de vaststelling gesteund op materiële bewijsmiddelen die door onbemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, bewijskracht heeft zolang het tegendeel niet bewezen is' een punt 13° ingevoegd, naar luid waarvan overtredingen van het toegangsverbod voor bestuurders van motorvoertuigen en slepen ontworpen en gebouwd voor het vervoer van goederen (verkeersbord C23) waarvan de vaststelling is gesteund op materiële bewijsmiddelen die door onbemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, bewijskracht heeft zolang het tegendeel niet is bewezen.

6.3. Naar luid van artikel 6, § 1, XII, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gewesten bevoegd voor "de regelgeving inzake maximaal toegelaten massa en massa's over de assen van de voertuigen die gebruik maken van de openbare wegen, evenals de ladingzekering en de afmetingen en de signalisatie van de lading".

In de toelichting bij het voorstel van bijzondere wet dat tot die bepaling heeft geleid, wordt omtrent die bevoegdheid het volgende uiteengezet:

"Deze overdracht volgt de logica van het voorstel van bijzondere wet 'houdende institutionele maatregelen' dat eerder in de Senaat werd ingediend (*Parl. St.*, Senaat, zitting 2007-2008, nr. 4-602/1) en waarover de Raad van State een advies heeft uitgebracht op 10 april 2008 (advies nr. 44.234/AV).

Vandaag beschikken de gewesten reeds over de bevoegdheid met betrekking tot de wegeninfrastructuur. In dit kader is het echter belangrijk dat de reglementering inzake de maximum toegelaten massa en de massa's over de assen van de voertuigen die gebruikmaken van de openbare wegen en de ladingzekering, tot de bevoegdheid van de gewestelijke wegeninspectie kan behoren. Deze overdracht aan de gewesten past aldus in de creatie van een homogeen bevoegdheidspakket 'zwaar vervoer over de weg'.

Dit voorstel van bijzondere wet draagt de regels inzake de maximale toegelaten massa van al dan niet beladen voertuigen en slepen en de regels inzake de massa's over de assen van de voertuigen opdat deze zich op de openbare weg zouden mogen begeven, over aan de gewesten.

De ladingzekering verwijst naar de algemene regels inzake de ladingsvoorschriften, zoals bedoeld in de artikelen 2.55 tot 2.60, 45, 45*bis*, van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007.

Deze overdracht heeft eveneens betrekking op de afmetingen en de signalisatie van de lading zoals bedoeld in de artikelen 46 en 47 van hetzelfde koninklijk besluit."¹⁰

Omtrent de handhavingsbevoegdheid van de gewesten wordt voorts het volgende gesteld:

"Bovenop de bestaande bevoegdheden worden de gewesten bovendien bevoegd voor het bepalen van administratieve en strafrechtelijke sancties in geval van niet-naleving van de politieregels voor het wegverkeer die bij dit voorstel worden geregionaliseerd.

Overeenkomstig artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kunnen de gewesten namelijk, als accessoire bevoegdheid, de

¹⁰ *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 135-136.

niet-naleving van hun bepalingen strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen in het kader van de materiële bevoegdheden betreffende de regels van het Verkeersreglement die bij dit voorstel aan hen worden overgedragen.

Bovendien vloeit de bevoegdheid van de gewesten inzake administratieve sancties rechtstreeks voort uit de bepalingen die hun de materiële bevoegdheid toekennen. Met andere woorden, de bepaling van de administratieve sancties wordt beschouwd als een accessoire bevoegdheid voor de gewesten in het kader van de gewestelijke regelgeving (bijvoorbeeld de administratieve sancties in geval van inbreuken op de milieuregelgeving, op de bouwvoorschriften, enz.).

Het bepalen van de strafrechtelijke en administratieve sancties doet geen afbreuk aan de prerogatieven van de politie, het parket en de rechtbanken en hoven. Gewestelijke ambtenaren zullen bevoegd kunnen zijn om op de naleving van de gewestelijke regels toe te zien.

De politie (die tot de bevoegdheid van de federale overheid blijft behoren) is daarnaast bevoegd voor het vaststellen van die strafrechtelijke en administratieve inbreuken. Daarom wordt artikel 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt ook van toepassing gemaakt op die administratief bestraft inbreuken (Zie het wetsvoorstel met betrekking tot de Zesde Staatshervorming inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, *Parl. St.*, Senaat, zitting 2012-2013, nr. 5-2234/1).¹¹

6.4. Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de gewesten niet alleen bevoegd zijn om de regels te bepalen inzake maximaal toegelaten massa en massa's over de assen van de voertuigen die gebruik maken van de openbare wegen, maar ook om de niet-naleving van die regels te sanctioneren.

Het komt weliswaar aan de federale overheid toe om de verkeerstekens te bepalen.¹² Het is op grond van die bevoegdheid dat artikel 19, 1°, van het koninklijk besluit van 30 juli 2022 in artikel 68.3 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 de omschrijving van het verkeersbord C23 en van het onderbord erbij heeft gewijzigd. In zoverre de omschrijving van dat onderbord, waarin gewag wordt gemaakt van de maximaal toegelaten massa, impliceert dat de overtreding van dat onderbord inhoudt dat de gewestelijke regelgeving inzake maximaal toegelaten massa niet wordt nageleefd, zijn de gewesten echter bevoegd om de niet-naleving ervan te sanctioneren. Het gaat dan immers om de “niet-naleving van de politieregels voor het wegverkeer die (...) worden geregionaliseerd”.

Vermits de gewesten bevoegd zijn voor de regelgeving inzake de maximaal toegelaten massa, en voor de naleving ervan, kunnen ze de classificatie per graad van de inbreuken op die voorschriften regelen.

¹¹ *Ibidem*, 138-139.

¹² Luidens artikel 6, § 1, XII, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gewesten bevoegd voor “de regelgeving inzake het plaatsen en de technische eisen, evenals de controle op de verkeerstekens, met uitzondering van de verkeerstekens met betrekking tot douanestroken, aan overwegen en kruisingen met spoorwegen en op de militaire wegen”. In de toelichting bij het voorstel van bijzondere wet dat tot die bepaling heeft geleid, werd dienaangaande gepreciseerd: “Deze bepaling voorziet in de overdracht van de bevoegdheid inzake technische eisen en het plaatsen van en het toezicht op de verkeerstekens. De bepaling van de verkeerstekens zelf blijft tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren.” (*Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 135)

6.5. Gelet op wat voorafgaat, kan worden aangenomen dat het Vlaamse Gewest bevoegd is om het ontworpen punt 39/3° aan artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 toe te voegen.

7.1. Het ontworpen artikel 8 van het decreet van 9 maart 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’ (artikel 17 van het voorontwerp) strekt ertoe het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving,¹³ met inbegrip van hoofdstuk 10, afdelingen 2, 4, 5, 10 en 12, van toepassing te verklaren op de handhaving van dat decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. In het verlengde hiervan heft artikel 35 van het voorontwerp artikel 601*ter*, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek op, dat in de bevoegdheid van de politierechtbank voorziet voor de beroepen tegen de beslissingen om een bestuurlijke geldboete op te leggen vermeld in artikel 11, § 3, van dat decreet.

7.2. In advies 72.624/3 van 28 februari 2023 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, een aantal bevoegdheidsrechtelijke opmerkingen gemaakt bij het voorontwerp dat heeft geleid tot het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving.¹⁴ In zoverre geen rekening werd gehouden met die opmerkingen bij de verdere totstandkoming van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving en de bepalingen waarop ze betrekking hebben van toepassing worden verklaard op de handhaving van het decreet van 9 maart 2018, blijven die opmerkingen onverminderd gelden.

7.3. In zoverre, inzonderheid, uit het van toepassing verklaren van artikel 8, § 2, eerste lid, 5° en 7°, van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving voortvloeit dat de personeelsleden van het operationele kader van de politiediensten die deze politiediensten daarvoor aanwijzen en de door de Vlaamse Regering aangewezen bijzondere veldwachters kunnen worden aangesteld als toezichthouder en worden belast met de bestuurlijke opsporing, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het voormelde advies 72.624/3 opgemerkt dat voor die bepalingen een beroep moet worden gedaan op de impliciete bevoegdheden vermeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en dat bij het van toepassing verklaren ervan zou moeten worden aangetoond dat aan de voorwaarden daartoe is voldaan.¹⁵ Thans bevat de memorie van toelichting van het voor advies voorgelegde voorontwerp alvast geen dergelijke verantwoording.

7.4. Hetzelfde geldt voor het van toepassing verklaren van artikel 42 van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving, dat in een beroep voorziet bij het Handhavingscollege (en de ermee samenhangende opheffing van artikel 601*ter*, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek bij artikel 35 van het voorontwerp).

¹³ Kaderdecreet Vlaamse Handhaving.

¹⁴ Adv.RvS 72.624/3 van 28 februari 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving, *Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1724/1, 410-431, opmerkingen 4 tot 14.

¹⁵ Adv.RvS 72.624/3 van 28 februari 2023, *Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1724/1, 413-416, opmerkingen 6.1 tot 6.8.

Om de redenen uiteengezet in het voormelde advies 72.624/3,¹⁶ zal moeten kunnen worden aangetoond dat voor die bevoegdheidstoewijzing is voldaan aan de voorwaarden om een beroep te doen op de impliciete bevoegdheden, en inzonderheid aan het noodzakelijkheidsvereiste.

8.1. Artikel 33 van het voorontwerp strekt ertoe voor grote projecten en programma's in de zin van artikel 2, 5° en 6°, van het decreet van 22 maart 2019 'houdende een kader voor grote projecten en programma's',¹⁷ de bijdragen te plafonneren die moeten worden betaald aan, enerzijds, het OCW en, anderzijds, het WTCB, in afwijking van wat dienaangaande wordt bepaald in respectievelijk artikel 4 van het koninklijk besluit van 5 mei 1952¹⁸ en artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 september 1959.¹⁹ Luidens artikel 36, derde lid, van het voorontwerp treedt artikel 33 van het aan te nemen decreet in werking op de dag van de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad.

8.2. In advies 19.391/1 van 22 februari 1990 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende opgemerkt over een ontwerp dat strekte tot wijziging van het voormelde koninklijk besluit van 23 september 1959:

“Het ontwerp wijzigt de artikelen 2 en 4 van het koninklijk besluit van 23 september 1959 waarbij het verzoekschrift der Nationale Confederatie van het bouwbedrijf tot erkenning van het Wetenschappelijk en technisch centrum voor het bouwbedrijf wordt ingewilligd. Deze artikelen betreffen de aanwijzing van de ondernemingen die voor dat centrum bijdrageplichtig zijn alsmede de berekening van de bijdrage.

Het koninklijk besluit en het ontwerp zijn een toepassing van en ontleen hun rechtsgrond aan het bepaalde in de besluitwet van 30 januari 1947 tot vaststelling van het statuut van oprichting en werking van centra, belast met de bevordering en de coördinatie van de technische vooruitgang van de verschillende takken van 's lands bedrijfsleven, door het wetenschappelijk onderzoek.

Het verslag aan de Regent dat de besluitwet van 30 januari 1947 voorafgaat²⁰, doet duidelijk ervan blijken dat deze essentieel betrekking heeft op de organisatie en de bevordering van het wetenschappelijk onderzoek in en door de bedrijven, inzonderheid bij wege van de oprichting, op initiatief van de bedrijfsgroeperingen van voortbrengers of verdelers, van wetenschappelijke centra, centra De Groote genoemd²¹.

¹⁶ Adv.RvS 72.624/3 van 28 februari 2023, *Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1724/1, 430, opmerking 12.8.

¹⁷ Dit zijn een geheel van niet-routinematige en in de tijd beperkte activiteiten waarvoor, of activiteiten die werden opgenomen in een programma waarvoor de Vlaamse Gemeenschap of de Vlaamse rechtspersonen de volledige of gedeeltelijke verantwoordelijkheid dragen, en die substantiële financiële consequenties en grote uitvoeringsrisico's inhouden. Een groot project heeft een investeringswaarde van ten minste 100 miljoen euro als het om werken gaat, en 20 miljoen euro als het om leveringen of diensten gaat, telkens exclusief btw. Een groot programma heeft een investeringswaarde van ten minste 200 miljoen euro, exclusief btw.

¹⁸ Koninklijk besluit van 5 mei 1952 'waarbij het verzoekschrift van het Verbond der Belgische Aannemers van Wegeniswerken strekkende tot het erkennen van het 'Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw' en het goedkeuren van zijn statuten, wordt ingewilligd'.

¹⁹ Koninklijk besluit van 23 september 1959 'waarbij het verzoekschrift der Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf tot erkenning van het Wetenschappelijk en technisch Centrum voor het Bouwbedrijf wordt ingewilligd'.

²⁰ Voetnoot 1 van het aangehaalde advies: Belgisch Staatsblad van 28 februari 1947, blz. 2068 en volgende.

²¹ Voetnoot 2 van het aangehaalde advies: “Het oogmerk van de centra zal uitsluitend zijn de aanmoediging tot wetenschappelijk en technologisch onderzoek met het oog op de verbetering van het rendement, van de kwaliteit (in voorkomend geval het esthetisch uitzicht inbegrepen) en van de productie” (verslag aan de Regent; o.c.).

Luidens artikel *6bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ingevoegd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, is de bevoegdheid ter zake van het wetenschappelijk onderzoek – zonder onderscheid al naar het fundamenteel dan wel toegepast wetenschappelijk onderzoek betreft – verdeeld tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, volgens de regel dat de bevoegdheid ter zake van het wetenschappelijk onderzoek beoordeeld moet worden naar de aangelegenheid waarop het betrekking heeft.

De regeling vervat in het koninklijk besluit van 23 september 1959 en in het ontwerp is noodzakelijkerwijs een onderdeel van een regeling omtrent de inrichting van een wetenschappelijk onderzoek. Dat wetenschappelijk onderzoek hoort kennelijk bij het economisch beleid dat in artikel 6, § 1, VI, 1^o, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, aan de Gewesten is toegewezen ²².

Die bevoegdheid van de Gewesten neemt evenwel niet weg, dat de nationale overheid, zoals in genoemd artikel *6bis*, § 3, van de bijzondere wet is bepaald, initiatieven kan nemen, structuren opzetten - wat in dezen blijkbaar het geval is - en in financiële middelen voorzien voor het wetenschappelijk onderzoek in aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen of de Gewesten behoren, althans wanneer dat wetenschappelijk onderzoek onder meer, zoals in dezen, betrekking heeft op acties en programma's die de belangen van een Gemeenschap of een Gewest overschrijden. Uit die bevoegdheidsverdelende regel mag worden afgeleid dat, in de mate zoals aangegeven in de bijzondere-wetsbepaling, de Koning de bevoegdheid behouden heeft die Hem in de besluitwet van 30 januari 1947 is toegekend.” ²³

De Raad van State, afdeling Wetgeving, wees er vervolgens wel op dat de federale overheid overeenkomstig artikel *6bis*, § 3, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorafgaand aan haar beslissing een voorstel tot samenwerking moet voorleggen al naar het geval aan de gemeenschappen of de gewesten, maar dit neemt niet weg dat de Raad van State van oordeel was dat het OCW en het WTCB structuren waren voor het wetenschappelijk onderzoek die de federale overheid overeenkomstig artikel *6bis*, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kan opzetten en dat de bijdrageregeling voor die centra vastgesteld ter uitvoering van artikel 10 van de besluitwet van 30 januari 1947 ‘tot vaststelling van het statuut van oprichting en werking van Centra, belast met de bevordering en de coördinatie van de technische vooruitgang van de

²² *Voetnoot 3 van het aangehaalde advies*: Volgens de toelichtingen welke zijn verstrekt bij de parlementaire besprekingen van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, blijken de kredieten bestemd voor de subsidiëring van de Centra De Groote alsnog verdeeld te zijn over eensdeels de Gewesten, anderdeels de Staat (*Gedr.St.*, Senaat, 1988-1989, nr. 562, 2^{ter}, blz. 54). Voor zoveel als nodig kan tevens gerefereerd worden, wat het begrotingsjaar 1989 betreft, aan de, in het raam van het Fonds voor industriële vernieuwing, derde en vierde opdracht, “aan de Gewesten toegekende middelen voor initiatieven van toegepast onderzoek van hun bevoegdheid” (zie wet van 5 juli 1989 houdende de begroting van de Diensten van de Eerste Minister voor het begrotingsjaar 1989 en de verduidelijkingen onder meer in *Gedr.St.*, Senaat, 1988-1989, nr. 668/1, blz. 76-77).

²³ Adv.RvS 19.391/1 van 22 februari 1990 over ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 september 1959 waarbij het verzoekschrift der Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf tot erkenning van het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf wordt ingewilligd’. Zie ook adv.RvS 19.392/1 van 22 februari 1990 over een ontwerp van koninklijk besluit ‘dat de berekeningsbases van de respectievelijke bijdragen van het opzoekingscentrum voor de Wegenbouw en van het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf afbaken’.

verschillende takken van 's lands bedrijfsleven, door het wetenschappelijk onderzoek' tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

8.3. Voor de ontworpen regeling zou derhalve een beroep moeten worden gedaan op de impliciete bevoegdheden waarover de decreetgever beschikt op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Daartoe is evenwel vereist dat zulks noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid, de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.²⁴

In de memorie van toelichting wordt dienaangaande het volgende gesteld.

“Wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt de invoeging van de nieuwe decretale regeling ook gerechtvaardigd op grond van de impliciete bevoegdheden. De gewesten mogen een beroep doen op de impliciete bevoegdheden wanneer cumulatief aan drie voorwaarden is voldaan. Vooreerst moet het betreden van de bevoegdheid van de ander noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid. Deze voorwaarde volgt rechtstreeks uit de tekst van artikel 10 BWHI. Om verenigbaar te zijn met het bij de BWHI ingevoerde stelsel van exclusieve bevoegdheden, moet het beroep op artikel 10 BWHI volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof voldoen aan twee bijkomende voorwaarden. De regeling moet zich lenen tot een gedifferentieerde regeling en de weerslag van de betrokken regeling op de bevoegdheden van de ander mag slechts marginaal zijn. Volgens een vaste interpretatieregels van de bevoegdheidsverdelende regels dienen de aan de gewesten toegewezen bevoegdheden ruim en zinvol geïnterpreteerd te worden en de uitzonderingen op de toegewezen bevoegdheden restrictief. In die optiek meent de decreetgever dat een zinvolle invulling van de gewestbevoegdheid inzake de openbare werken en het vervoer alsook het wetenschapsbeleid in het raam van voormelde bevoegdheden, impliceert dat de gewesten ook bevoegd zijn om de modaliteiten van de financieringsregelingen voor het OCW en het WTCB te bepalen.

De bestaande regeling inzake de verplichte bijdragen aan het OCW en het WTCB heeft immers een onredelijke financiële impact op de bevoegdheidsuitoefening door het Vlaamse Gewest inzake infrastructuurprojecten en is van aard de realisatie van uitzonderlijk grootschalige projecten te belemmeren. De impact van de afwijking op de bestaande regeling is anderzijds slechts marginaal. De plafonnering van de bijdrageplichten van de aannemers in het kader van grote projecten en programma's heeft tot gevolg dat het OCW en het WTCB voor deze werken weliswaar een lagere bijdrage zullen ontvangen, maar deze bijdrage blijft toereikend om haar werkzaamheden in het kader van deze grote projecten en programma's te financieren. Bovendien heeft de invoering van dit stelsel enkel betrekking op de uitzonderlijke situatie van grootschalige infrastructuurwerken waarop de bijdrageplichten disproportioneel zwaar zouden wegen.

Tenslotte biedt deze nieuwe regeling de beleidsmogelijkheid om vernieuwende en innovatieve technieken vanuit de aanbestedende overheid zelf te stimuleren ten behoeve van de bouwsector. In dit verband kan o.a. gedacht worden aan aspecten zoals het toepassen van Building Information Management (BIM) en vroegtijdige betrokkenheid van de opdrachtnemer in het ontwerpproces met als doelstelling om de transparantie, de duurzaamheid en de efficiëntie van fysische bouwprocessen te verhogen, het bestuderen en implementeren van nieuwe milieusaneringstechnieken, enzovoort. Dergelijke innoverende

²⁴ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bv.: GwH 12 maart 2015, nr. 29/2015, B.11; GwH 21 april 2016, nr. 53/2016, B.92.4.

technieken die via de opdrachtdocumenten, zoals o.a. het standaardbestek 250 van het Agentschap Wegen en Verkeer, tot de contractvoorwaarden zullen behoren, hebben als gevolg dat de bouwplanning, de investeringsbudgetten en het risicomanagement beter onder controle kunnen worden gehouden en proactief en op maat ingespeeld kan worden door de opdrachtgever op beleids- en omgevingsdoelstellingen (duurzame ontwikkelingsdoelen, innovatie, circulariteit, digitalisering,...).”

Ofschoon de noodzakelijkheid van de ontworpen regeling nog zou kunnen worden aangenomen voor zover het aannemelijk kan worden gemaakt dat de realisatie van grote projecten onmogelijk wordt gemaakt of alleszins aanzienlijk wordt bemoeilijkt, valt het te betwijfelen of de federale aangelegenheid zich wel tot een gedifferentieerde regeling leent. Dit zou er immers toe leiden dat de bijdrageverplichting van aannemers en onderaannemers voor het OCW en het WTCB zou verschillen naargelang de plaats van het project. Bovendien lijkt het opzet van artikel 6*bis*, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 juist te zijn dat de federale overheid voor wetenschappelijk onderzoek in een aangelegenheid die tot de gemeenschappen of de gewesten behoort, structuren opzet die opereren op het grondgebied van het Rijk en waarvan de financiering uniform moet zijn.

De artikelen 33 en 36, derde lid, van het voorontwerp kunnen geen doorgang vinden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

9. Het voorontwerp bevat enkele bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.

9.1. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.²⁵

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de

²⁵ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.²⁶

9.2. Recent heeft het Grondwettelijk Hof daar nog aan toegevoegd dat naast het formele wettigheidsvereiste artikel 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 7, 8 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de verplichting oplegt dat de inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en in het recht op bescherming van persoonsgegevens in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen wordt geformuleerd, die het mogelijk maken de hypothesen te voorzien waarin de wetgever een dergelijke inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven toestaat.²⁷

Inzake de bescherming van de persoonsgegevens impliceert dat vereiste van voorzienbaarheid dat voldoende precies moet worden bepaald in welke omstandigheden de verwerkingen van persoonsgegevens zijn toegelaten.²⁸ De rechtsgrond die de inmenging in die rechten toestaat, moet zelf de reikwijdte van de beperking op de uitoefening van het betrokken recht bepalen.²⁹

9.3. De vraag rijst of de ontworpen bepalingen in de artikelen 3, 8, 21, 23, 26, 27, 28 en 29 van het voorontwerp voldoen aan het beginsel van de minimale gegevensverwerking van persoonsgegevens dat artikel 5, lid 1, c), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ (hierna: AVG), vereist.

9.3.1. Het ontworpen artikel 1, § 7, derde lid, van de wet van 21 juni 1985 ‘betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’ vermeldt dat ook gegevens vermeld in artikel 9, eerste lid, van de AVG kunnen worden verwerkt (artikel 3, 3°, van het voorontwerp). In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat het gaat om medische gegevens, waarvan de verwerking noodzakelijk kan zijn bij de beoordeling van een individuele goedkeuring van een voertuig aangepast voor iemand met een beperking.

In het licht van het beginsel van de minimale gegevensverwerking van persoonsgegevens strekt het tot aanbeveling om een dergelijke precisering van gevoelige gegevens

²⁶ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101 (*Parl.St. Kamer* 2020-21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

²⁷ GwH 23 november 2023, nr. 154/2023, B.8.9.

²⁸ EHRM (grote kamer) 4 mei 2000, *Rotaru t. Roemenië*, ECLI:CE:ECHR:2000:0504JUD002834195, § 57; EHRM (grote kamer) 4 december 2008, *S. en Marper t. Verenigd Koninkrijk*, ECLI:CE:ECHR:2008:1204JUD003056204, § 99.

²⁹ HvJ 6 oktober 2020, C-623/17, *Privacy International*, ECLI:EU:C:2020:790, punt 65.

waarvan de verwerking noodzakelijk kan zijn, in het decreet zelf op te nemen.

9.3.2. Waar het toelaatbaar is om het aanduiden van de concrete verwerkingsverantwoordelijke te delegeren aan de Vlaamse Regering, zal bij de uitvoering van die machtiging erop moeten worden toegezien dat de aldus aangeduide verwerkingsverantwoordelijke behoort tot de categorie van personen die overeenkomstig de ontworpen regeling toegang hebben tot de verwerkte gegevens.

De gemachtigde bevestigde dat uit het gebruik van het woord “andere” in het ontworpen artikel 1, § 7, vijfde lid, van de wet van 21 juni 1985 mag worden afgeleid dat het steeds gaat om “bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan”. Dit kan als dusdanig worden vermeld in het decreet zelf.

9.3.3. Het ontworpen artikel 1, § 7, laatste lid, van de wet van 21 juni 1985 bepaalt dat “[d]e gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan (...) niet langer dan twintig jaar [worden] bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking”. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat hierbij rekening werd gehouden met de maximale termijn waarbinnen de feiten naar aanleiding waarvan de persoonsgegevens zijn verwerkt nog dienstig kunnen zijn voor het opleggen van straffen, bestuurlijke sancties, publieke herstelmaatregelen, beveiligingsmaatregelen of beslissingen van burgerlijke of administratieve aard of nog het voorwerp uitmaken of kunnen uitmaken van een administratief of juridisch beroep. Tevens werd rekening gehouden met de periode waarbinnen de persoonsgegevens nog relevant kunnen zijn voor toekomstige handelingen in het kader van toezicht, opsporing, vervolging, sanctionering, beveiliging of herstel (bv. het toepassen van recidive).

Ofschoon met deze verantwoording kan worden ingestemd, heeft het *fluctuerende* aanvangspunt van de maximale bewaartermijn waarin de ontworpen regeling voorziet (“de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging”) tot gevolg dat onzekerheid kan ontstaan bij de personen wier gegevens worden verwerkt over de termijn gedurende dewelke deze kunnen worden bewaard, vermits zij niet noodzakelijk zullen weten wanneer deze “laatste daad” zal zijn gesteld.

Hierover bevraagd, gaf de gemachtigde aan dat in de uitvoeringsbesluiten een concreter startpunt kan worden bepaald. Met dit voorstel kan worden ingestemd, al dient daartoe wel in het voorontwerp zelf een delegatie te worden verleend aan de Vlaamse Regering.

9.3.4. Het ontworpen artikel 4^{ter}, § 5, tweede lid, van het decreet van 16 juni 2006 ‘betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’ stelt dat de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn vaststelt voor “de overige persoonsgegevens” die in het kader van dat artikel worden verwerkt (artikel 8 van het voorontwerp). Met deze “overige persoonsgegevens” worden wellicht alle andere gegevens bedoeld dan deze vervat in het eerste lid van paragraaf 5, die volgens de tekst van het voorontwerp worden bewaard gedurende 45 jaar, of uiterlijk totdat het personeelslid met pensioen gaat. Aangaande de door de Vlaamse Regering vast te stellen bewaartermijn voor deze

“overige persoonsgegevens” stelt het voorontwerp dat de gegevens “in ieder geval niet langer [worden] bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt”. Als uiterste termijn wordt “de termijn van 10 jaar na het overlijden van de houder van het certificaat, van de kwalificatie of van het persoonlijk trainingsoverzicht” gesteld. Bij de vaststelling van de maximale bewaartermijnen dient de Vlaamse Regering in het bijzonder rekening te houden met “de mogelijke noodzaak aan gegevens omtrent de opleidingen en kwalificaties, tijdens de beroepsloopbaan en desgevallend erna”.

Het vereiste dat de persoonsgegevens “in ieder geval niet langer [worden] bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt” is niet meer dan een parafrase van het in artikel 5, eerste lid, c), van de AVG bepaalde vereiste dat persoonsgegevens worden beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (“minimale gegevensverwerking”). Het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet vereist dat in het decreet zelf een maximale bewaartermijn wordt bepaald, dan wel meer precieze criteria die de Vlaamse Regering in acht zal moeten nemen bij het bepalen van de bewaartermijn.³⁰ In het voorontwerp wordt wel degelijk een uiterste bewaartermijn bepaald van “10 jaar na het overlijden van de houder van het certificaat, van de kwalificatie of van het persoonlijk trainingsoverzicht”. Het is wel de verwachting dat het uitvoeringsbesluit deze bewaartermijn verder zal concretiseren en voorzienbaarheid zal verschaffen omtrent bijvoorbeeld wat wordt bedoeld met “de kwalificatie”.

9.3.5. Het ontworpen artikel 11/1, § 2, laatste lid, van het decreet van 9 maart 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’ bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering om “onverminderd de doeleinden, vermeld in het eerste lid, de nadere doeleinden van de verwerking [vast te stellen]” (artikel 21 van het voorontwerp).

In zoverre de zinssnede “de nadere doeleinden van de verwerking” betrekking heeft op *nieuwe* doeleinden die bij besluit van de Vlaamse Regering zouden kunnen worden ingevoerd, staat het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet hieraan in de weg. De Vlaamse Regering kan enkel een *nadere precisering* vaststellen van de reeds in het decreet bepaalde doeleinden. Het voorontwerp van decreet dient in die zin te worden herbekeken.

9.3.6. Naar luid van het ontworpen artikel 11/1, § 5, van het decreet van 9 maart 2018 stelt de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. Verder wordt evenwel in diezelfde paragraaf zélf alsnog een maximale bewaartermijn bepaald (artikel 21 van het voorontwerp).

Het is duidelijk dat in een decreet *eerst* gewag moet worden gemaakt van de maximale bewaartermijn, en *daarna* eventueel een bepaling volgt waarin de nadere regels hierover worden gedelegeerd aan de Vlaamse Regering. Het voorontwerp van decreet dient op dit punt te worden herzien.

³⁰ Adv.RvS 69.535/3 van 5 juli 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2021 ‘tot bepaling van de voorwaarden voor de nascholing met e-learning in het kader van een proefproject en tot wijziging van artikel 4, 45 en 47 van het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E’, opmerking 4.2.3.

9.3.7. Het ontworpen derde lid van artikel 18, § 1, van het decreet van 3 mei 2019 ‘houdende de havenkapiteinsdienst’ voorziet dat de havenkapiteins, haveninspecteurs en de havenagenten vaststellingen kunnen doen met beeldmateriaal van vaste en mobiele camera’s, die in voorkomend geval intelligent zijn (artikel 26, 2° van het voorontwerp).

Het ontworpen tweede lid van artikel 14 van hetzelfde decreet bepaalt onder welke voorwaarden de vaststellingen die worden gedaan met dit beeldmateriaal of met beeldmateriaal van derden, bewijskracht hebben tot bewijs van het tegendeel (artikel 23 van het voorontwerp).

Het gebruik van individuele camera’s waarbij beeld- en geluidsopnames gemaakt worden, vormt een inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en dient met de nodige waarborgen te worden omkleed.

Hieromtrent oordeelde het Grondwettelijk Hof als volgt:

“Het recht op eerbiediging van het privéleven is niet absoluut. De aangehaalde grondwets- en verdragsbepalingen sluiten een overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven niet uit, maar vereisen dat zij wordt toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling, dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte in een democratische samenleving en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling.”³¹

De Raad van State, afdeling Wetgeving, merkte in advies 72.873/2 op:

“dat de essentiële elementen van die inmenging, met inbegrip van de garanties waarbij die inmenging ingeperkt wordt, bij wet bepaald moeten worden, dat ze daartoe met de vereiste duidelijkheid en nauwkeurigheid gesteld moet worden, dat ze moet beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte in een democratische samenleving en evenredig dient te zijn met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling”.³²

De Raad van State, afdeling Wetgeving, voegde er nog aan toe:

“De wezenlijke vraag die *in casu* evenwel rijst, tevens gelet op de grotere inmenging die gevormd wordt door het gebruik van individuele camera’s door de politie, is of het voorontwerp wel in voldoende mate rekening gehouden heeft met de vereisten die voortkomen uit het legaliteits- en evenredigheidsbeginsel.”³³

De stellers van het voorontwerp zullen er dan ook op moeten toezien dat de ontworpen regeling gepaard gaat met de nodige beperkingen en waarborgen waardoor een billijk evenwicht tot stand wordt gebracht tussen het recht op eerbiediging van het privéleven en de nagestreefde doelstellingen van ordehandhaving en misdrijfbestrijding.

In dit opzicht kan onder andere worden gewezen op de volgende leemten in de ontworpen regeling.

³¹ GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.7.7.

³² Adv.RvS 72.873/2 van 15 mei 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 19 oktober 2023 ‘tot wijziging van de wet op het politieambt wat betreft het gebruik van individuele camera’s door politiediensten’, *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3524/1, 58.

³³ *Ibidem*.

Ten eerste wordt niet uitdrukkelijk bepaald voor welke doeleinden het beeldmateriaal kan worden opgenomen, gebruikt en bewaard.

Wat de bewaartermijn betreft, bepaalt het ontworpen artikel 18/1, eerste lid, van het decreet van 3 mei 2019 dat het beeldmateriaal bewaard wordt voor een duur van niet meer dan twaalf maanden vanaf het moment van opname. Het tweede lid van dat artikel stelt echter dat het beeldmateriaal langer kan worden bewaard en gebruikt “om vastgestelde strafbare feiten te bewijzen of om daders ervan te identificeren”. Voor dit laatste geval wordt echter geen maximum bewaartermijn bepaald.³⁴

Ook de toegang tot het beeldmateriaal wordt uiterst beperkt geregeld. Het derde lid van het ontworpen artikel 18/1 bepaalt enkel dat de toegang is “beveiligd”. Het voorontwerp bevat zelf geen controlemechanismen om de verzamelde gegevens en informatie te beveiligen. Ook welke personen toegang hebben tot de informatie en voor welke doeleinden, wordt niet geregeld.³⁵

Bijgevolg lijkt, gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet, het decretale kader voor de ontworpen regeling met betrekking tot deze bewakingscamera's onvoldoende geregeld, wat dient te worden verholpen.³⁶

9.3.8. Het ontworpen artikel 18/2 van het decreet van 3 mei 2019 beoogt de verwerking van persoonsgegevens te laten gebeuren door de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst in het kader van de handhaving (artikel 28 van het voorontwerp).

Wat de te verwerken persoonsgegevens betreft, bepaalt het ontworpen artikel 18/2, § 1, tweede lid, dat het “in het bijzonder” gegevens over de identiteit, het adres en contactgegevens zijn en dat “uitsluitend als dat noodzakelijk is voor het vervullen van de taken, vermeld in het eerste lid” ook “andere persoonsgegevens” kunnen worden verwerkt.

In het licht van het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet dient het decreet zelf nader te bepalen om welke “andere persoonsgegevens” het gaat.

9.3.9. Artikel 29 van het voorontwerp voorziet in een mogelijkheid tot beperking van de rechten en verplichtingen, vermeld in de artikelen 12 tot 22 van de AVG, met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van deze verordening. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat deze bepaling geheel in lijn is met talrijke reeds bestaande regelgevingen in verband met de taken van inspectiediensten.³⁷

³⁴ Vgl. met artikel 46/12 van de wet van 5 augustus 1992 ‘op het politieambt’; zie ook GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.9.3.

³⁵ Zie in die zin adv.RvS 72.873/2 van 15 mei 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 19 oktober 2023 ‘tot wijziging van de wet op het politieambt wat betreft het gebruik van individuele camera's door politiediensten’, *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3524/1, 69-70.

³⁶ Zie ook adv.RvS 72.168/1 van 13 december 2022 over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘over de optimalisatie van de omgevingshandhaving’, opmerking 9.3.

³⁷ De memorie van toelichting geeft zelf geen voorbeelden maar er kan o.a. verwezen worden naar artikel 23, § 5, van de wegverkeerswet, artikel 5ter, § 3, van het decreet van 2 maart 1999 ‘houdende machtiging tot deelneming in een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid bevoegd voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel’, artikel III.60/11 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018,

Naar luid van het ontworpen artikel 18/3, tweede lid, van het decreet van 3 mei 2019, geldt de afwijkmogelijkheid waarin het eerste lid van dat artikel voorziet “op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de [AVG], niet worden toegepast”. Over artikel 23 van de AVG stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 67.243/3 reeds het volgende:

“Artikel 23, lid 1, van de AVG voorziet in de mogelijkheid om de reikwijdte van de verplichtingen en rechten bepaald in, onder meer, de artikelen 12 tot 22 van diezelfde verordening te beperken op voorwaarde dat die beperking een noodzakelijke en evenredige maatregel is ter bescherming van de in de punten a) tot j) van dat lid vermelde doeleinden. Vermits met de beperkingen waarin wordt voorzien, wordt beoogd het goede verloop van de inspectie te verzekeren, kan worden aangenomen dat ze strekken tot het waarborgen van ‘andere belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Unie of van een lidstaat, met name een belangrijk economisch of financieel belang van de Unie of van een lidstaat, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid’ (artikel 23, lid 1, e), van de AVG), en van ‘een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving die verband houdt, al is het incidenteel, met de uitoefening van het openbaar gezag in de in de punten a), tot en met e) en punt g) bedoelde gevallen’ (artikel 23, lid 1, h), van de AVG).

Uit artikel 23, lid 1, van de AVG vloeit evenwel voort dat die beperkingen tevens een noodzakelijke maatregel moeten zijn.

Volgens de betrokken ontworpen bepalingen gelden die beperkingen evenwel ‘op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de [AVG], niet worden toegepast’. Een dergelijke soepele voorwaarde kan niet worden gerijmd met het noodzakelijkheidsvereiste dat blijkt uit de aangehaalde verordeningsbepaling.

De mogelijkheid om de verplichtingen en rechten vermeld in de artikelen 12 tot 22 van de AVG niet toe te passen, moet dan ook worden beperkt tot de gevallen waarin dat noodzakelijk is voor het goede verloop van het onderzoek”.³⁸

Deze opmerking dient hier te worden herhaald.

9.3.10. Nog in artikel 29 van het voorontwerp wordt in het ontworpen artikel 18/3, negende lid, van het decreet van 3 mei 2019, bepaald dat als een dossier is verzonden naar het openbaar ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het openbaar ministerie of een onderzoeksrechter, en er onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek, de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming *pas mag* antwoorden op een verzoek van de betrokkene overeenkomstig de artikelen 12 tot 22 van de AVG nadat het openbaar ministerie of de

artikel 256 van het Provinciedecreet van 9 december 2005, artikel 33, § 2, van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’, artikel 15/1 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, artikel 223 van het decreet van 22 december 2017 ‘over het lokaal bestuur’, artikel 14/1 van het decreet van 5 februari 2016 ‘houdende het toeristische logies’ en artikel 48/1 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

³⁸ Adv.RvS 67.243/3 van 28 mei 2020 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 9 oktober 2020 ‘houdende diverse bepalingen over het gemeenschappelijk vervoer, het algemeen mobiliteitsbeleid, de weginfrastructuur en het wegenbeleid, en de waterinfrastructuur en het waterbeleid’, *Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 380/1, 198-199, opmerking 16.3.

onderzoeksrechter heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen.

In artikel 12, lid 4, van de AVG wordt evenwel bepaald dat wanneer de verwerkingsverantwoordelijke geen gevolg geeft aan een verzoek krachtens de artikelen 15 tot 22 van de AVG, hij de betrokkene onverwijld en uiterlijk binnen een maand na ontvangst van het verzoek meedeelt waarom het verzoek zonder gevolg is gebleven, en hem informeert over de mogelijkheid om klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit en om een beroep bij de rechter in te stellen. Het gaat hier *niet om een mogelijkheid*, maar om *een recht* in hoofde van de betrokkene om onverwijld en uiterlijk binnen een maand te worden geïnformeerd over de redenen waarom het verzoek zonder gevolg is gebleven, waarbij hij dient te worden geïnformeerd over de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende autoriteit en om een beroep bij de rechter in te stellen.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds meermaals heeft uiteengezet in de adviezen 62.834/3³⁹, 65.697/3⁴⁰ en 67.243/3⁴¹, lijkt minstens vereist dat de inspectiedienst die geen antwoord heeft ontvangen van het openbaar ministerie of van de onderzoeksrechter, de betrokkene hiervan op de hoogte brengt. Bovendien zouden tussen de betrokken inspectiedienst enerzijds en de gerechtelijke overheid anderzijds afspraken moeten worden gemaakt die voorkomen dat de toepassing van het ontworpen negende lid leidt tot een beperking van rechten die verder gaat dan strikt noodzakelijk is.

9.3.11. Het ontworpen artikel 18/3, vijfde lid, laatste zin, van het decreet van 3 mei 2019 heeft betrekking op de kennisgeving aan de betrokkene van een “verlenging” of “uitstel” (artikel 29 van het voorontwerp). Er wordt evenwel geen verlenging, noch uitstel geregeld in het ontworpen vijfde lid. Dit moet worden nagekeken.

³⁹ Adv.RvS 62.834/3 van 19 februari 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 8 juni 2018 ‘houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’, *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1556/1, 192-193, opmerking 9.3.7.

⁴⁰ Adv.RvS 65.697/3 van 17 april 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019 ‘tot uitvoering van artikel 190 van het decreet van 8 juni 2018 houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’, opmerking 14.

⁴¹ Adv.RvS 67.243/3 van 28 mei 2020 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 9 oktober 2020 ‘houdende diverse bepalingen over het gemeenschappelijk vervoer, het algemeen mobiliteitsbeleid, de weginfrastructuur en het wegenbeleid, en de waterinfrastructuur en het waterbeleid’, *Parl.St.* VI.Parl. 2019-2020, nr. 380/1, 200, opmerking 16.5.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

10.1. In advies 72.289/3 van 3 november 2022 wees de Raad van State, afdeling Wetgeving, erop dat de *gevallen* waarin retributies verschuldigd zijn voor taken *in uitvoering* van de wet van 21 juni 1985 ‘betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’, door wie deze *verschuldigd* zijn, en wie ervan is *vrijgesteld*, in een decretale bepaling moeten worden geregeld.⁴² Artikel 3, 2°, van het voorontwerp is bedoeld om hieraan tegemoet te komen door de invoering van een paragraaf 4*ter* in artikel 1 van de wet van 21 juni 1985.

Het ontworpen artikel 1, § 4*ter*, van de wet van 21 juni 1985 bepaalt in het eerste lid zes gevallen waarin retributies kunnen worden bepaald, en in het derde lid zes personen die de retributies verschuldigd zijn. Uit de artikelsgewijze toelichting in de memorie van toelichting blijkt dat het niet gaat om een precieze aanduiding van wie welke retributie verschuldigd is, maar om een lijst van personen “door wie de retributies verschuldigd *kunnen* zijn” (eigen cursivering).

Aan de gemachtigde werd gevraagd of de bepaling niet herschreven zou kunnen worden, zodat in het derde lid precies wordt aangeduid, per retributie uit het eerste lid, wie deze verschuldigd is.

De gemachtigde antwoordde als volgt:

“Het doel van deze bepaling is om enerzijds de gevallen te beschrijven waarin retributies kunnen geheven worden en anderzijds door wie zij verschuldigd kunnen zijn. De gevallen waarin retributies kunnen worden geheven zijn erg uitgebreid en verscheiden. Om die reden werd voor de huidige opbouw van het artikel gekozen, waarbij bepaalde clusters van retributies werden gevormd en waarbij een één-op-één-verhouding moeilijk te formuleren is.”

Hiermee kan niet worden ingestemd. Overeenkomstig artikel 173 van de Grondwet moet de bevoegde wetgever bij het invoeren van een retributie *in elk geval* de gevallen bepalen waarin deze is verschuldigd, alsook de heffingsplichtigen en de eventuele vrijstellingen. Het strookt bijgevolg niet met artikel 173 van de Grondwet dat het ontworpen artikel 1, § 4*ter*, van de wet van 21 juni 1985 niet *precies* bepaalt wie in welk geval een retributie is verschuldigd. In het licht hiervan moeten de stellers van het voorontwerp deze regeling (inclusief eventuele vrijstellingen die men op het oog zou hebben) herzien.

10.2. De gemachtigde verduidelijkte met betrekking tot het ontworpen artikel 1, § 4*ter*, eerste lid, 5°, van de wet van 21 juni 1985 nog het volgende:

“Het betreft afwijkingen van het bepaalde in het ADR, die onder de voorwaarden van het koninklijk besluit van 28 juni 2009 kunnen worden verleend voor bv. het nationaal

⁴² Zie adv.RvS 72.289/3 van 3 november 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2022 ‘om het bedrag en de betalingswijze vast te stellen van de vergoedingen voor de goedkeuring van motorvoertuigen’, opmerkingen 3.2.1 tot 3.2.3.

vervoer van kleine hoeveelheden of plaatselijk vervoer. De wet van 21 juni 1985 vormt één van de, en in dit geval de meest aangewezen, rechtsgrond(en) van dit koninklijk besluit.”

Artikel 5, 1°, en artikel 36

11. Het ontworpen artikel 7, § 2^{ter} van het decreet van 19 april 1995 ‘betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads’ (artikel 5, 1°, van het voorontwerp) strekt ertoe de nodige rechtszekerheid te waarborgen betreffende de vergoeding die verschuldigd is bij deelname aan de bekwaamheidsproef door de bepaling betreffende deze vergoeding, thans artikel 4, tweede lid, van het ministerieel besluit van 20 juni 2005 ‘betreffende de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand’, met terugwerkende kracht decretaal te verankeren.

Luidens artikel 36, tweede lid, van het voorliggende voorontwerp, wordt aan artikel 5, 1°, van het aan te nemen decreet terugwerkende kracht verleend tot 1 oktober 2002. De vergoeding van 1.460 euro werd voor de eerste keer ingevoerd bij de wijziging van het ministerieel van 23 augustus 2002 ‘betreffende de toekenning van een verklaring van vrijstelling voor het nemen van een loods of het gebruikmaken van loodsen op afstand’ door het ministerieel besluit van 23 februari 2004, met inwerkingtreding op 1 maart 2004. Aldus kan de bepaling slechts terugwerken tot 1 maart 2004. De gemachtigde bevestigde dit ook. De datum van “1 oktober 2002” in artikel 36, tweede lid, dient dan ook te worden vervangen door de datum “1 maart 2004”.

Artikel 8

12. Het ontworpen artikel 4^{ter}, § 2, van het decreet van 16 juni 2006 ‘betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’ machtigt de Vlaamse Regering onder andere om de voorwaarden te bepalen waaraan personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, moeten voldoen, de voorwaarden en de procedure voor de accreditatie van VBS-opleidingscentra, de goedkeuring van VBS-opleidingen, en de voorwaarden en de procedure voor de uitreiking van certificaten.

Hoewel verkeersbegeleiding op zich een niet-economische dienst van algemeen belang is die uitgesloten is van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (hierna: dienstenrichtlijn) (artikel 2, lid 2, a), van de dienstenrichtlijn), moet worden vastgesteld dat de opleiding en de vorming wel economische activiteiten kunnen uitmaken. De optiek van de thans voorliggende regeling blijkt te zijn dat de opleiding en de vorming van verkeersbegeleidingspersoneel (deels) wordt uitbesteed aan derden, via de markt. Bijgevolg gaat het om een economische dienst, waar de dienstenrichtlijn op van toepassing is.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, in adviezen 63.824/1/V⁴³ en 68.022/3⁴⁴ al heeft opgemerkt, vallen diensten inzake opleiding en vorming ook niet onder de uitzondering van diensten voor vervoer overeenkomstig artikel 2, lid 2, d), van de dienstenrichtlijn.

Dit belet natuurlijk niet dat aan de betrokken opleidingscentra bepaalde eisen zouden kunnen worden gesteld omwille van dwingende redenen van algemeen belang, maar deze zullen moeten worden verantwoord in het licht van de dienstenrichtlijn.

In zoverre de regeling die op basis van de ontworpen machtiging zal worden uitgewerkt, eisen bevat in de zin van artikel 15, lid 2, punten d) en g), van de dienstenrichtlijn, zal overeenkomstig het lid 7 van dat artikel de Europese Commissie in kennis moeten worden gesteld van die regeling, alsmede van de redenen voor die eisen.

Overeenkomstig artikel 39, lid 5, tweede alinea, van de dienstenrichtlijn moet de Europese Commissie worden geïnformeerd over de in het voorontwerp vervatte regeling van erkende lesgevers en van opleidingsvertrekkers, evenals over de redenen daarvoor.

13. Het ontworpen artikel 4^{ter}, § 2, derde lid, van het decreet van 16 juni 2006 bepaalt dat de Vlaamse Regering de instantie, vermeld in het eerste lid, kan toelaten om bepaalde individuele beslissingen te delegeren aan het hoofd van het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust.

Overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 komt het uitsluitend aan de regering toe om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. Het komt de decreetgever derhalve niet toe om in te grijpen in de organisatie en de werking van de diensten van de Vlaamse Regering.

Deze bepaling is bovendien overbodig vermits de Vlaamse Regering op grond van het voormelde artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zelf in een dergelijke regeling kan voorzien.⁴⁵ Het ontworpen artikel 4^{ter}, § 2, derde lid, van het decreet van 16 juni 2006, dient dan ook te worden weggelaten uit het voorontwerp.

Artikel 9

14. Vermits in de memorie van toelichting wordt vermeld dat in de praktijk is gebleken dat de huidige formulering van artikel 17, § 2, tweede lid, van het decreet van 3 mei 2013

⁴³ Adv.RvS 63.824/1/V van 16 augustus 2018 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 ‘houdende het terugkoment in het kader van de rijopleiding categorie B’, opmerking 19.

⁴⁴ Adv.RvS 68.022/3 van 13 oktober 2020 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 23 oktober 2020 ‘tot bepaling van de voorwaarden voor de beroepsbekwaamheid van de bestuurder van een langere en zwaardere sleep’, opmerkingen 8.1 tot 8.4.

⁴⁵ Adv.RvS 60.119/3 van 18 oktober 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 23 december 2016 ‘houdende de totstandbrenging van De Werkvennootschap nv van publiek recht’, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 995/1, 94, opmerking 12. Zie ook adv.RvS 70.226/3 van 28 oktober 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 25 februari 2022 ‘betreffende de Vervoersautoriteit’, *Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1057/1, 32, opmerkingen 3.2 en 3.3.

‘betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport’ tot verschillende interpretaties kon leiden, zonder dat deze nader worden toegelicht, werd aan de gemachtigde gevraagd welke interpretatiemoeilijkheden er concreet rezen. De gemachtigde antwoordde als volgt:

“In het kader van betwistingen van de administratieve geldboete wordt soms verkeerdelijk voorgehouden dat het bedrag dat door de Vlaamse Regering bepaald is niet verhoogd zou moeten worden met opdecimen. Dit is een verkeerde interpretatie van artikel 17, §2, tweede lid.

Artikel 9 verduidelijkt de huidige draagwijdte van artikel 17, §2, tweede lid van het decreet bijzonder wegtransport.

Uit artikel 17, §2, van het decreet blijkt dat het tarief van de administratieve geldboete gelijk is aan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering, voor specifieke inbreuken, het tarief van de administratieve geldboete bepalen op een bedrag dat hoger ligt dan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen, zonder evenwel de maximumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen, te overschrijden.

De woorden ‘in afwijking’ slaan enkel op het bepalen van het tarief van de administratieve geldboete en niet op de volledige zin van artikel 17, §2, eerste lid. In de gevallen waarin de Vlaamse Regering een afwijkend bedrag bepaald heeft, is het tarief van de administratieve geldboete dus niet gelijk aan ‘de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, verhoogd met de opdecimen’, maar wel degelijk aan het door de Vlaamse Regering bepaalde bedrag, verhoogd met de opdecimen.

De bedragen in de bijlage bij het ‘Besluit van de Vlaamse Regering van 22 januari 2021 over de handhaving bij de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport’ zijn zoals hierboven aangehaald dus bedragen exclusief opdecimen. Er anders over oordelen zou betekenen dat verschillende door de Vlaamse Regering bepaalde bedragen buiten de in artikel 17, §2, lid 2, van het decreet bijzonder wegtransport bepaalde vork zou vallen. Verschillende bedragen vallen lager uit dan de minimum geldboete verhoogd met de opdecimen.

In het advies 68.520/3 (dd. 13 januari 2021) van de Raad van State bij dit besluit van de Vlaamse Regering werden er geen opmerkingen in deze zin gemaakt bij de vermelde bedragen waardoor de bovenstaande interpretatie ook door de Raad van State lijkt gevolgd te worden.”

Met het oog op de rechtszekere toepassing van het decreet van 3 mei 2013, dient deze toelichting van de gemachtigde in de memorie van toelichting te worden opgenomen.

Artikel 20

15. Volgens het ontworpen artikel 11 van het decreet van 9 maart 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’ worden “[d]e instellingen en de lesgevers die het terugkommoment of onderdelen van het terugkommoment aanbieden of geven in strijd met de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan” bestraft met een

exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 10.000 euro per vastgestelde inbreuk. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd het bedrag van de bestuurlijke geldboete te bepalen dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het (te indexeren) maximumbedrag.

Blijkens het ontworpen artikel 7/1 van het decreet van 9 maart 2018 is één van de erkenningsvoorwaarden het beschikken “over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment” (artikel 13 van het voorontwerp). De Vlaamse Regering wordt gemachtigd de gevallen te bepalen waarin een aanvrager in elk geval niet over deze moraliteit en betrouwbaarheid beschikt, maar dit zal volgens de memorie van toelichting een niet-limitatieve lijst van voorbeelden zijn. De noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid zal volgens de memorie geval per geval worden beoordeeld in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak.

Gelet op de verwijzing in het ontworpen artikel 11 van het decreet van 9 maart 2018 naar “de bepalingen van dit decreet” wordt dus ook het aanbieden van of lesgeven in het terugkommoment zonder te voldoen aan de moraliteits- en betrouwbaarheidseis, strafbaar gesteld met een bestuurlijke geldboete.

Aan het in artikel 7 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens vervatte vereiste dat een misdrijf duidelijk moet worden omschreven in de wet is voldaan wanneer de rechtzoekende, op basis van de bewoordingen van de relevante bepaling en, indien nodig, met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscolleges, kan weten welke handelingen en welke verzuimen zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen.

De vraag rijst *in casu* of voor die gevallen die als een *gebrek aan moraliteit of betrouwbaarheid* zouden worden beoordeeld, maar die niet vermeld zouden staan in de niet-limitatieve lijst die de Vlaamse Regering zal opstellen, de *strafbaarheid wel voldoende voorzienbaar* zal zijn. De stellers van het voorontwerp dienen dan ook te overwegen om voor deze voorwaarde de strafbaarheid te beperken tot het aanbieden van of lesgeven in het terugkommoment in de gevallen uit de lijst.

Artikel 23

16. Nu de stellers van de tekst met de artikelen 22 en 24 van het voorontwerp een meer consequent taalgebruik nastreven door de term “misdrijven” telkens te vervangen door “inbreuken”, dient te worden nagekeken of deze term in het ontworpen artikel 14, tweede lid, 4°, van het decreet van 3 mei 2019 ‘houdende de havenkapiteinsdienst’ ook niet beter wordt vervangen door “inbreuk”.

Artikel 30, 3°

17. Het nieuw in te voegen artikel 80, § 2, van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022, stelt dat de bedoelde woonvaartuigen “zijn vrijgesteld van de betaling van de waterwegenvergunning, vermeld in artikel 79”.

Artikel 79 van het Scheepvaartdecreet bepaalt thans evenwel niet expliciet een retributie in geval van een waterwegenvergunning.

Hierop gewezen, stelde de gemachtigde wat volgt:

“In uitvoering van artikel 79, §1 en 148, §1 van het Scheepvaartdecreet werd op 26 mei 2023 het besluit van de Vlaamse Regering over de waterwegenvergunning vastgesteld.

Artikel 2, eerste lid van dat BVR bepaalt: Vaartuigen die varen op de bevaarbare waterwegen van het Vlaamse Gewest of die gemeerd zijn op een ligplaats, die al dan niet is vergund of geconcedeerd, op de bevaarbare waterwegen van het Vlaamse Gewest, beschikken over een vaarvergunning, die de vorm aanneemt van een waterwegenvergunning.

En artikel 3, eerste lid: Als het vaartuig niet vrijgesteld is op grond van artikel 80 van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022, is een retributie als vermeld in artikel 79 van het voormelde decreet verschuldigd om een waterwegenvergunning te verkrijgen.

Hoewel uit het derde lid van het genoemde artikel 2 reeds voortvloeit dat woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of een concessie om een ligplaats in te nemen enkel overeen waterwegenvergunning moeten beschikken als ze zich niet op hun ligplaats bevinden, werd het aangewezen geacht, voor redenen van rechtszekerheid, om uitdrukkelijk een vrijstelling in artikel 80 te voorzien. Daarmee wordt, schematisch, het volgende beoogd:

- Wanneer wel vrijgesteld van een waterwegenvergunning:

- wanneer ze aangemeerd liggen aan hun vaste ligplaats,
- wanneer een vaartuig gesleept wordt (dus niet zelf vaart) (voorbeeld: een woonboot wordt gesleept naar de werf), hoeft men geen waterwegenvergunning aan te kopen

- Wanneer niet vrijgesteld:

- wanneer ze zelf naar de werf varen of recreatief varen.

We stellen voor om de tekst als volgt aan te passen:

‘§2. Woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of concessie om een ligplaats in te nemen, als ze zich op hun ligplaats bevinden, of als ze gesleept worden naar een andere locatie, zijn vrijgesteld van betaling van de retributie, vermeld in artikel 79, om een waterwegenvergunning te verkrijgen’.”

Met het tekstvoorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 32

18. De gemachtigde bevestigde dat artikel 32 van het voorontwerp een wijziging beoogt van artikel 198 (en niet van artikel 196) van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022. Dit moet worden aangepast.

Artikelen 35 en 36

19. In artikel 36, eerste lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat de artikelen 10 tot 21, die er onder meer toe strekken het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving te implementeren in het decreet van 9 maart 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’, in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2024.

Voor artikel 35, dat ertoe strekt naar aanleiding van die implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving de bevoegdheid op te heffen van de politierechtbank om kennis te nemen van het beroep tegen een bestuurlijke geldboete op basis van het decreet van 9 maart 2018, is echter geen specifieke inwerkingtredingsbepaling opgenomen, zodat deze overeenkomstig de algemene regel de tiende dag na die van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad zou in werking treden.

Onverminderd opmerking 7.4, zouden artikel 35 en de artikelen van 10 tot 21 van het aan te nemen decreet, gelijktijdig in werking moeten treden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Art. 2. In artikel 38, §1, eerste lid, 5°, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, vervangen bij de wet van 7 februari 2003 en gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005 en 4 juni 2007, wordt de zinsnede "artikelen 30, §1 of 33, §1, 33, §3, 1°" vervangen door de zinsnede "artikel 30, §1 en §2, 1°, artikel 33, §1 of §3, 1°".

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Art. 3. In artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4bis wordt het derde lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4ter ingevoegd, die luidt als volgt:

"§4ter. De Vlaamse Regering kan, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, retributies bepalen in het kader van:

- 1° de behandeling van een aanvraag tot, de vernieuwing of uitbreiding van of het toezicht op een erkenning, vergunning, aanwijzing, validatie of de goedkeuring van een voertuig;
- 2° de overeenstemming van productie;
- 3° het opstellen en uitreiken van documenten of het wijzigen van gegevens;
- 4° de kosten van technische controle of technische keuring;
- 5° aanvragen van toelatingen of afwijkingen;
- 6° opleidingen of examens.

De Vlaamse Regering bepaalt het tarief en de betalingswijze van de retributies, vermeld in het eerste lid, en ook de procedure bij niet-betaling ervan.

De retributies, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 3°, en 5°, zijn verschuldigd door de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de aanvraag

indient, door de houder van de erkenning, de vergunning of de aanwijzing of door de begunstigde van de dienst.

De retributies, vermeld in het eerste lid, 4°, zijn verschuldigd door de persoon die een voertuig voor keuring aanbiedt of door de natuurlijke persoon of rechtspersoon op wiens naam het voertuig dat aangeboden wordt voor keuring, is ingeschreven.

De retributies, vermeld in het eerste lid, 6°, zijn verschuldigd door de deelnemer aan de opleiding of het examen.”;

3° paragraaf 7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden de volgende gegevens verwerkt:

- 1° de gegevens over erkenningen, vergunningen, aanwijzingen, validaties, toelatingen, afwijkingen, opleidingen of examens;
- 2° de gegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring;
- 3° de gegevens van het voertuig en de gegevens van de houder van dat voertuig;
- 4° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen.

Bij de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen rijks-registergegevens worden verzameld en verwerkt, als dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in deze wet of met het oog op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Voor het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring, vermeld in het eerste lid, 2°, kunnen ook medische gegevens als vermeld in artikel 9, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden verwerkt.

De Vlaamse Regering wijst de bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan aan die de verwerkingsverantwoordelijken, vermeld in artikel 4, 7), van de voormelde verordening, zijn voor de verwerking van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

Bij de uitvoering van de doeleinden, vermeld in het eerste lid, kan de instantie, vermeld in het vierde lid, gegevens in verband met de voertuigen en gegevens over de houders van het voertuig opvragen bij en uitwisselen met de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering kan de doeleinden van de verwerking, vermeld in het eerste lid, nader regelen.

De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van de voormelde erkenning, ver-

gunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op de voormelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen en de persoonsgegevens over het toezicht op de naleving van de technische voorschriften voor voertuigen en de technische keuring kunnen gedurende de levenscyclus van het voertuig worden bewaard. De gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer dan twintig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De Vlaamse Regering kan de bewaartermijn nader bepalen.”.

Art. 4. In artikel 4bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2006, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De strafvordering vervalt bij de overtredingen, vermeld in paragraaf 1, als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de som, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, is betaald;
- 2° voor de door de Vlaamse Regering aangewezen overtredingen is de vastgestelde inbreuk geregulariseerd binnen de termijn die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld;
- 3° de betrokkene heeft binnen een maand te rekenen vanaf de dag waarop aan punt 1° en, voor de door de Vlaamse Regering aangewezen overtredingen, aan punt 1° en 2° voldaan is, geen kennisgeving ontvangen van het openbaar ministerie dat er een voornemen is om de strafvordering in te stellen. De kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief en wordt geacht te zijn ontvangen op de eerste werkdag na de dag van de afgifte op de post.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels over de regularisatie van de inbreuk, vermeld in punt 2°.

In dit artikel wordt verstaan onder werkdag: elke dag, uitgezonderd zaterdag, zondag en wettelijke feestdagen als vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads

Art. 5. In artikel 7 van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloads, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° er wordt een paragraaf 2ter ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2ter. Voor de deelname aan het examen is de aanvrager een vergoeding verschuldigd van 1460 euro. Van dat bedrag komt 25 procent toe aan de bevoegde instantie. De aanvrager van een verklaring van vrijstelling legt het bewijs van betaling voor bij de aanvraag.”;

- 2° paragraaf 2ter, ingevoegd bij punt 1°, wordt opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 2quater ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2quater. Elke deelname aan de bekwaamheidsproef om een algemene vrijstelling te verkrijgen, is afhankelijk van de betaling van een retributie.

Het bedrag van de retributie, vermeld in het eerste lid, staat in verhouding tot de administratieve kosten voor de behandeling van de aanvraag voor de verklaring van vrijstelling en de organisatie van de bekwaamheidsproef, vermeld in het eerste lid.

Het bedrag van de retributie, vermeld in het eerste lid, wordt jaarlijks op 1 januari automatisch geïndexeerd overeenkomstig de Belgische consumptieprijsindex, op basis van het indexcijfer van de maand december van het voorafgaande jaar (basis 2013 = 100). Het verkregen resultaat wordt tot de hogere euro afgerond.

De Vlaamse Regering stelt het tarief en de nadere modaliteiten van de retributie, vermeld in het eerste lid, vast.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

Art. 6. In artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, bekrachtigd bij de wet van 21 december 2006 en het laatst gewijzigd bij de wet van 24 januari 2022, wordt een punt 39°/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“

39°/3 De maximaal toegelaten massa op het onderbord bij het verkeersbord C23 overschrijden.	5 en 68.3 (onderbord bij het verkeersbord C23)
---	--

”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum

Art. 7. Aan hoofdstuk 1 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012 en 12 juli 2013, wordt een artikel 3bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3bis. De Vlaamse Regering kan voor de materies die bij dit decreet worden geregeld, de nodige maatregelen nemen ter uitvoering van internationale standaarden of van verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen, vermeld in artikel 3, en de internationale akten die krachtens die verdragen tot stand komen.

De Vlaamse Regering kan aan de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied en binnen het havengebied aan de havenkapiteinsdienst verplichtingen opleggen over de volgende aspecten om onder meer uitvoering te geven aan de toepasselijke internationale en Unierechtelijke verplichtingen:

1° de werking van het verkeersbegeleidingssysteem in het VBS-werkingsgebied, respectievelijk over de werking van het verkeersbegeleidingssysteem binnen het havengebied;

- 2° de eisen waaraan de uitrusting van het verkeersbegeleidingssysteem binnen het VBS-werkingsgebied, respectievelijk binnen het havengebied moet voldoen, met inbegrip van de technische apparatuur en de infrastructuur;
- 3° andere vereisten dan de vereisten, vermeld in punt 1° en 2°, waaraan de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied respectievelijk de havenkapi-teinsdienst moet voldoen.”.

Art. 8. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, bekrachtigd bij het decreet van 3 juli 2020, wordt een artikel 4ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4ter. §1. In dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° accreditatie van een VBS-opleidingscentrum: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum werkt met een kwaliteitsmanagementsysteem om de VBS-opleidingen doeltreffend te verstrekken, en daarvoor voldoet aan de vereiste voorwaarden;
- 2° goedkeuring van een VBS-opleiding: de formele bevestiging door de bevoegde instantie, vermeld in de paragraaf 2, eerste lid, dat een VBS-opleidingscentrum voldoet aan de normen van IALA voor de implementatie, het verschaffen en de beoordeling van een VBS-opleiding;
- 3° IALA: International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities, in het Nederlands Internationale Associatie voor Autoriteiten voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen en Vuurtorens, zoals die wordt omgevormd naar een gouvernementele organisatie, International Organization for Marine Aids to Navigation, of in het Nederlands de Internationale Organisatie voor Maritieme Navigatiehulpmiddelen voor de scheepvaart;
- 4° VBS-opleiding: elke opleiding die een personeelslid die belast is met het begeleiden van de scheepvaart, nodig heeft om te kunnen worden beschouwd als bekwaam voor de uitvoering van de functie.

§2. De Vlaamse Regering wijst de bevoegde instantie aan die belast is met al de volgende aspecten:

- 1° de accreditatie van de VBS-opleidingscentra;
- 2° de goedkeuring van VBS-opleidingen;
- 3° de controle en aanvaarding van certificaten en kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart.

De Vlaamse Regering kan, in overeenstemming met internationaal vastgestelde bepalingen, zoals die zijn opgenomen in de toepasselijke IALA-standaarden en de eraan verbonden IALA-aanbevelingen, -richtlijnen en modelcursussen:

- 1° de voorwaarden bepalen waaraan personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, moeten voldoen en de VBS-opleidingen die moeten worden gevolgd om gekwalificeerd te zijn voor de uitoefening van de functie. In die voorwaarden zijn ook de voorwaarden voor het behoud van de kwalificaties voor de uitvoering van de functie begrepen;
- 2° de nadere regels bepalen voor de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor het verkrijgen van hun persoonlijk trainingsoverzicht en om persoonlijk trainingslogboek bij te houden door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapi-teinsdienst waarbij de houder werkt;
- 3° de voorwaarden en de procedure bepalen voor de accreditatie van VBS-opleidingscentra en de goedkeuring van VBS-opleidingen, met inbegrip van:
 - a) de organisatie van audits voor het verkrijgen van de accreditatie of de goedkeuring;

- b) de voorwaarden en de procedure voor de goedkeuring van de VBS-opleidingen die kunnen worden gegeven door de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, aan de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart;
 - c) de voorwaarden en de procedure bepalen voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum, of van een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 4° de voorwaarden en de procedure bepalen voor de uitreiking van certificaten, voor de vernieuwing, schorsing en intrekking van certificaten en voor vermeldingen in het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in punt 2°;
 - 5° de geldigheidsduur vaststellen van de verschillende documenten die zijn uitgereikt en de gegevens die erin vermeld moeten worden;
 - 6° een controlemechanisme uitwerken voor certificaten die niet zijn behaald bij een VBS-opleidingscentrum die door de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, is geaccrediteerd, of voor een VBS-opleiding die de bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, heeft goedgekeurd.

§3. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit artikel of met het oog op de uitvoering van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden persoonsgegevens verwerkt. De verwerking van de persoonsgegevens in dit kader is beperkt tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor het dossierbeheer als taak van algemeen belang.

De verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het eerste lid is nodig voor al de volgende aspecten:

- 1° om een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum te verlenen en om een goedkeuring aan een VBS-opleiding te verlenen;
- 2° voor audits in het kader van de accreditatie van een VBS-opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 3° om te verifiëren of de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart beschikken over de benodigde kwalificaties voor hun functie.

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel heeft, afhankelijk van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens nodig zijn voor elk van de verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers, vermeld in dit artikel, betrekking op de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° identificatiegegevens, met inbegrip van documenten met een uniek identificatienummer die gelinkt kunnen worden aan de persoon;
- 2° opleidings- en kwalificatiegegevens, met inbegrip van de relevante vermeldingen op certificaten of in persoonlijke trainingsoverzichten;
- 3° contactgegevens.

De Vlaamse Regering kan de categorieën en de verwerkingen, vermeld in het tweede en derde lid, nader omschrijven.

§4. De persoonsgegevens die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van dit artikel bijhouden, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart voor hun eigen gegevens;
- 2° de eigen personeelsleden die betrokken zijn bij de opleiding, kwalificatie, inzet of verloning van een personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart.

De persoonsgegevens van de contactpersonen bij een VBS-opleidingscentrum en bij de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, in het kader van het verkrijgen van een accreditatie van

een VBS-opleidingscentrum of van een goedkeuring van een VBS-opleiding, zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de behandeling van de aanvraag;
- 2° de auditoren die instaan voor de uitvoering van de audit.

Elk VBS-opleidingscentrum beschermt de beoordelingsoverzichten van elke leerling afdoende en verzekert dat die alleen toegankelijk zijn voor de volgende personen die daarvoor geautoriseerd zijn:

- 1° de eigen lesgevers en beoordelaars, die instaan voor de VBS-opleiding binnen het opleidingscentrum;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, die hiërarchische meerdere zijn van, of verantwoordelijk zijn voor de opvolging van opleidingen en de kwalificaties van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart en die een opleiding volgen in het VBS-opleidingscentrum;
- 3° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit, of de auditoren die betrokken zijn bij de uitvoering van een audit;
- 4° de leerling zelf voor elke beoordeling die deze leerling betreffen.

De contactgegevens van auditoren zijn uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de aanvrager van een audit;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, die de aanvraag behandelen en het auditrapport verwerken;
- 3° de bevoegde IALA-personeelsleden;
- 4° de betrokken auditoren voor hun eigen gegevens.

Als er persoonsgegevens in een auditrapport verwerkt worden, zijn die persoonsgegevens uitsluitend toegankelijk voor:

- 1° de persoon op wie de gegevens betrekking hebben;
- 2° de personeelsleden van de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en van de aanvrager, die een auditrapport verwerken;
- 3° de bevoegde IALA-personeelsleden.

De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid tot de persoonsgegevens, vermeld in deze paragraaf, nader regelen.

§5. De persoonsgegevens die een VBS-opleidingscentrum bijhoudt om een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum te krijgen of om een goedkeuring van een VBS-opleiding te krijgen, of die de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, bijhoudt om een goedkeuring van een VBS-opleiding te verkrijgen, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, worden bewaard gedurende 45 jaar, of uiterlijk totdat het personeelslid dat belast is met het begeleiden van de scheepvaart, met pensioen gaat.

Met behoud van toepassing van de regelgeving over de bewaring door de bevoegde instanties die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, van de persoonsgegevens van hun eigen personeelsleden, stelt de Vlaamse Regering de maximale bewaartermijn vast voor de overige persoonsgegevens die in het kader van dit artikel verwerkt worden. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De door de Vlaamse Regering vastgestelde maximale bewaartermijnen gaan de termijn van tien jaar na het overlijden van de houder van het certificaat, van de kwalificatie of van het persoonlijk trainingsoverzicht, niet te boven. Bij de vaststelling van de maximale bewaartermijnen

wordt in het bijzonder rekening gehouden met de mogelijke noodzaak aan gegevens omtrent de opleidingen en kwalificaties, tijdens de beroepsloopbaan en in voorkomend geval nog erna.

Persoonsgegevens die in een auditrapport verwerkt worden, worden geanonimiseerd tien jaar nadat het rapport is gefinaliseerd.

§6. De volgende instanties treden op als verwerkingsverantwoordelijke van persoonsgegevens, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit artikel:

- 1° de bevoegde instantie, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, voor de persoonsgegevens die door haar worden verwerkt in het kader van het verlenen van een accreditatie van een VBS-opleidingscentrum en het verlenen van een goedkeuring van een VBS-opleiding, met inbegrip van een opleiding in het kader van het kwalificatieproces van de eigen personeelsleden, of in het kader van een individuele beslissing betreffende de aanvaarding of niet-aanvaarding van een certificaat;
- 2° de VBS-opleidingscentra, voor de persoonsgegevens die door hen worden verwerkt in het kader van de opleiding en het verwerven van de benodigde kwalificaties door de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, en in het kader van een accreditatie van het VBS-opleidingscentrum of goedkeuring van een VBS-opleiding;
- 3° de bevoegde instantie voor het VBS-werkingsgebied, respectievelijk de havenkapiteinsdienst, voor de persoonsgegevens van de eigen personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, die door hen worden verwerkt in het kader van het verkrijgen van een goedkeuring van een VBS-regio-opleiding, of van een VBS-opleiding in het kader van het kwalificatieproces, van de personeelsleden die belast zijn met het begeleiden van de scheepvaart, met inbegrip van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het persoonlijk trainingsoverzicht, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, 2°.

De auditoren treden op als verwerker, vermeld in artikel 4, 8), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de persoonsgegevens die verwerkt moeten worden bij een audit in het kader van de accreditatie van een opleidingscentrum of een goedkeuring van een VBS-opleiding.

De verwerkingsverantwoordelijken en de verwerker zien erop toe dat de te verwerken persoonsgegevens juist zijn en, als dat nodig is, dat die gegevens worden geactualiseerd.”.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport

Art. 9. In artikel 17, §2, van het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport, gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid is het tarief van de administratieve geldboete voor de inbreuken die de Vlaamse Regering bepaalt, gelijk aan een bedrag dat de Vlaamse Regering bepaalt, verhoogd met de opdecimen. Het voormelde bedrag ligt hoger dan de minimumgeldboete, vermeld in artikel 14, en is hoogstens gelijk is aan de maximumgeldboete, vermeld in artikel 14.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B

Art. 10. In artikel 2 van het decreet van 9 maart 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° bestuur: het departement, vermeld in artikel 28, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie;”;

2° punt 4° wordt opgeheven.

Art. 11. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “intrekking” vervangen door het woord “opheffing”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de toekenning, weigering, verlenging, schorsing en opheffing van de erkenning van de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt het opschrift van hoofdstuk 4/1 vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk 4/1. De toekenning en het behoud van de erkenning”.

Art. 13. Artikel 7/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/1. De erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert en de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, worden toegekend en blijven behouden als de aanvrager over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment beschikt en als de aanvrager voldoet aan de overige voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin de aanvrager in elk geval niet beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 14. Artikel 7/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7/2. Het bestuur maakt via zijn website de volgende lijsten bekend:

1° de erkende instellingen;

2° de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven.

Het bestuur vermeldt in de lijsten, vermeld in het eerste lid, de volgende gegevens:

- 1° de soort erkenning;
- 2° de volgende gegevens als het een lesgever betreft:
 - a) de naam en de voornaam;
 - b) het adres;
- 3° de volgende gegevens als het een instelling betreft:
 - a) de commerciële naam;
 - b) de maatschappelijke zetel;
 - c) het ondernemingsnummer;
 - d) het adres van het oefenterrein;
 - e) het adres van het leslokaal;
- 4° de toekenningsdatum van de erkenning;
- 5° het nummer van de erkenning.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels om de lijsten, vermeld in het eerste lid, bekend te maken.”.

Art. 15. Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/3. §1. Het bestuur kan de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert, volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten die in de beslissing tot schorsing worden bepaald.

§2. Het bestuur kan de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen als niet of niet langer voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De schorsing wordt beëindigd volgens de modaliteiten die in de beslissing tot schorsing worden bepaald.

§3. De houder van de erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft, wordt in geval van de toepassing van paragraaf 1 en 2 met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van het initiatief tot schorsing of opheffing. De betrokkene wordt op zijn verzoek gehoord.

In het eerste lid wordt verstaan onder beveiligde zending: een van de volgende betekeningswijzen:

- 1° een aangetekende brief;
- 2° een afgifte tegen ontvangstbewijs;
- 3° elke andere betekeningswijze die de Vlaamse Regering bepaalt, waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

§4. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels bepalen voor de schorsing of de opheffing, vermeld in dit artikel.”.

Art. 16. Aan hoofdstuk 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een artikel 7/4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/4. Als een erkenning als instelling die het terugkommoment organiseert of de erkenning als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft,

conform artikel 7/3 wordt geschorst of opgeheven, maakt het bestuur dat bekend op zijn website. De voormelde informatie kan tot maximaal zes maanden na afloop van de schorsing of tot maximaal zes maanden na de beslissing dat een erkenning wordt opgeheven, beschikbaar blijven op de website.

In de bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt het bestuur de volgende gegevens:

- 1° de soort erkenning die is geschorst of opgeheven;
- 2° de volgende gegevens als het een lesgever betreft:
 - a) de naam en de voornaam;
 - b) het adres;
- 3° de volgende gegevens als het een instelling betreft:
 - a) de commerciële naam;
 - b) de maatschappelijke zetel;
 - c) het ondernemingsnummer;
 - d) het adres van het oefenterrein;
 - e) het adres van het leslokaal;
- 4° de datum van de beslissing tot schorsing of opheffing;
- 5° het nummer van de erkenning die is geschorst of opgeheven.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels voor de bekendmaking, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 17. Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 8. Het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 is, met inbegrip van hoofdstuk 10, afdeling 2, 4, 5, 10 en 12, van toepassing op de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Art. 18. Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 9. De Vlaamse Regering kan personeelsleden of entiteiten van het bestuur aanwijzen als herstellinstantie als vermeld in artikel 2, 15°, van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023.”.

Art. 19. Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10. Iedereen die het terugkommoment, vermeld in artikel 4, niet tijdig volgt, wordt bestraft met een exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 4000 euro per vastgestelde inbreuk.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro als het deel in decimalen groter is dan of gelijk is aan 50 cent. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de lagere euro als het deel in decimalen kleiner is dan 50 cent. Het basisindexcijfer is dat van de maand november 2023.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de bestuurlijke geldboete dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het bedrag, vermeld in het eerste lid, zoals geïndexeerd conform het tweede lid.”.

Art. 20. Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. De instellingen en de lesgevers die het terugkommoment of onderdelen van het terugkommoment aanbieden of geven in strijd met de bepalingen van

dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden bestraft met een exclusieve bestuurlijke geldboete van maximaal 10.000 euro per vastgestelde inbreuk.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast aan de gezondheidsindex van de maand november van het voorgaande jaar. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro als het deel in decimalen groter is dan of gelijk is aan 50 cent. Het verkregen resultaat wordt afgerond naar de lagere euro als het deel in decimalen kleiner is dan 50 cent. Het basisindexcijfer is dat van de maand november 2023.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de bestuurlijke geldboete dat per inbreuk is verschuldigd, naargelang de aard van de inbreuk en de pleger van de inbreuk en binnen de grenzen van het bedrag, vermeld in het eerste lid, zoals geïndexeerd conform het tweede lid.

Wat de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten in het kader van het terugkommoment, vermeld in artikel 7/1, eerste lid, betreft, geldt de strafbaarstelling, vermeld in het eerste lid, alleen in de gevallen die conform artikel 7/2, tweede lid, door de Vlaamse Regering worden bepaald.”.

Art. 21. Artikel 11/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11/1. §1. Het bestuur verzamelt de volgende gegevens in een gegevensbank:

- 1° alle informatie over het voorlopig rijbewijs B en het rijbewijs B van de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
- 2° alle informatie over de personen die het terugkommoment moeten volgen conform artikel 3 en 4 van dit decreet;
- 3° alle informatie over de aanvragen tot uitstel om te voldoen aan de verplichting om het terugkommoment te volgen en de genomen beslissingen;
- 4° alle informatie over de te organiseren terugkommomenten en ook alle informatie over de georganiseerde terugkommomenten en de deelnemers, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
- 5° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als instelling die het terugkommoment organiseert;
- 6° alle informatie over de uitgereikte erkenningen en goedkeuringen aan instellingen die het terugkommoment organiseren en over de instellingen waaraan ze zijn uitgereikt, vermeld in artikel 2, 2°, van dit decreet en ook alle informatie over de verantwoordelijken van de instellingen;
- 7° alle informatie in het kader van aanvragen om erkend te worden als lesgever die een onderdeel van het terugkommoment geeft;
- 8° alle informatie over de uitgereikte erkenningen aan lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven en over de lesgevers aan wie ze zijn uitgereikt;
- 9° alle informatie over de goedkeuring van opleidingen en bijscholingen door opleidingsverstrekkers;
- 10° alle informatie over de geweigerde aanvragen tot erkenning en goedkeuring en de reden van weigering, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 11° alle informatie over de opleidingen en bijscholingen waaraan de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven of willen geven, deelnemen, met inbegrip van de uitgereikte getuigschriften of attesten;
- 12° alle informatie over de geschorste erkenningen, de datum waarop de beslissing tot schorsing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;

- 13° alle informatie over de opgeheven erkenningen, de datum waarop de beslissing tot opheffing is genomen en de reden ervan, met inbegrip van strafrechtelijke veroordelingen;
- 14° alle informatie over de retributies door de instellingen die het terugkommoment organiseren en de lesgevers die een onderdeel van het terugkommoment geven;
- 15° alle informatie over de subsidies voor de instellingen die het terugkommoment organiseren;
- 16° alle informatie over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen ter uitvoering van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023;
- 17° de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van handtekeningen, rijksregistergegevens en ondernemingsgegevens als dat van toepassing is, die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 16°.

De Vlaamse Regering kan de lijst van gegevens, vermeld in het eerste lid, verder preciseren.

§2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verzameld en verwerkt voor de volgende doeleinden:

- 1° de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 2° het administratieve beheer door het bestuur van het systeem van de erkenningen en de subsidies;
- 3° het toezicht op en de handhaving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 4° statistische doeleinden.

De gegevens die verzameld en verwerkt worden voor het doeleinde, vermeld in het eerste lid, 4°, worden geanonimiseerd.

De Vlaamse Regering kan, onverminderd de doeleinden, vermeld in het eerste lid, de nadere doeleinden van de verwerking vaststellen.

§3. De volgende personen en instellingen kunnen gegevens invoeren in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1:

- 1° het bestuur;
- 2° de erkende instellingen, vermeld in artikel 2, 2°;
- 3° de lesgevers die erkend zijn om een onderdeel van het terugkommoment te geven;
- 4° de opleidingsverstrekkers.

De Vlaamse Regering bepaalt welke persoon of instelling welke soort gegevens in de gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, invoert en ook de frequentie van de invoering.

§4. De gegevensbank, vermeld in paragraaf 1, is onderworpen aan een strikt gebruikers- en toegangsbeheer. De toegang tot de gegevensbank is beperkt tot de gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, rekening houdend met de rol van de toegangsgerechtigde.

De Vlaamse Regering kan bepalen tot welke gegevens uit de gegevensbank de personen of de instellingen, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, toegang hebben.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke gegevens als vermeld in paragraaf 1 kunnen worden uitgewisseld tussen of met andere overheidsinstanties en entiteiten die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van dit decreet

en de uitvoeringsbesluiten ervan, en voor welke doeleinden, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en nadere regels voor de gegevens-uitwisseling bepalen.

§5. De Vlaamse Regering stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning of goedkeuring worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van die erkenning of goedkeuring is verstreken. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning of goedkeuring kunnen worden bewaard gedurende de levensloop van de betrokken persoon of tot op het moment dat de instelling de activiteiten vrijwillig of onvrijwillig stopzet. De gegevens van een dossier over de handhaving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet langer bewaard dan twintig jaar na vaststelling van de inbreuk. De persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

§6. Het bestuur is de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).".

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst

Art. 22. In artikel 11 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst wordt het woord "misdrijven" vervangen door het woord "inbreuken".

Art. 23. In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De vaststellingen die de havenkapiteins, haveninspecteurs of havenagenten hebben gedaan met beeldmateriaal als vermeld in artikel 18, §1, derde en vierde lid, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel als de voormelde vaststellingen het voorwerp uitmaken van een proces-verbaal dat de volgende gegevens bevat:

- 1° bij mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, de identiteit van het personeelslid dat het beeldmateriaal heeft gemaakt of de instructie daarvoor heeft gegeven;
- 2° de dag, de datum, het uur waarop en de exacte beschrijving van de plaats waar het beeldmateriaal is gemaakt;
- 3° de identificatie van het technische hulpmiddel waarmee het beeldmateriaal is gemaakt;
- 4° een beschrijving van wat op dat beeldmateriaal te zien is, en ook het verband met de vastgestelde inbreuk;
- 5° een afdruk van het beeldmateriaal of, als dat onmogelijk is, een kopie ervan op een drager als bijlage bij het proces-verbaal, en ook een volledige opgave van alle nodige technische specificaties om de kopie van dat beeldmateriaal te kunnen bekijken;
- 6° als er verschillende afdrukken of dragers zijn, een nummering van die afdrukken of die dragers, die ook moet voorkomen in de ermee overeenstemmende beschrijving, in het proces-verbaal, van wat op het beeldmateriaal is te zien."

Art. 24. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het woord "misdrijven" vervangen door het woord "inbreuken".

Art. 25. In artikel 17, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 21 januari 2022, worden tussen de woorden "geldboete bepalen" en de zinsnede

„Die geldboete” de woorden „en voor de betaling ervan een minnelijke schikking voorstellen” ingevoegd.

Art. 26. In artikel 18, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

„De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen vaststellingen doen met detectieapparatuur, met inbegrip van radar en marifoon.”;

2° tussen het tweede en derde lid worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

„Voor het toezicht op en de handhaving van de reglementen van bijzondere administratieve politie inzake de in artikel 4 vermelde aangelegenheden, kunnen de havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten vaststellingen doen met beeldmateriaal van vaste en mobiele camera’s, die in voorkomend geval intelligent zijn, ongeacht de drager daarvan.

De havenkapiteins, de haveninspecteurs en de havenagenten kunnen beeldmateriaal gebruiken dat is gemaakt door een derde partij op instructie van de havenkapiteinsdienst, of ander beeldmateriaal van derden gebruiken, als die personen dat beeldmateriaal rechtmatig hebben gemaakt of verkregen.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

„Art. 18/1. Het beeldmateriaal dat verzameld wordt met vaste en mobiele camera’s, die in voorkomend geval intelligent zijn, kan geregistreerd en bewaard worden voor een duur van niet meer dan twaalf maanden vanaf het moment van opname.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan alleen langer dan de termijn, vermeld in het eerste lid, bewaard en gebruikt worden om vastgestelde inbreuken of schadeverwekkende daden te bewijzen of om de daders ervan te identificeren. In dat geval kunnen de beelden maximaal vijf jaar bewaard worden, tenzij de camerabeelden een onderdeel zijn van een gerechtelijke procedure, in welk geval de camerabeelden uitzonderlijk langer bewaard mogen worden tot op het moment dat er geen enkel gewoon of buitengewoon rechtsmiddel meer open staat tegen de definitieve beslissing in het kader van die gerechtelijke procedure.

De toegang tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, is beperkt tot:

- 1° de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst op voorwaarde dat dit operationeel gemotiveerd is;
- 2° de personeelsleden met specifieke taken in het kader van de verwerking van de door de camera’s verkregen gegevens;
- 3° de personen, diensten of entiteiten die op basis van bijzondere wetgeving toegang hebben tot de camerabeelden.

De toegang tot deze gegevens is beveiligd.

Het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, kan na anonimisering worden gebruikt voor didactische en pedagogische doeleinden in het kader van opleiding.

De camera’s, vermeld in het eerste lid, leveren geen beelden op die de intimiteit van een persoon schenden, of beelden die gericht zijn op het inwinnen van

informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.

De personen die toegang hebben tot het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, hebben een geheimhoudingsverplichting voor de persoonsgegevens die die beelden opleveren.

Bij incidenten of vermoeden van gevaar voor de openbare veiligheid of voor het milieu kan het beeldmateriaal, vermeld in het eerste lid, realtime of achteraf gedeeld worden met brandweerdiensten, civiele bescherming en andere veiligheidsdiensten.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. §1. Met het oog op de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet, verwerken de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst persoonsgegevens.

De gegevens, vermeld in het eerste lid, zijn in het bijzonder gegevens over de identiteit, het adres, de contactgegevens, vaar- en voertuiggegevens en afbeeldingen van overtreders, van mogelijke overtreders of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, van veronderstelde overtreders, van personen die burgerrechtelijk aansprakelijk kunnen worden geacht voor een inbreuk, van getuigen en van andere personen die bij de feiten zijn betrokken.

§2. De havenkapiteinsdienst stelt een register op waarin de volgende gegevens worden bewaard:

- 1° een kopie van het proces-verbaal;
- 2° in voorkomend geval, de stukken over de verzending van een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder, of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, de veronderstelde overtreder;
- 3° het voorstel tot betaling van een geldboete, vermeld in artikel 17, §1 of §2;
- 4° in voorkomend geval, alle beschikbare stukken over de borgstelling, vermeld in artikel 17, §4;
- 5° als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de overtreder of, in de gevallen, vermeld in artikel 17, §7 of §8, de veronderstelde overtreder;
- 6° in voorkomend geval en als de volgende gegevens bekend zijn, de identiteit en het adres van de woonplaats of de maatschappelijke zetel van iedere persoon die burgerrechtelijk aansprakelijk geacht wordt voor een inbreuk;
- 7° de kwalificatie van de vastgestelde inbreuken of inbreuken.

Het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken en de onderzoeksrechters hebben toegang tot de gegevens, vermeld in het eerste lid, in het kader van de uitoefening van hun wettelijke opdracht.

§3. Voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, is het betrokken havenbedrijf de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De verwerking van de gegevens, vermeld in dit artikel, is noodzakelijk voor de vervulling van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de betrokken havenkapiteinsdienst is opgedragen. Meer bepaald worden

de persoonsgegevens verzameld en verwerkt met het oog op de handhaving van havenpolitieverordeningen en havenverkeersverordeningen in de havengebieden.

Met behoud van paragraaf 2, tweede lid, hebben de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst alleen toegang tot de verwerkte persoonsgegevens bij de uitoefening van hun taken, vermeld in dit decreet.

De persoonsgegevens, vermeld in dit artikel, worden tien jaar bijgehouden na het einde van de inbreuk of, als geen inbreuk is vastgesteld, vijf jaar na het einde van het onderzoek.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 januari 2022 en 25 februari 2022, wordt een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het negende lid.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst, en op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast. De duur van de voorbereidende werkzaamheden bedraagt in voorkomend geval niet meer dan een jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van een van de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening.

De afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, heeft geen betrekking op de gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek dat of van de controle die de weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid, rechtvaardigt.

Als de betrokkene in het geval, vermeld in het eerste lid, tijdens de periode, vermeld in het tweede lid, een verzoek indient op basis van artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, bevestigt de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming de ontvangst daarvan.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming brengt de betrokkene schriftelijk, zo snel mogelijk en in elk geval binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van elke beslissing van de verwerkingsverantwoordelijke tot weigering of beperking van de rechten, vermeld in het eerste lid. De verdere informatie over de nadere redenen voor die weigering of die beperking hoeft niet te worden verstrekt als dat de decretale en reglementaire opdrachten van de havenkapiteinsdienst zou ondermijnen, met behoud van de toepassing van het achtste lid. Als het nodig is, kan de voormelde termijn met twee maanden worden verlengd, rekening houdend met het aantal aanvragen en de complexiteit ervan. De verwerkingsverantwoordelijke brengt de betrokkene binnen een maand vanaf de dag die volgt op de dag waarop

hij het verzoek heeft ontvangen, op de hoogte van die verlenging en van de redenen voor het uitstel.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming informeert de betrokkene ook over de mogelijkheid om een verzoek in te dienen bij de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens conform artikel 10/5 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer en om een beroep in rechte in te stellen.

De bevoegde functionaris voor gegevensbescherming noteert de feitelijke of juridische gronden waarop de beslissing is gebaseerd, en houdt die informatie ter beschikking van de voormelde Vlaamse toezichtcommissie.

Nadat het onderzoek afgesloten is, worden de rechten, vermeld in artikel 13 tot en met 22 van de voormelde verordening, in voorkomend geval opnieuw toegepast, conform artikel 12 van de voormelde verordening.

Als een dossier dat persoonsgegevens als vermeld in het eerste lid bevat, is verzonden naar het Openbaar Ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, en er onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, mogen de personeelsleden van de havenkapiteinsdienst op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening pas antwoorden nadat het Openbaar Ministerie of, in voorkomend geval de onderzoeksrechter aan de betrokken personeelsleden van de havenkapiteinsdienst heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022

Art. 30. In artikel 80 van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° bijboten terwijl ze worden ingezet voor het aan en van boord brengen van personen en goederen, en bij redding, berging en werkzaamheden.”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “vermeld in punt 1° en 3° van het eerste lid,” vervangen door de zinsnede “vermeld in het eerste lid, 1°, 3° en 7°,”;

3° aan de bestaande tekst, die paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Woonvaartuigen die beschikken over een geldige vergunning of concessie om een ligplaats in te nemen, als ze zich op hun ligplaats bevinden, of als ze gesleept worden naar een andere locatie, zijn vrijgesteld van de betaling van de retributie, vermeld in artikel 79, om een waterwegenvergunning te verkrijgen.”.

Art. 31. In artikel 133, eerste lid, van hetzelfde decreet worden een punt 3°/1 en een punt 3°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“3°/1 degene die zich schuldig maakt aan een overtreding van artikel 39;

3°/2 degene die zich schuldig maakt aan de miskenning van een tijdelijk verbod of een tijdelijke beperking als vermeld in artikel 41.”.

Art. 32. In artikel 198 van hetzelfde decreet wordt de datum “1 januari 2024” vervangen door de datum “1 januari 2025”.

Hoofdstuk 11. Slotbepalingen

Art. 33. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om artikel 3, 39°/3, van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer te wijzigen, te vervangen of volledig of gedeeltelijk op te heffen.

Art. 34. In artikel 601ter van het Gerechtelijk Wetboek van 10 oktober 1967, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, wordt punt 7° opgeheven.

Art. 35. Artikel 10 tot en met 21 en artikel 34 treden in werking op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2025.

Artikel 5, 1°, heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2004.

Brussel, 19 januari 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Lydia PEETERS